

LECTȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Simboluri din serviciul Sanctuarului

Comori de adevăr (III)

iulie — septembrie 2023

Cuprins

1. Originea păcatului și sfârșitul lui
2. Apariția și eradicarea păcatului
3. Calea cea nouă și vie
4. Speranță pentru păcătos
5. Ștergerea păcatului
6. Serviciul din cer preînchipuit prin umbre
7. „Apoi sanctuarul va fi curățit”
8. Sacrificiul suprem
9. Datoria adunării
10. Considerente cu privire la dietă
11. Istoric al dietei
12. Profeți inspirați
13. Testându-i pe profeți
14. Mărturia lui Isus

Ilustrații: Adobe Stocks pe copertă și la paginile 46, coperta 4; Map Resources la paginile 4, 81, coperta 4.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005—118), Vol. 99, Nr. 3, iulie — septembrie, 2023. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea — Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2023, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022—9993, SUA.

Păzitorul Adevărului

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

Tel. 0268213714

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Cuvânt înainte

Majoritatea dintre noi învățăm preponderent prin simțul văzului. Când vedem un model sau o hartă, un grafic al unui lucru, este, de obicei, mai ușor să înțelegem și să memorăm conceptul acela. Dumnezeu a știut acest lucru atunci când a pus la dispoziția strămoșilor noștri în vechime serviciul sanctuarului. Serviciul și simbolurile sale ne ajută să înțelegem lucrarea solemnă pe care Hristos, Marele nostru Preot, o îndeplinește în favoarea noastră în ceruri tocmai în acest moment.

De aceea, în următoarele trei luni, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume vor studia un subiect vital, *Simboluri din Serviciul Sanctuarului*. Aceasta este a treia parte a unui grup de studii de-a lungul unui an, intitulat *Comori de adevăr*, pentru a ne ajuta să ne dotăm în pregătirea noastră pentru cer.

„Starea evreilor necredincioși ilustrează starea celor neglijenți și necredincioși [care sunt] între creștinii cu numele, care sunt în mod voit ignoranți cu privire la lucrarea îndurătorului nostru Mare Preot. În serviciul simbolurilor, când marele preot intra în locul Preasfânt, întregului Israel i se cerea să se strângă în jurul sanctuarului și în modul cel mai solemn să își umilească sufletele înaintea lui Dumnezeu, ca să poată primi iertare de păcatele lor și să nu fie excluși din adunare. Cu cât mai esențial este în această Zi antitipică a Ispășirii să înțelegem lucrarea Marelui nostru Preot, și să știm ce datorii se cer de la noi.”—*Christ in His Sanctuary*, p.161.

„Dacă vălul care separă lumea văzută de cea nevăzută ar putea fi dat la o parte și copiii oamenilor ar putea privi un înger care înregistrează fiecare cuvânt și faptă, pe care ei trebuie să o întâlnească din nou la judecată, cât de multe cuvinte care sunt rostite zilnic ar rămâne nespuse, cât de multe fapte ar rămâne nefăcute...”

Trist este raportul pe care îngerii îl duc la cer. Ființele inteligente, urmașii declarați ai lui Hristos, sunt absorbiți de acumularea de posesiuni lumești sau de îngăduirea plăcerilor pământești. Bani, timp și tărie sunt sacrificate pentru etalare și îngăduire de sine; dar puține sunt momentele dedicate rugăciunii, cercetării Scripturilor, umilirii sufletului și mărturisirii păcatului.

Satan inventează nenumărate scheme pentru a ocupa mințile, ca ei să nu se poată ocupa tocmai de lucrarea cu care trebuie să fim cel mai bine familiarizați. Arhi-înșelătorul urăște marile adevăruri care prezintă o jertfă ispășitoare și un Mijlocitor atotputernic. El știe că pentru el totul depinde de abaterea minților de la Isus și adevărul Său.”—*Marea luptă*, p. 487, 488 engl. (cap. 28, *În fața raportului vieții*).

„În fiecare zi, sunt necesare eforturi înnoite de restrângere și tăgăduire a eului. În fiecare zi, sunt noi bătălii de luptat și victorii de câștigat. În fiecare zi, sufletul ar trebui revărsat în a-L implora serios pe Dumnezeu pentru mărețele victorii ale crucii.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 429 engl. (cap. 38, *Colegiul nostru*).

Rugăciunea noastră este ca noi toți să putem fi întăriți de Lecțiile Biblice de Sabat ale acestui trimestru, privind cu ochiul credinței la Marele nostru Preot în sanctuarul ceresc!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

SABAT, 1 IULIE 2023

**Darul Sabatului Întâi pentru
Școala Misionară
a Regiunii Sud-Africane**

Misiunea Zambia a Adventiștilor de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformă a fost organizată în 2012. Nu la mult timp după aceea s-a conturat, în armonie cu următoarele cuvinte ale Inspirației, viziunea pentru un scop important:

„Ar trebui să existe o înaintare hotărâtă în chestiunea lucrării pregătitoare speciale. În toate conferințele noastre ar trebui să existe planuri bine organizate pentru instruirea și antrenarea celor care doresc să se predea lucrării lui Dumnezeu. Misiunile noastre din orașe oferă oportunități favorabile pentru educare în domeniul lucrării misionare; dar acestea nu sunt suficiente. Ar trebui să existe în legătură cu școlile noastre cele mai bune facilități posibile pentru pregătirea de lucrători atât pentru acasă, cât și pentru câmpurile străine.”—*Slujitorii evangheliei*, p. 75 engl. (cap. 3, *Pregătirea necesară*, subcap. *Facilități pentru instruire*).

Prin harul lui Dumnezeu, în anul 2021 Departamentul de Educație al Conferinței Generale a venit în ajutor pentru construirea unui centru de instruire misionară în Lusaka, Zambia. Acesta ajută la deservirea tuturor țărilor din Africa de Est, întrucât Zambia este localizată central.

În 2022, Misiunea Zambia a achiziționat un teren de 16,2 hectare pentru a fi folosit la construirea unei capele și a unei școli misionare. Terenul este achitat integral și este în proprietatea Misiunii Zambia. Prin deținerea unei școli aici, întregul teren va fi disponibil pentru studenți, pentru a cultiva propriile vegetale.

„Studenții se află în școlile noastre în vederea unei instruiți speciale pentru a deveni familiarizați cu toate domeniile de lucrare, pentru ca, dacă vor pleca misionari, ei să poată să se întrețină singuri și să fie în stare, prin abilitățile lor educate, să își asigure facilitățile și confortul necesar... Ei trebuie să se familiarizeze cu agricultura și cu muncile mecanice.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 208 engl. (secțiunea 3, *Educația*, subcap. *Economia*).

Planurile de construcție pentru proiectul școlii au fost deja pregătite, cîstînd din două săli de clasă, o bibliotecă, biroul profesorului principal, bucătăria, sala de mese, dormitoare pentru 20 de studenți, spălătorie și facilități de cazare pentru profesori. Cu toate acestea, Misiunea nu are suficienți bani pentru a duce înainte proiectul de construcție. Se estimează că acesta va costa 236.000 \$ (dolari SUA) pentru a fi finalizat. De aceea apelăm la voi, frații și surorile noastre din întreaga lume, pentru a ne ajuta să realizăm acest proiect. Ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvînteze din belșug, în timp ce dați cu generozitate pentru proiectul Școlii Misionare a Uniunii Zambia.

Frații și surorile voastre din Regiunea Sud-Africană

Originea păcatului și sfârșitul lui

Text de memorat: „Căci taina fărădelegii lucrează deja; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.” (2 Tesaloniceni 2:7).

„Armonia creației depinde de conformarea perfectă a tuturor ființelor, a orice — însuflețit sau neînsuflețit — cu legea Creatorului.” —*Patriarhi și profeți*, p. 52 engl. (cap. 3, *Ispitirea și căderea*).

Studiu recomandat: *Marea luptă*, p. 492-504 engl. (cap. 29, *Originea răului*).

Duminică

25 iunie

1. CARACTERUL LUI DUMNEZEU

a. Cum stă caracterul lui Dumnezeu în contrast cu păcatul — și ce înseamnă aceasta pentru noi? Daniel 9:7; Matei 5:48.

Daniel 9:7: „Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!”

Matei 5:48: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

„Dumnezeu îi va accepta doar pe cei care sunt hotărâți să țințească sus. El pune pe fiecare om sub obligația de a face tot ce poate mai bine. Perfecțiunea morală este cerută de la toți. Niciodată nu ar trebui să înjosim standardul neprihănirii, pentru a se adapta la tendințe moștenite sau cultivate spre rău. Trebuie să înțelegem că imperfecțiunea caracterului este păcat. Toate atributele neprihănite de caracter locuiesc în Dumnezeu ca un întreg perfect, armonios, și oricine îl primește pe Hristos ca Salvator personal are privilegiul de a poseda aceste atribute.” —*Parabolele Domnului*, p. 330 engl. (cap. 25, *Talantii*).

b. Întrucât Dumnezeu este absolutul în perfecțiune, care este singurul tip de porunci pe care El le poate da? Psalmi 119:172; Romani 7:12; Iacov 1:13.

Psalmi 119:172: „Să cânte limba mea Cuvântul Tău, căci toate poruncile Tale sunt drepte!”

Romani 7:12: „Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.”

Iacov 1:13: „Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu.” Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău și El Însuși nu ispitește pe nimeni.”

„Legea lui Dumnezeu, prin însăși natura ei, este neschimbabilă. Ea este o revelație a voinței și caracterului Autorului ei. Dumnezeu este dragoste și legea Sa este dragoste. Cele două mari principii sunt dragostea de Dumnezeu și dragostea de om. ‚Dragostea este împlinirea legii.’ (Romani 13:10). Caracterul lui Dumnezeu este neprihănire și adevăr; astfel este natura legii Sale.... O astfel de lege, fiind expresia minții și voinței lui Dumnezeu, trebuie să fie la fel de durabilă ca Autorul ei.”—*Marea luptă*, p. 467 engl. (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

Luni

26 iunie

2. ARMONIE ÎN GUVERNAREA LUI DUMNEZEU

a. Care este relația dintre membrii Dumnezeirii? Ioan 17:21.

Ioan 17:21: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.”

„Cel mai convingător argument pe care îl putem da lumii despre misiunea lui Hristos se găsește în unitate perfectă. O astfel de unire, cum există între Tatăl și Fiul, trebuie să se manifeste între toți cei care cred adevărul. Cei care sunt astfel uniți în ascultare implicită de cuvântul lui Dumnezeu, vor fi umpluți cu putere.”—*Bible Training School*, 1 februarie 1906.

„V-ați gândit ce înseamnă aceasta pentru noi: că în această rugăciune este inclus fiecare fiu și fiecare fiică a lui Adam, care crede în Hristos ca Salvator personal, și face pașii necesari [de] căință, convertire, credință și botez? Noi suntem botezați în numele Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt, și aceste trei Puteri mari, infinite sunt în mod unit angajate prin jurământ să lucreze în favoarea noastră, dacă noi vrem să cooperăm cu ele.”—*Sermons and Talks*, vol. 2, p. 167.

b. Ce principii formează baza guvernării lui Dumnezeu? 1 Ioan 4:16, 19; 5:3.

1 Ioan 4:16, 19: „Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el... ¹⁹Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.”

1 Ioan 5:3: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.”

„Dumnezeu este dragoste.’ (1 Ioan 4:16). Natura Sa, legea Sa, este dragoste. A fost întotdeauna; va fi întotdeauna. ‚Cel înalt și măreț, care este din veșnicii’, ale cărui ‚căi sunt veșnice’, nu se schimbă. La El ‚nu este schimbare, nici umbră de întoarcere.’ (Isaia 57:15; Habacuc 3:6; Iacov 1:17 engl. KJV).

Fiecare manifestare a puterii creatoare este o expresie a dragostei infinite.”—*Patriarhi și profeți*, p. 33 engl. (cap. 1, *De ce a fost îngăduit păcatul?*).

„Dumnezeu ar fi putut să îl distrugă pe Satan și pe simpatizanții săi cu la fel de multă ușurință cum aruncă cineva o pietricică la pământ; însă El nu a făcut aceasta. Rebeliunea nu trebuia să fie învinsă prin forță. Puterea de constrângere se găsește doar sub guvernarea lui Satan. Principiile Domnului nu sunt de acest fel. Autoritatea Sa se întemeiază pe bunătate, îndurare și dragoste; și prezentarea acestor principii este mijlocul de folosit. Guvernarea lui Dumnezeu este morală, și adevărul și dragostea trebuie să fie puterea dominantă.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 759 engl. (cap. 79, *S-a sfârșit*).

„Sufletul care Îl iubește pe Dumnezeu și lucrarea Sa va fi la fel de deschis și sincer ca [lumina] zilei. Nu va exista nicio ceartă pentru chestiuni minore, nicio ocolire sau evadare din fața cerințelor reale ale Scripturii. Cuvântul lui Dumnezeu este temelia a toată doctrina. Unii cred că este un semn de inteligență și pricepere din partea lor să ridice probleme secundare, și ei răstălmăcesc scripturile într-un mod anume, care pune un vâl deasupra adevărului.”—*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 46.

Martți

27 iunie

3. UNDE ȘI-A AVUT PĂCATUL ORIGINEA?

a. De unde știm că pasajul biblic de mai jos nu vorbește despre regele literal al Tirului? Ezechiel 28:11-15.

Ezechiel 28:11-15: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ‚Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului și spune-i: ‚Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Ajunsesesi la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu crisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut. Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.»”

(1) Dacă acest [pasaj] ar vorbi despre regele omenesc concret și nu despre un simbol, ce tip de persoană ar fi el, întrucât trebuia să fie născut dintr-o femeie? Psalmi 51:5; Romani 3:23.

Psalmi 51:5: „Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea.”

Romani 3:23: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

(2) Cine a fost singura cealaltă ființă adusă în atenție în grădina Eden, care a fost cândva perfectă, și apoi a devenit păcătoasă? Apocalipsa 12:9; Geneza 3:14.

Apocalipsa 12:9: „Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

Geneza 3:14: „Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târăști pe pânțele și să mănânci țărână.”

„Primul păcătos a fost cineva pe care Dumnezeu îl înălțase mult. El este reprezentat prin simbolul prințului Tirului, prosperând în putere și măreție. Încetul cu încetul, Satan a ajuns să își îngăduie dorința după înălțare de sine... Deși toată slava sa era de la Dumnezeu, acest înger puternic a ajuns să o considere ca pe ceva ce-i aparține. Nefiind mulțumit cu poziția sa, deși [era] onorat deasupra oștirii cerești, el s-a încumetat să râvnească la omagiul cuvenit doar Creatorului. În loc de a căuta să îl facă pe Dumnezeu suprem în afecțiunile și loialitatea tuturor ființelor create, el a încercat să își asigure pentru sine slujirea și loialitatea lor. Și râvnind la slava cu care Tatăl infinit îl investise pe Fiul Său, acest prinț al îngerilor a aspirat la poziția care era prerogativa doar a lui Hristos.” —Comentarii biblice ale Vechiului Testament [E.G.White Comments], vol. 4, p. 1162 engl. (cap. referitor la Ezechiel 28).

b. Ce rol special a avut Lucifer în guvernarea lui Dumnezeu înainte de căderea sa? Ezechiel 28:14 (compară cu serviciul sanctuarului din Exodul 25:10-22).

Ezechiel 28:14: „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te puseseam pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.”

Exodul 25:10-22: „Să faci un chivot de lemn de salcâm; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate, lățimea, de un cot și jumătate și înălțimea, de un cot și jumătate. Să-l poleiești cu aur curat, să-l poleiești pe dinăuntru și pe dinafară și să-i faci un chenar de aur de jur împrejur. Să torni pentru el patru verigi de aur și să le pui la

cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte. Să faci niște drugi de lemn de salcâm și să-i poleiești cu aur. Să vâri drugii în verigile de pe laturile chivotului, ca să slujească la ducerea chivotului; drugii vor rămâne în verigile chivotului și nu vor fi scoși din ele. Să pui în chivot mărturia pe care ți-o voi da. Să faci un capac al ispășirii din aur curat; lungimea lui să fie de doi coți și jumătate și lățimea lui, de un cot și jumătate. Să faci doi heruvimi de aur, să-i faci de aur bătut la cele două capete ale capacului ispășirii; să faci un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt; să faceți heruvimii aceștia ieșind din capacul ispășirii la cele două capete ale lui. Heruvimii să fie cu aripile întinse pe deasupra, acoperind cu aripile lor capacul ispășirii, și cu fețele întoarse una spre alta; heruvimii să aibă fața întoarsă spre capacul ispășirii. Să pui capacul ispășirii pe chivot și în chivot să pui mărturia pe care ți-o voi da. Acolo Mă voi întâlni cu tine; și de la înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei, îți voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.”

**c. De unde știm că el avea talent muzical special? Cum îl folosește el pe acesta în mod priceput în lucrarea sa de înșelare?
Ezechiel 28:13; Daniel 3:5-7.**

Ezechiel 28:13: *„Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.” (engl. KJV „măiestria tamburinelor tale și a fluierelor tale era pregătită în tine în ziua când ai fost creat”).*

Daniel 3:5-7: *„În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.”*

„Mă simt alarmată când văd peste tot frivolitatea tinerilor și tinerelor care mărturisesc adevărul. Dumnezeu nu pare a fi în gândurile lor. Mințile lor sunt umplute de nonsens. Conversația lor este doar o vorbărie goală, în van. Ei au o ureche ascuțită pentru muzică, și Satan știe ce organe să stimuleze pentru a anima, captiva și fermeca mintea, așa încât Hristos să nu fie dorit. Năzuințele sufletului după cunoștință divină, după creștere în har, lipsesc.” —Căminul adventist, p. 407 engl. (cap. 67, Imagini și sunete fermecătoare).

4. RĂDĂCINA RĂULUI

- a. Care este cauza originară a căderii lui Lucifer, când comparăm descrierile făcute de Ezechiel și Isaia despre acel eveniment? Ezechiel 28:16-19; Isaia 14:12-20.

Ezechiel 28:16-19: „Prin mărirea negoțului tău te-ai umplut de silnicie și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau privesște împăraților. Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte, de aceea scot din mijlocul tău un foc care te mistuie și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimic și nu vei mai fi niciodată!»”

Isaia 14:12-20: „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: ‘Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoptii; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.’ Dar ai fost aruncat în Locuința morților, în adâncimile mormântului! Cei ce te văd se uită țintă mirați la tine, te privesc cu luare aminte și zic: ‘Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul și zguduia împărățiile, care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?’ Toți împărații neamurilor, da, toți se odihnesc cu cinste, fiecare în mormântul lui. Dar tu ai fost aruncat departe de mormântul tău, ca o ramură disprețuită, ca o pradă luată de la niște oameni uciși cu lovituri de sabie și aruncată pe pietrele unei gropi, ca un hoit călcat în picioare. Tu nu ești unit cu ei în mormânt, căci ți-ai nimic țara și ți-ai prăpădit poporul. Nu se va mai vorbi niciodată de neamul celor răi.”

„Puțin câte puțin, Lucifer a ajuns să își îngăduie dorința de înălțare de sine. Scriptura spune: ‚Inima ta a fost înălțată din cauza frumuseții tale, tu ți-ai corupt înțelepciunea din cauza strălucirii tale.’ (Ezechiel 28:17 BTF)... Deși toată slava sa era de la Dumnezeu, acest înger puternic a ajuns să o considere ca aparținându-i. Nemulțumit cu poziția sa, deși [era] onorat deasupra oștirii cerești, el s-a încumetat să râvnească la omagiul convenit doar Creatorului. În loc de a căuta să Îl facă pe Dumnezeu suprem în afecțiunile și loialitatea tuturor ființelor create, efortul său a fost de a-și asigura pentru sine slujirea și loialitatea lor. Și poftind slava cu care Tatăl infinit Îl investise pe Fiul Său, acest prinț al îngerilor aspira la puterea care era prerogativa doar a lui Hristos.”
—Patriarhi și profeți, p. 35 engl. (cap. 1, *De ce a fost îngăduit păcatul?*).

**b. Ce avertizări putem lua noi personal din această experiență?
Proverbe 16:18; 1 Corinteni 10:12.**

Proverbe 16:18: „Mândria merge înaintea pieirii și trufia merge înaintea căderii.”

1 Corinteni 10:12: „Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.”

„Dacă Lucifer ar fi dorit în mod real să fie asemenea Celui Preaînalt, el nu și-ar fi părăsit niciodată locul desemnat în ceruri; pentru că spiritul Celui Preaînalt se manifestă în slujire neegoistă. Lucifer dorea puterea lui Dumnezeu, însă nu și caracterul Său. El căuta pentru sine locul cel mai înalt, și fiecare ființă care este mânată de spiritul său va face la fel.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 435, 436 engl. (cap. 48, *Cine este cel mai mare?*).

„Oricând mândria și ambiția sunt îngăduite, viața este mânjită, pentru că mândria, nesimțind nicio nevoie, închide inima împotriva binecuvântărilor infinite ale Cerului.”—*Profeți și regi*, p. 60 engl. (cap. 49, *În zilele reginei Estera*).

c. Cum a eliminat oastea cerească această notă discordantă din rândurile sale? Apocalipsa 12:7-9.

Apocalipsa 12:7-9: „Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

„Era cea mai înaltă infrafracțiune, a se răzvrăti contra guvernării lui Dumnezeu. Întregul cer părea în agitație. Îngerii mășăluiau în companii, fiecare diviziune cu un înger comandant superior în fruntea lor. Satan lupta contra legii lui Dumnezeu, pentru că [era] ambițios să se înalțe pe sine, și nedispus să se supună autorității Fiului lui Dumnezeu, marele comandant al Cerului.”—*The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 22.

Joi

29 iunie

5. SFÂRȘITUL RĂULUI

a. Cum a degenerat Satan și mai mult după ce a fost alungat din cer? Ioan 8:44.

Ioan 8:44: „Voi aveți de tată pe diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.”

„Satan, care este tatăl minciunilor, l-a înșelat pe Adam..., spunându-i că nu e nevoie ca el să asculte de Dumnezeu, că el nu ar muri dacă ar călca legea. Însă Adam a căzut, și prin păcatul său a deschis spre lumea noastră stăvilarele vaiului. Din nou, Satan i-a spus lui Cain că nu e nevoie să urmeze în mod expres porunca lui Dumnezeu, prezentând ca jertfă mielul ucis. Cain a ascultat de vocea înșelătorului...

Avem nevoie să știm pentru noi înșine de ce voce ascultăm, dacă este vocea adevăratului și viului Dumnezeu, sau vocea marelui apostat.”—*Evanghelizarea*, p. 598 engl. (cap. 18, *Având de-a face cu științe false, culte, ideologii și societăți secrete*).

b. Cum și de ce va fi în cele din urmă distrusă această rădăcină a răului? Evrei 2:14; Maleahi 4:1-3; 2 Petru 3:9-14.

Evrei 2:14: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”

Maleahi 4:1-3: „Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde”, zice Domnul oștirilor, „și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură. Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeei din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre în ziua pe care o pregătesc Eu”, zice Domnul oștirilor.”

2 Petru 3:9-14: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.”

„Istoria marelui conflict dintre bine și rău, de la timpul când acesta a început prima dată în cer până la înfrângerea finală a rebeliunii și la eradicarea totală a păcatului, este de asemenea o demonstrare a iubirii neschimbătoare a lui Dumnezeu.”—*Patriarhi și profeți*, p. 33 engl. (cap. 1, *De ce a fost îngăduit păcatul?*).

- c. **Deși pare că răul nu este pedepsit imediat, ce promisiune dă Dumnezeu cu privire la eliminarea totală a acestuia? Eclesiastul 8:11; Naum 1:9.**

Eclesiastul 8:11: „Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău.”

Naum 1:9: „Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.”

„Marea luptă este finalizată. Păcatul și păcătoșii nu mai sunt. Întregul univers este curat. Un puls de armonie și bucurie străbate prin vasta creație. De la Cel care a creat totul curg viață și lumină și bucurie, prin întregul domeniu al spațiului nelimitat. De la cel mai mic atom până la cea mai mare lume, tot ce există, însuflețit sau neînsuflețit, în frumusețea lor neumbrită și bucuria perfectă, declară că Dumnezeu este iubire.” —*Marea luptă*, p. 678 engl. (cap. 42, *Sfârșitul luptei*).

Vineri

30 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce tip de caracter are Dumnezeu?**
- 2. Cum lucrează în mod armonios cele trei persoane din Dumnezeire?**
- 3. Prin ce ilustrație descrie Ezechiel originea păcatului?**
- 4. Care este unul dintre păcatele cel mai greu de biruit, fiind originea nelegiurii?**
- 5. Cum și de ce ajunge răul în cele din urmă la un sfârșit?**

Apariția și eradicarea păcatului

Text de memorat: „Și să îmi facă un sanctuar; ca să locuiesc printre ei.” (Exodul 25:8 engl. KJV).

„Prin interacțiune îndelungată cu idolatrii, poporul lui Israel amestecase multe obiceiuri păgâne cu închinarea lor; de aceea, Domnul le dăduse la Sinai instrucțiuni clare cu privire la serviciul de jertfe.”—*Patriarhi și profeți*, p. 364 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

STUDIU RECOMANDAT: *Patriarhi și profeți*, p. 343-358 engl. (cap. 30, *Sanctuarul și serviciile sale*).

Duminică**2 iulie**

1. LA ÎNCEPUT

a. Ce tip de lume a creat Dumnezeu chiar la început?

Geneza 1:31; Eclesiastul 7:29.

Geneza 1:31: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.”

Eclesiastul 7:29: „Numai iată ce am găsit: că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.”

b. Deși Dumnezeu a intenționat ca rasa umană să trăiască veșnic, de ce au fost puși doi pomi în Grădina Eden? Geneza 2:9.

Geneza 2:9: „Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni la mâncare și pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoștinței binelui și răului.”

„Când primii noștri părinți au fost puși în frumoasa grădină Eden, ei au fost testați cu privire la loialitatea lor față de Dumnezeu. Ei erau liberi să aleagă serviciul lui Dumnezeu sau, prin neascultare să se alieze cu vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului. Dacă urma să se abțină de la ceea ce Dumnezeu interzisese, ei puteau să rămână proprietari ai frumosului lor cămin din Eden, și să rămână în favoarea lui Dumnezeu, însă dacă desconsiderau poruncile lui Dumnezeu, ei urma nu doar să își piardă dreptul asupra Edenului, ci chiar viața însăși. Pedepsa pentru păcat fusese pusă în fața lor, și ei erau informați cu privire la chestiunile imense care atârnavă de acțiunea lor de ascultare sau neascultare de cerințele lui Dumnezeu.”—*The Signs of the Times*, 12 mai 1890.

c. Când omenirea nu a ascultat, cum s-a dovedit acel lucru a fi păcat? Romani 5:12, 19.

Romani 5:12, 19: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătit...¹⁹ Căci, după cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.”

„Domnul cere în acest timp exact ceea ce cerea de la Adam în Eden — ascultare perfectă de legea lui Dumnezeu.”—*Credința și faptele*, p. 89 engl. (cap. 11, *Ascultare și sfințire*).

Luni

3 iulie

2. DUPĂ PĂCAT

a. De ce nu exista nicio cale de a scăpa de sentința de moarte? Geneza 2:17; Romani 6:23; 7:5 .

Geneza 2:17: „dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Romani 7:5: „Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, atâtea de Lege, lucrau în mădularele noastre și ne făceau să aducem roade pentru moarte.”

„Rezultatul mâncării din pomul cunoștinței binelui și răului este evident în experiența omului. Există în natura sa o înclinație spre rău, o forță căreia, fără ajutor, el nu i se poate împotrivi.”—*Educația*, p. 29 engl. (cap. 4, *Relația dintre educație și mântuire*).

b. De ce rezultatul natural al păcatului este moartea? Ezechiel 18:20 (prima parte); 1 Ioan 5:12.

Ezechiel 18:20 p.p.: „Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său!”

1 Ioan 5:12: „Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.”

„Rebeliunea lui Satan urma să fie o lecție pentru univers de-a lungul tuturor secolelor viitoare, o mărturie perpetuă despre natura și rezultatele teribile ale păcatului. Desfășurarea stăpânirii lui Satan, efectele acesteia atât asupra oamenilor cât și asupra îngerilor, urmau să arate care trebuie să fie

roada înlăturării autorității divine. Ea avea să dea mărturie despre faptul că de existența guvernării lui Dumnezeu și a legii Sale e legată bunăstarea tuturor creaturilor pe care le-a făcut El. Astfel istoria acestui experiment teribil de răzvrătire urma să fie o garanție continuă pentru toate ființele inteligente sfinte, care să le prevină de la a fi înșelate cu privire la natura încălcării [legii], pentru a-i scuti de comiterea păcatului și de suferirea pedepselor sale.”—*Marea luptă*, p. 499 engl. (cap. 29, *Originea răului*).

c. Ce anume cauzează despărțire de Dumnezeu, adică despărțire de viață? Isaia 59:2.

Isaia 59:2: „*ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să v-asculte!*”

„Prin păcat, omul a fost separat de Dumnezeu. Dacă nu ar fi existat planul de mântuire, partea lui ar fi fost separare eternă de Dumnezeu, întunericul unei nopți care nu se mai termină. Prin sacrificiul Salvatorului, comuniunea cu Dumnezeu este făcută din nou posibilă. Nu ne putem apropia în persoană de prezența Sa; în [starea] noastră [de] păcat nu putem privi fața Sa; însă putem să Îl privim și să avem comuniune cu El prin Isus, Salvatorul.”—*Educația*, p. 28 engl. (cap. 4, *Relația dintre educație și mântuire*).

„Cei care se gândesc la rezultatul grăbirii sau împiedicării evangheliei se gândesc la aceasta raportându-se la ei înșiși și la lume. Puțini se gândesc la aceasta în raport cu Dumnezeu. Puțini se gândesc la suferința pe care păcatul i-a cauzat-o Creatorului nostru. Întregul cer a suferit în agonia lui Hristos; însă acea suferință nu a început, nici nu s-a sfârșit cu manifestarea Sa în natura umană. Crucea este o revelație [dată], pentru simțurile noastre tocite, despre durerea pe care chiar de la începuturile sale a provocat-o inimii lui Dumnezeu păcatul. Fiecare îndepărtare de la ceea ce e drept, fiecare faptă de cruzime, fiecare eșec al omenirii de a atinge idealul Său Îi aduce mâhnire.”—*Ibid.*, p. 263 engl. (cap. 31, *Lucrarea vieții*).

d. Ce este păcatul? A fost scutit cineva de el? 1 Ioan 3:4; Romani 3:23.

1 Ioan 3:4: „*Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.*”

Romani 3:23: „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.*”

Marți

4 iulie

3. O CALE DE SCĂPARE

a. Cine este în realitate șarpele și ce a făcut el întregii lumi? Apocalipsa 12:9; 2 Petru 2:19; Romani 8:22.

Apocalipsa 12:9: „Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

2 Petru 2:19: „Le fâgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.”

Romani 8:22: „Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.”

„Există în natura umană, atunci când este separată de Sursa adevărului, o opoziție continuă față de voința și căile lui Dumnezeu. Partea fizică, mintală și cea morală sunt toate sub controlul impulsurilor necontrolate. Afecțiunile sunt depravate, și fiecare facultate încredințată omului pentru o întrebuințare înțeleaptă este demoralizată. Omul este mort în fărădelegi și păcate. Înclinația mână, pasiunea deține controlul, și poftele sale sunt sub sceptrul unei puteri de care el nu este conștient. El vorbește despre libertate, despre libertatea de acțiune, în timp ce el este în cea mai degradantă sclavie. El nu își aparține sieși. Lui nu i se permite să vadă frumusețea adevărului; pentru că mintea firească este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu și nu este supusă legii Sale. El vede adevărul drept falsitate, și falsitatea drept adevăr. Mintea controlată de Satan este slabă în putere morală.”—*The Review and Herald*, 17 februarie 1891.

b. Ce ne face să rămânem în sclavie? Romani 6:16; 8:5.

Romani 6:16: „Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?”

Romani 8:5: „În adevăr, cei ce trăiesc după îndemnul firii pământești umblă după lucrurile firii pământești, pe când cei ce trăiesc după îndemnul Duhului umblă după lucrurile Duhului.”

c. Cum a fost prezentat universului pentru prima dată planul de mântuire și cine este sămânța femeii? Geneza 3:14, 15; 22:18; Galateni 3:8, 16, 29.

Geneza 3:14, 15: „Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târâști pe pânțe și să mănânci țărână. Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Geneza 22:18: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”

Galateni 3:8, 16, 29: „Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.” ... ¹⁶Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos... ²⁹Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

„În momentul în care Adam a cedat în fața ispitei lui Satan, și a făcut tocmai lucrul despre care Dumnezeu îi spusese să nu îl facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a stat între cei vii și cei morți, spunând: ‚Să cadă asupra Mea pedeapsa. Eu voi sta în locul omului. Mai dă-i un alt timp de probă.’ Încălcarea a pus întreaga lume sub sentința morții. Însă în cer s-a auzit o voce spunând: ‚Am găsit o răscumpărare.’” —*The Signs of the Times*, 27 iunie 1900.

d. Cum este descrisă de Pavel acea „vrăjmășie” (Geneza 3:15) care este implantată în fiecare credincios? Romani 12:2.

Romani 12:2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

„Nimic nu inspiră mai repede credință, decât exercitarea credinței.”
—*Profeți și regi*, p. 351 engl. (cap. 30, *Tabernacolul și serviciile sale*).

„Credința care ne face în stare să primim darurile lui Dumnezeu este ea însăși un dar. O măsură din aceasta este dată fiecărei ființe umane. Ea crește pe măsură ce este exercitată în însușirea cuvântului lui Dumnezeu. Pentru a întări credința, trebuie să o aducem frecvent în contact cu cuvântul.”
—*Educația*, p. 253, 254 engl. (cap. 30, *Credința și rugăciunea*).

Miercuri

5 iulie

4. SACRIFICIU DE SÂNGE

a. De ce este studiul Bibliei vital în planul de mântuire? Romani 10:17; 2 Timotei 4:2.

Romani 10:17: „Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”

2 Timotei 4:2: „propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.”

b. Când și de ce a ales Isus să vină pentru a-i fi zdrobit călcâiul (Gen. 3:14, 15)? Evrei 2:14, 15; Romani 8:2, 3; 16:25, 26; Apocalipsa 13:8.

Evrei 2:14, 15: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor.”

Romani 8:2, 3: „În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții. Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului.”

Romani 16:25, 26: „Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință.”

Apocalipsa 13:8 engl. KJV: „Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris în cartea vieții Mielului care a fost înjunghiat de la întemeierea lumii.”

„Legământul harului nu este un adevăr nou, pentru că el a existat în mintea lui Dumnezeu din toată veșnicia. De aceea se numește el legământul veșnic.”—*Credința prin care trăiesc*, p.77 engl. (cap. Planul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea omului).

„Moartea lui Hristos pe cruce a făcut sigură distrugerea celui care are puterea morții, a celui în care și-a găsit originea păcatul. Când Satan va fi distrus, nu va fi nimeni care să ispitească spre păcat; nu va fi necesar ca ispășirea să fie repetată; și nu va mai exista pericolul unei alte rebeliuni în universul lui Dumnezeu. Doar ceea ce poate restrânge în mod eficient de la păcat în această lume de întuneric, va preveni păcatul în cer. Semnificația morții lui Hristos va fi văzută de sfinți și îngeri. Oamenii căzuți nu ar putea avea un loc în paradisul lui Dumnezeu fără Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii. Nu vom înălța, atunci, noi crucea lui Hristos? Îngerii îi atribuie onoare și slavă lui Hristos, pentru că nici măcar ei nu sunt în siguranță, decât privind la suferințele Fiului lui Dumnezeu. Prin eficiența crucii sunt păziți de apostazie îngerii. Fără cruce ei nu ar fi mai în siguranță contra răului decât erau îngerii înainte de căderea lui Satan. Perfecțiunea îngerească a cedat în cer. Perfecțiunea umană a cedat în Eden, paradisul fericirii. Toți cei care doresc siguranță pe pământ sau în cer trebuie să privească la Mielul lui Dumnezeu.”—*Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1132 engl. (cap. referitor la Ioan 3).

c. De ce era necesar un sacrificiu de sânge? Evrei 9:22.

Evrei 9:22: „Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.”

„Din cauza vinei sale, omul căzut nu mai putea veni direct în fața lui Dumnezeu cu cererile sale; pentru că încălcarea legii divine din partea sa a pus o barieră de netrecut între Dumnezeul cel sfânt și călcătorul legii. Însă a fost pus la cale un plan pentru ca sentința de moarte să cadă asupra unui Înlocuitor. În planul de răscumpărare trebuia să existe vărsare de sânge, pentru că moartea trebuia să vină ca urmare a păcatului omului. Animalele pentru jertfele sacrificate trebuia să prefigureze pe Hristos. În victima ucisă, omul trebuia să vadă împlinirea de moment a cuvântului lui Dumnezeu, 'Vei muri negreșit.' Și scurgerea sângelui din victimă urma, de asemenea, să semnalizeze o ispășire. Nu exista nicio virtute în sângele animalelor; însă vărsarea sângelui animalelor urma să indice spre viitor, spre un Răscumpărător care avea să vină într-o zi în lume și să moară pentru păcatele oamenilor. Și astfel Hristos avea să justifice în mod complet legea Tatălui Său.”
—*Confrontation*, p. 21, 22.

Joi

6 iulie

5. SIMBOLURI

a. De ce a fost introdus un animal de jertfă? **Geneza 3:21; Evrei 2:14, 15.**

Geneza 3:21: „Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele.”

Evrei 2:14, 15: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor.”

„Pentru Adam, aducerea primei jertfe a fost o ceremonie foarte dureroasă. Mâna sa trebuia să se ridice pentru a lua viața, pe care doar Dumnezeu o putea da. Era pentru prima dată când el era martor la o moarte, și el știa că dacă ar fi fost ascultător de Dumnezeu, nu ar fi fost nicio moarte de om sau animal. Pe când ucidea victima nevinovată, el tremura la gândul că păcatul său trebuia să verse sângele Mielului fără pată al lui Dumnezeu. Această scenă i-a dat o înțelegere mai profundă și mai vie a mărimii fărădelegii sale, pe care nimic altceva în afară de moartea iubitului Fiul al lui Dumnezeu nu o putea expia. Și el s-a mirat de infinita bunătate care ar da o astfel de răscumpărare pentru a-l salva pe cel vinovat. O stea de speranță a iluminat viitorul întunecat și îngrozitor, și l-a eliberat de nenorocirea-i completă.”—*Patriarhi și profeți*, p. 68 engl (cap. 4, *Planul de mântuire*).

b. De ce a fost un miel cel sacrificat, și cum fost făcut din aceasta un întreg serviciu ceremonial? Geneza 4:2-4; Ioan 1:29; Exodul 25:8.

Geneza 4:2-4: „A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar. După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare (engl. „o jertfă”) din roadele pământului. Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui (engl. „Abel a adus și el din oile întâi născute ale turmei lui...”) și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui”.

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

Exodul 25:8: „Să-Mi faci un sanctuar, ca Eu să locuiesc în mijlocul lor.” (engl. KJV).

„În timpul șederii sale pe munte, Moise a primit instrucțiuni pentru construirea unui sanctuar în care prezența divină urma să fie în mod special manifestată...”

De aici înainte, poporul urma să fie onorat cu prezența constantă a Regelui lor.”—*Patriarhi și profeți*, p. 313, 314 engl. (cap. 27, *Legea dată la Sinai*).

c. De ce a fost folosit un tabernacol pentru a simboliza prezența lui Dumnezeu? Apocalipsa 21: 3, 4.

Apocalipsa 21:3, 4: „Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Vineri

7 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce au fost puși doi pomi în grădina Eden?**
- 2. De ce este moartea rezultatul natural al încălcării voii și căilor lui Dumnezeu?**
- 3. Ce este în realitate vrăjmașul care a fost în mod miraculos introdus în familia umană?**
- 4. Cât de importantă este pentru restaurarea omenirii o jertfă de sânge adusă în mod corect?**
- 5. De ce este mielul un simbol central al salvării și [este inclus] în toate serviciile ceremoniale?**

Calea cea nouă și vie

Text de memorat: „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.” (Romani 5:10).

„Privind în mod constant la Isus cu ochiul credinței, vom fi întăriți. Dumnezeu va face cele mai prețioase revelații poporului Său flămând, însetat. Ei vor descoperi că Hristos este un Salvator personal. În timp ce se hrănesc din Cuvântul Său, ei vor descoperi că acesta este spirit și viață. Cuvântul distruge firea naturală, pământescă, și împarte o nouă viață în Hristos Isus... Prin influența transformatoare a harului Său, chipul lui Dumnezeu este reprodus în ucenic; el devine o nouă creatură.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 391 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

Studiu recomandat: *Hristos, Lumina lumii*, p. 383-394 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

Duminică

9 iulie

1. STÂNCA VEACURILOR

- a. **Ce ilustrație este folosită pentru a prezenta tăria temeliei credinței creștine? Exodul 17:5, 6; Deuteronom 32:4; 1 Corinteni 3:11; 10:4.**

Exodul 17:5, 6: „Domnul a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului și ia cu tine vreo câțiva din bătrânii lui Israel; ia-ți în mână și toiagul cu care ai lovit râul și pornește! Iată, Eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului; vei lovi stânca și va țâșni apă din ea, și poporul va bea.” Moise a făcut așa în fața bătrânilor lui Israel.”

Deuteronom 32:4: „El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.”

1 Corinteni 3:11: „Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos.”

1 Corinteni 10:4: „și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stânca era Hristos.”

„Acea stâncă era un simbol al Celui care prin moartea Sa urma să facă să curgă râuri vii de mântuire spre toți cei însetați. Cuvintele lui Hristos erau apa de viață... Lovindu-L pe Hristos, Satan s-a gândit să Îl distrugă pe Prințul vieții; însă din stânca lovită a curs apă vie.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 454 engl. (cap. 49, *La sărbătoarea corturilor*).

b. Cum a ales Isus să vină în această lume — și de ce? Luca 2:9-12.

Luca 2:9-12: „Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.”

„Ar fi fost o umilire aproape infinită pentru Fiul lui Dumnezeu să ia natura umană, chiar atunci când Adam stătea în inocența sa în Eden. Însă Isus a acceptat umanitatea atunci când rasa umană era slăbită de patru mii de ani de păcat. Asemenea fiecărui copil al lui Adam, El a accepta rezultatele acțiunii marii legi a eredității. Care erau aceste rezultate, se vede în istoria strămoșilor Săi pământești. El a venit cu o așa moștenire ereditară, ca să aibă parte de durerile și ispitele noastre, și să ne dea un exemplu de viață fără de păcat.”—Ibid., p. 48, 49 engl. (cap. 4, *Vi s-a născut un Mântuitor*).

Luni

10 iulie

2. ÎNDEPLININD MINUNI

a. Ce ar trebui să realizăm despre cel care urma să pregătească pentru Mesia calea — și care era legătura între lucrarea sa și miracole? Maleahi 4:5; Matei 11:14; Luca 7:28; Ioan 10:41.

Matei 4:5: „Atunci, diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe streășina Templului.”

Matei 11:14: „Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.”

Luca 7:28: „Vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu este niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.”

Ioan 10:41: „Mulți veneau la El și ziceau: „Ioan n-a făcut niciun semn, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta era adevărat.”

„Ioan [Botezătorul] s-a separat de prieteni și de articolele de lux ale vieții. Simplitatea îmbrăcămintei sale, o haină țesută din păr de cămilă, era o muștrare permanentă pentru extravaganța și etalarea preoților evrei, și a oamenilor în general. Dieta sa, constând doar din vegetale, din locuste și miere sălbatică, era o muștrare pentru îngăduirea apetitului și pentru lăcomia care predomina pretutindeni... Cei care trebuie să pregătească pentru a doua venire a lui Isus calea, sunt reprezentați de credinciosul Ilie, la fel cum Ioan a

venit în spiritul lui Ilie pentru a pregăti calea pentru prima venire a lui Hristos. Marele subiect al reformei trebuie agitat, și mintea publicului trebuie să fie trezită.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 62 engl. (cap. 5, *Cauza în New York*).

b. Ce activități ale lui Isus au condus adesea oamenii să se încreadă în El ca Mesia? Ioan 6:2, 26, 30.

Ioan 6:2, 26, 30: „O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi...²⁶ Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea și v-ați săturat...³⁰ „Ce semn faci Tu deci”, I-au zis ei, „ca să-I vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?”

c. Care este pericolul dacă ne încredem în minuni ca temelie a credinței noastre? Matei 24:24; Apocalipsa 16:13, 14; 13:11-14.

Matei 24:24: „Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.”

Apocalipsa 16:13, 14: „Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite (engl.KJV „minuni”) și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeuului Celui Atotputernic.”

Apocalipsa 13:11-14: „Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele (engl. „minuni”) pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.”

„Este imposibil să oferim o idee despre experiența poporului lui Dumnezeu care va fi în viață pe pământ atunci când gloria cerească și o repetare a persecuțiilor din trecut se contopesc. Satan, înconjurat de îngerii răi, și pretinzând a fi Dumnezeu, va îndeplini minuni de tot felul, pentru a înșela, dacă e cu putință, chiar pe cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu își va găsi siguranța în împlinirea de minuni, pentru că Satan va contraface minunile care vor fi îndeplinite.”—*Ibid.*, vol. 9, p. 16 engl. (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, subcap. *Ultima criză*).

„Mulți vor fi abordați de spiritele diavolilor personificând rudele sau prietenii iubiți, și declarând cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor apela la cele mai gingașe simpatii și vor îndeplini minuni pentru a-și susține

pretențiile. Trebuie să fim pregătiți pentru a le rezista cu adevărul Biblic că morții nu știu nimic și că cei care apar astfel sunt spirite de demoni.”—*Marea luptă*, p. 560 engl. (cap. 34, *Pot morții să ne vorbească?*).

„Aici nu sunt prezise simple acte de șarlatanie. Oamenii sunt înșelați de minunile pe care agenții lui Satan au puterea să le facă, nu de cele pe care ei pretind că le fac.”—*Ibid.*, p. 553 engl. (cap. 34, *Pot morții să ne vorbească?*).

Marți

11 iulie

3. CALVARUL

a. Ce criză a credinței urma să îl conducă în cele din urmă pe Isus la cruce? **Ioan 6: 51-53; Matei 27:22.**

Ioan 6:51-53: „*Eu sunt Pâinea vie, care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.*” *La auzul acestor cuvinte, iudeii se certau între ei și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm?” Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.”*

Matei 27:22: „*Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care Se numește Hristos?” „Să fie răstignit”, i-au răspuns cu toții.*”

„Prejudicata fariseilor era mai adâncă decât indicau întrebările lor; ea își avea rădăcinile în perversitatea inimilor lor. Fiecare cuvânt și faptă a lui Isus stârneau în ei antagonism; pentru că spiritul pe care îl nutreau ei nu putea găsi în El nicio coardă care să vibreze.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 387 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

„Evreii necredincioși refuzau să înțeleagă orice altceva în afara sensului cel mai literal al cuvintelor Salvatorului. Prin legea ceremonială li se interzicea să guste sânge, și ei... au interpretat limbajul lui Hristos ca pe o vorbire [echivalentă cu un] sacrilegiu, și s-au certat între ei pe seama ei.”—*Ibid.*, p. 390 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

b. Cu ce scop a ales Isus să moară? **Evrei 9:22; Apocalipsa 7:14.**

Evrei 9:22: „*Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.*”

Apocalipsa 7:14: „*Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.”*

„S-au luat măsuri ca noi să ne spălăm. Izvorul a fost pregătit cu un cost infinit, și povara spălării zace asupra noastră, care suntem imperfecți înaintea lui Dumnezeu. Domnul nu își propune să îndepărteze aceste pete de mânjitură fără ca noi să facem ceva din partea noastră. Trebuie să ne spălăm hainele în sângele Mielului. Putem să ne prindem de meritele sângelui lui Hristos prin credință, și prin harul Său și prin puterea Sa noi putem avea tărie de a birui erorile noastre, păcatele noastre, imperfecțiunile noastre de caracter, și [putem] ieși victorioși, [după ce] ne-am spălat hainele în sângele Mielului.” —*Mărturie pentru comunitate*, vol.3, p. 183 engl. (cap. 15, *Institutul de sănătate*).

c. I-a condus moartea lui Hristos pe oameni să se încreadă în El ca Salvator? Luca 24:2, 3, 21.

Luca 24:2, 3, 21: „Au găsit piatra răsturnată de pe mormânt, au intrat înăuntru și n-au găsit trupul Domnului Isus...²¹Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel, dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmpat aceste lucruri.”

„Probleme păreau să se adune peste probleme. În ziua a șasea a săptămânii, ei îl văzuseră pe Stăpânul lor murind; în prima zi a următoarei săptămâni, ei se văzuseră deposedați de corpul Său, și erau acuzați că ei l-ar fi furat de dragul de a înșela oamenii. Faptul de a corecta mereu impresiile false care câștigau teren contra lor îi făceau să dispare.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 794 engl. (cap. 82, *De ce plângi?*).

„După moartea lui Hristos, ucenicii erau aproape complet biruiți de descurajare. Stăpânul lor fusese respins, condamnat și crucificat. Preoții și conducătorii declaraseră în mod disprețuitor: „A salvat pe alții; pe Sine însuși nu se poate salva. Dacă este Regele lui Israel, să se coboare de pe cruce, și vom crede în El.” (Matei 27:42). Soarele speranței ucenicilor apusese, și noaptea se așternuse asupra inimilor lor. Adesea, ei repetau cuvintele: „Noi credeam că El era cel care avea să răscumpere pe Israel!” (Luca 24:21).” —*Istoria faptelor apostolilor*, p. 25 engl. (cap. 3, *Marea însărcinare*).

Miercuri

12 iulie

4. ÎNVIEREA

a. Ce tip de temelie este Isus pentru cel credincios? Matei 16:18; Efeseni 2:19, 20; 1 Petru 2:5, 6.

Matei 16:18: „Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”

Efeseni 2:19, 20: „Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temeliea apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.”

1 Petru 2:5, 6: „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.” ”

b. Cât de important este pentru credința noastră un Salvator viu? 1 Corinteni 15:12-20.

1 Corinteni 15:12-20: „Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.”

c. Moartea lui Hristos aduce împăcare; ce aduce învierea Sa? Romani 5:8-10; Ioan 11:25, 26.

Romani 5:8-10: „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”

Ioan 11:25, 26: „Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” ”

„Valdenzii tânjeau să frângă pâinea vieții pentru aceste suflete flămân-de, să deschidă pentru ei mesajele de pace din promisiunile lui Dumnezeu, și să le indice spre Hristos ca singura lor speranță de salvare. Ei susțineau că doctrina potrivit căreia faptele bune pot ispăși încălcarea legii lui Dumnezeu, se baza pe falsitate. Încrederea în meritele omenești blochează vederii dragostea infinită a lui Hristos. Isus a murit ca sacrificiu pentru om

deoarece rasa umană căzută nu poate face nimic pentru a se recomanda lui Dumnezeu. Meritele unui Salvator răstignit și înviat sunt temelia credinței creștine. Dependența sufletului de Hristos este la fel de reală, și legătura sa cu El trebuie să fie atât de strânsă, ca cea a unui membru cu trupul, sau a ramurii cu vița.”—*Marea luptă*, p.73 engl. (cap. 4, *Valdenzii*).

„Deasupra mormântului deschis al lui Iosif, Hristos proclamase în triumf: ‚Eu sunt învierea și viața.’ Aceste cuvinte puteau fi rostite doar de Divinitate. Toate ființele create trăiesc prin voința și puterea lui Dumnezeu. Ele sunt primitoare dependente ale vieții lui Dumnezeu. De la cel mai înălțat serafim până la cea mai umilă ființă însuflețită, toți sunt alimentați de la Sursa de viață. Doar Cel care este una cu Dumnezeu putea să spună: ‚Am puterea să îmi dau viața, și am puterea să o reiau.’ În divinitatea Sa, Hristos posedă puterea de a frânge legăturile morții.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 785 engl. (cap. 81, *A înviat Domnul*).

„Divinitatea lui Hristos este garanția credinciosului de viață eternă [Ioan 11:25, 26 citat]. Hristos privește înainte spre timpul celei de-a doua veniri a Sa. Atunci, morții cei dreپți vor fi înviați în neputrezire, și dreپții cei vii vor fi strămutați la cer fără a vedea moartea. Minunea pe care Hristos era pe punctul de a o face în învierea lui Lazăr din morți reprezenta învierea tuturor celor dreپți morți. Prin cuvântul Său și prin faptele Sale, El S-a declarat Autorul învierii. Cel care urma El însuși să moară în scurt timp pe cruce, stătea cu cheile morții, biruitor asupra mormântului, și își afirma dreptul și puterea de a da viață veșnică.”—*Ibid.*, p. 530 engl. (cap. 58, *„Lazăre, vino afară!”*).

„Prin umanitatea Sa, Hristos a atins umanitatea; prin divinitatea Sa, El Se prinde de tronul lui Dumnezeu. Ca Fiu al omului, El ne-a dat un exemplu de ascultare; ca Fiul al lui Dumnezeu, El ne dă puterea de a asculta.”—*Ibid.*, p. 24 engl. (cap. 1, *„Dumnezeu cu noi”*).

Joi

13 iulie

5. SLUJIRE CEREASCĂ

a. **La ce ne conduce credința într-un Mântuitor viu? Romani 5:11; Evrei 8:1, 2, 6, 9-11; 1 Petru 1:3, 4.**

Romani 5:11: „Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.”

Evrei 8:1, 2, 6, 9-11: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului Preasfânt și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un

om, ci de Domnul... ⁶Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă, cu cât legământul al cărui Mijlocitor este El e mai bun, căci este așezat pe fâgăduințe mai bune... ⁹⁻¹¹nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu și nici Mie nu Mi-a pasat de ei”, zice Domnul. „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeuul lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei.”

1 Petru 1:3, 4: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou, prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăcioasă și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.”

„Când ucenicii s-au întors la Ierusalim, oamenii se uitau asupra lor cu uimire. După procesul și răstignirea lui Hristos, se credea că ei urma să fie zdrobiți și rușinați. Vrăjmașii lor se așteptau să vadă pe fețele lor o expresie de durere și înfrângere. În loc de aceasta, erau doar bucurie și triumf. Fețele lor străluceau de o fericire ce nu era născută pe pământ. Ei nu jeleau speranțele lor dezamăgite, ci erau plini de laudă și recunoștință față de Dumnezeu. Cu bucurie, ei relatau minunata istorie a învierii lui Hristos și a înălțării Sale la cer, și mărturia lor era primită de mulți.

Ucenicii nu mai aveau nicio neîncredere cu privire la viitor. Ei știau că Isus este în cer, și că simpatiile Sale erau încă de partea lor. Ei știau că aveau un prieten la tronul lui Dumnezeu, și erau nerăbdători să prezinte Tatălui cererile lor în numele lui Isus.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 832, 833 engl. (cap. 87, *La Tatăl Meu și la Tatăl vostru*).

b. Ce trebuie să facem pentru a avea conștiința curățită de amintirea păcatului? Matei 21:42, 44; Evrei 10:16, 19, 20.

Matei 21:42, 44: „Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scripturi că: ‘Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri’?... ⁴⁴Cine va cădea peste piatra aceasta va fi zdrobit de ea, iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.”

Evrei 10:16, 19, 20: „Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor...” ¹⁹⁻²⁰Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său.”

„Imediat ce comiți păcat, ar trebuie să fugi spre tronul harului, și să Îi spui lui Isus despre aceasta. Ar trebui să fii umplut cu părere de rău pentru păcat, pentru că prin păcat ți-ai slăbit propria ta spiritualitate, i-ai mâhnit pe sfinții îngeri, și ai rănit și zdrobit inima iubitoare a Răscumpărătorului tău. Când I-ai cerut iertare lui Isus cu sufletul căit, crede că El te-a iertat. Nu te îndoi de îndurarea Sa divină, nici nu refuza mângâierea iubirii Sale infinite.”—*Solii alese*, vol. 3, p. 196 engl. (cap. 22, *Accentul pe tema salvării*—1890-1908).

c. De ce am avut nevoie ca Salvatorul nostru viu să trăiască mai întâi ca o ființă umană pe pământ? Evrei 2:17, 18; 4:14-16; Romani 8:34.

Evrei 2:17, 18: „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

Evrei 4:14-16: „Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

Romani 8:34: „Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!”

Vineri

14 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce este nașterea lui Hristos într-un staul insuficientă pentru a salva omenirea?
2. De ce sunt minunile făcute de Hristos insuficiente pentru salvare?
3. Cât de importantă este moartea lui Hristos pentru împăcarea noastră cu Dumnezeu?
4. De ce este învierea cheia pentru mântuire?
5. Încotro îl îndreaptă Salvatorul pe cel credincios?

Speranță pentru păcătos

Text de memorat: „Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale” (Isaia 43:25).

„Când voia omului cooperează cu voința lui Dumnezeu, aceasta devine atotputernică. Orice trebuie făcut la porunca Sa, poate fi realizat în puterea Sa. Toate poruncile Sale sunt împuterniciri.”—*Parabolele Domnului*, p. 333 engl. (cap. 25, *Talente*).

Studiu recomandat: *Marea luptă*, p. 479-491 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

Duminică

16 iulie

1. JUDECATA

a. Cum este afectat rezultatul final de alegerile pe care le facem în viață? Eclesiastul 11:9.

Eclesiastul 11:9: „Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată.”

b. Vor fi judecate doar faptele vădite, rele? Există excepții? Eclesiastul 12:13, 14; Romani 14:12.

Eclesiastul 12:13, 14: „Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Temele de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.”

Romani 14:12: „Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.”

„Legea lui Dumnezeu condamnă nu doar ceea ce am făcut, ci și ceea ce nu am făcut. Vom găsi, în ziua socotelilor finale, un registru al păcatelor prin omisiune, precum și al păcatelor comise. Dumnezeu va aduce fiecare faptă la judecată, împreună cu orice lucru secret. Nu este suficient ca după propriile voastre măsuri de caracter să dovediți că nu ați făcut niciun rău clar. Faptul că cineva nu a făcut vreun bine clar va fi suficient pentru a-l condamna ca pe un serv rău și leneș.”—The Ellen G. White 1888 *Materials*, p. 374.

„Lucrarea fiecărui om trece în revistă în fața lui Dumnezeu și este înregistrată drept credincioșie sau necredincioșie. În dreptul fiecărui nume din cărțile cerului este înregistrat cu exactitate fiecare cuvânt greșit, fiecare act egoist, fiecare datorie neîmplinită și fiecare păcat secret, cu orice disimulare vicleană. Avertismentele trimise de cer sau muștrările neglijate, momentele pierdute, ocaziile nefolosite, influența exercitată spre bine sau spre rău, împreună cu rezultatele ei vaste, toate sunt înregistrate de îngerul raportor.” —*Marea luptă*, p. 482 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

Luni

17 iulie

2. DOUĂZECI ȘI PATRU DE BĂTRÂNI

a. Sunt judecate acțiunile unor persoane înainte de ale altora sau sunt toate judecate în același moment? 1 Timotei 5:24; 1 Petru 4:17.

1 Timotei 5:24: „Păcatele unor oameni sunt cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă.”

1 Petru 4:17: „Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?”

„În serviciul tipic, doar cei care veniseră înaintea lui Dumnezeu cu mărturisire și căință, și ale căror păcate, prin sângele jertfei pentru păcat, fuseseră transferate asupra Sanctuarului, aveau parte de serviciul Zilei Ispășirii. La fel, în marea zi a ispășirii finale și a judecății de cercetare se analizează doar cazurile celor ce pretind că sunt poporul lui Dumnezeu. Judecata celor răi este o lucrare distinctă și separată, și are loc într-o perioadă mai târziu.” —*Marea luptă*, p. 480 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

b. Cine îl asistă pe Hristos în lucrarea Sa de mijlocire din cer, și de unde vin ei? Apocalipsa 4:4; 5:8, 9; Efeseni 4:8; Matei 27:52, 53.

Apocalipsa 4:4: „Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe și pe capete aveau cununi de aur.”

Apocalipsa 5:8, 9: „Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă și ziceau: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile, căci ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.”

Efeseni 4:8: „De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”

Matei 27:52, 53: „Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.”

„Când a înviat Hristos, El a luat din mormânt o mulțime de captivi. Cu tremurul de pământ de la moartea Sa a deschis mormintele lor, și când El a înviat, ei au ieșit cu El. Ei erau cei care fuseseră colaboratori cu Dumnezeu și care, cu prețul vieților lor, dăduseră mărturie despre adevăr. Acum ei urma să fie martori pentru Cel care îi înviase dintre cei morți.

În timpul slujirii Sale, Isus înviase pe cei morți, aducând-i la viață. El îi înviase pe fiul văduvei din Nain, pe fiica conducătorului și pe Lazăr. Însă aceștia nu au fost îmbrăcați cu nemurire. După ce ei au fost înviați, ei erau totuși supuși morții. Însă cei care au ieșit din mormânt la învierea lui Hristos au fost înviați spre viața veșnică. Ei s-au înălțat cu El ca trofee ale victoriei Sale asupra morții și a mormântului. „Aceștia”, a spus Hristos, „nu mai sunt captivii lui Satan; Eu i-am răscumpărat. I-am scos din mormânt ca pârghă a puterii Mele, pentru a fi cu Mine unde sunt Eu, pentru a nu mai vedea niciodată moartea, nici a mai experimenta durerea.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 786 engl. (cap. 81, „A înviat Domnul”).

„Cei care fuseseră înviați trebuia să fie prezentați universului ca o garanție a învierii celor care cred în Hristos ca Salvatorul lor personal. Aceeași putere care L-a înviat pe Hristos din morți va învia biserica Sa și o va glorifica împreună cu Hristos, ca pe mireasa Sa, deasupra tuturor stăpânirilor, deasupra tuturor puterilor, deasupra oricărui nume rostit, nu doar în această lume, ci de asemenea în curțile cerești, lumea de sus. Victoria sfinților care dorm va fi glorioasă în dimineața învierii. Triumful lui Satan va înceta, în timp ce Hristos va triumfa în slavă și onoare.”—*Solii alese*, vol. 1, p. 305, 306 engl. (cap. 45, *Pârgha*).

c. Unde și cu cine sunt aceștia ocupați în lucrarea lor? Apocalipsa 4:1-3, 8; Psalmi 11:4; Daniel 7:9-11.

Apocalipsa 4:1-3, 8: „După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Sue-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!” Numai de cânt am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva. Cel ce ședea pe el avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere...⁸Fiecare din aceste patru făpturi vii avea câte șase aripi și era plină cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte ziceau fără încetare: „Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!”

Psalmi 11:4: „Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul Își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.”

Daniel 7:9-11: „Mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roțile lui, ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile. Eu mă uitam mereu din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars.”

Marți

18 iulie

3. TIPUL DE SENTINȚĂ NECESAR

a. După ce suntem judecați și cum se stabilește verdictul? Iacov 2:12; 2 Corinteni 5:10.

Iacov 2:12: „Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o Lege a slobozeniei.”

2 Corinteni 5:10: „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.”

b. Ce tip de caracter este necesar pentru a trece acest gen de judecată? Matei 5:48; Apocalipsa 22:14.

Matei 5:48: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

Apocalipsa 22:14: „Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”

„Încălcarea poruncilor lui Dumnezeu l-a privat pe om de tot dreptul la pomul vieții. Hristos a murit, pentru ca prin virtutea sângelui Său, ascultarea de legea lui Dumnezeu să îl facă pe om demn de binecuvântarea cerească și să îi ofere din nou un drept la pomul vieții.”—*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 88.

„Cum putem ajunge la perfecțiunea specificată de Domnul și Salvatorul nostru Isus Hristos — Marele nostru Învățător? Putem noi să împlinim cerința Sa și să ajungem la un standard așa de înalt? Putem, altfel Hristos nu ne-ar fi cerut aceasta. El este neprihănirea noastră. În umanitatea noastră, El a mers înaintea noastră și a împlinit pentru noi perfecțiunea de caracter.

Trebuie să avem [acea] credință în El, care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Perfecțiunea caracterului se bazează pe ceea ce este Hristos pentru noi. Dacă avem dependență constantă de meritele Salvatorului nostru, și urmăm pe urmele pașilor Săi, noi vom fi ca El, curați și nemânjiți.”—*That I May Know Him*, p.130.

„Îngeri erau peste tot în jurul nostru în timp ce noi mergeam în marș peste marea de sticlă spre poarta cetății. Isus Și-a ridicat brațul Său puternic, glorios, a apucat poarta de perle, a împins-o pe balamalele ei strălucitoare, și ne-a spus: ‚Voi v-ați spălat hainele în sângele Meu, ați stat neclintii pentru adevărul Meu, intrați.’ Noi am intrat și am simțit că avem un drept deplin în cetate.”—*Experiențe și viziuni*, p. 17 engl. (cap. *Prima mea viziune*).

„Când suntem îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos, nu vom avea nicio plăcere pentru păcat; pentru că Hristos va lucra cu noi. Se poate să facem greșeli, însă noi vom urî păcatul care a cauzat suferințele Fiului lui Dumnezeu. S-a deschis o ușă, și niciun om nu o poate închide, nici puterile cele mai de sus, nici cele mai de jos; doar tu poți închide ușa inimii tale, așa încât Domnul să nu poată ajunge la tine. Tu ai avut în ultimul an și jumătate lumină din cer, pe care Domnul dorește să o aduci în caracterul tău și să o țeși în experiența ta.”—*The Ellen G White 1888 Materials*, p. 545.

c. Care este problema principală a caracterului omenirii? Romani 3:23; 1 Ioan 1:10.

Romani 3:23: „Căci toți au păcătuț și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

1 Ioan 1:10: „Dacă zicem că n-am păcătuț, Îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi.”

Miercuri

19 iulie

4. SPERANȚĂ PENTRU PĂCĂTOȘI

a. Ce promisiune este dată, arătând că există speranță pentru păcătoși? Isaia 43:25.

Isaia 43:25: „Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”

„Isus este în templul Său cel sfânt și va accepta acum sacrificiile noastre, rugăciunile noastre, și mărturisirile greșelilor și păcatelor noastre și va ierta toate fărădelegile lui Israel, ca ele să poată fi șterse înainte ca El să părăsească sanctuarul. Când Isus părăsește Sanctuarul, cei care sunt sfinți și neprihăniți vor fi în continuare sfinți și neprihăniți; pentru că toate păcatele

lor vor fi șterse, și ei vor fi sigilați cu sigiliul Dumnezeului celui viu. Însă cei care sunt nedrepti și mânjiți vor fi în continuare nedrepti și mânjiți; pentru că atunci nu va mai fi niciun Preot în sanctuar pentru a oferi sacrificiile lor, mărturisirile lor, și rugăciunile lor înaintea tronului Tatălui. De aceea, ceea ce se face pentru a salva sufletele de furtuna de mânie care se apropie, trebuie făcut înainte ca Isus să părăsească locul Preasfânt din sanctuarul ceresc.” — *Experiențe și viziuni*, p. 48 engl. (cap. *Încercarea credinței noastre*).

b. Comparând legea ceremonială cu slujirea lui Hristos, cum înțelegem că este posibilă curățirea în fapt? Evrei 10:1, 2; Apocalipsa 19:8.

Evrei 10:1, 2: „În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți o dată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate?”

Apocalipsa 19:8: „și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”

„Ramurile de palmier în mâinile lor sunt un simbol al triumfului lor, ha-ina albă — o emblemă a neprihănirii fără pată a lui Hristos care acum este a lor.” — *Marea luptă*, p. 665 engl. (cap. 42, *Sfârșitul luptei*).

„În serviciul tipic, după ce terminase de făcut ispășire pentru Israel, marele preot ieșea și binecuvânta adunarea. Tot astfel, Hristos, la încheierea lucrării Sale de mijlocitor, va apărea ‚fără păcat, spre salvare’ (Evrei 9:28), pentru a binecuvânta cu viață veșnică poporul Său așteptător. După cum preotul, îndepărtând păcatele de la sanctuar, le mărturisea asupra capului țapului ispășitor, tot astfel Hristos va pune toate aceste păcate asupra lui Satan, cel în care și a avut originea păcatul și care a instigat la păcat... Satan, purtând vina tuturor păcatelor pe care el l-a determinat pe poporul lui Dumnezeu să le comită, va fi timp de o mie de ani limitat la pământ, care atunci va fi pustii, fără locuitori, și el va suferi în cele din urmă pedeapsa deplină a păcatului în focul care îi va distruge pe toți cei răi. Astfel, marele plan de mântuire va ajunge împlinirea sa în eradicarea finală a păcatului și eliberarea tuturor celor care au fost dispuși să renunțe la rău.” — *Ibid.*, p. 485 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

„Fiecare dintre noi are un caz în pronunțare în curțile cerului. Vom fi în mod individual judecați după faptele făcute în trup. În serviciul tipic, atunci când lucrarea de ispășire era îndeplinită de marele preot în locul preasfânt al sanctuarului pământesc, poporului i se cerea să își întristeze sufletele

înaintea lui Dumnezeu, și să își mărturisească păcatele, ca acestea să poată fi ispășite și șterse. Ni se va cere ceva mai puțin în această zi antitipică a ispășirii, când Hristos pledează în favoarea poporului Său, și decizia finală, irevocabilă trebuie să fie pronunțată asupra fiecărui caz?” —*Solii alese*, vol. 1, p. 125 engl. (cap. 16, *Apeluri pentru reînviore*).

Joi

20 iulie

5. UITÂND PĂCATUL

a. Ce e nevoie să se întâmple, pentru ca păcatele să fie șterse? Fapte 3:19.

Fapte 3:19: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore.”

„Toți cei care s-au căit cu adevărat de păcat, și prin credință au implorat sângele lui Hristos ca jertfa lor de ispășire, au iertare înscrisă în dreptul numelor lor în cărțile cerului; și întrucât ei au devenit părtași ai neprihănirii lui Hristos, și caracterele lor sunt găsite a fi în armonie cu legea lui Dumnezeu, păcatele lor vor fi șterse, și ei înșiși vor fi considerați demni de viața veșnică.” —*Marea luptă*, p. 483 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

„Fiecare caz fusese decis pentru viață sau moarte. În timp ce Isus slujise în sanctuar, judecata continuase pentru neprihăniții cei morți, și apoi pentru neprihăniții cei vii. Hristos primise împărăția Sa, după ce făcuse ispășire pentru poporul Său și ștersese păcatele lor. Numărul supușilor împărăției fusese completat. Căsătoria Mielului fusese încheiată. Și împărăția, și mărirea împărăției de sub întregul cer, a fost dată lui Isus și moștenitorilor mântuirii, și Isus urma să domnească drept Rege al regilor și Domn al domnilor.” —*Experiențe și viziuni*, p. 280 engl. (*A treia solie încheiată*).

„Dacă Iacov nu s-ar fi căit mai înainte de păcatul său de a obține dreptul de întâi născut prin fraudă, Dumnezeu nu ar fi ascultat rugăciunea sa și nu i-ar fi păstrat plin de îndurare viața. Tot astfel, în timpul de strâmtorare, dacă poporul lui Dumnezeu ar avea păcate nemărturisite care să apară în fața lor în timp ce sunt torturați de teamă și neliniște, ei ar fi copleșiți; disperarea le-ar întrerupe credința, și ei nu ar putea avea încredere să pledeze pe lângă Dumnezeu pentru eliberare. Însă în timp ce au un sentiment profund al nevredniciei lor, ei nu mai au greșeli ascunse de revelat. Păcatele lor au mers înaintea lor la judecată și au fost șterse, și ei nu și le pot aminti.” —*Marea luptă*, p. 620 engl. (cap. 39, *Timpul de strâmtorare*).

b. Ce parabolă a folosit Isus pentru a ilustra faptul că iertarea nu echivalează ștergerea sau uitarea? Matei 18:23-35.

Matei 18:23-35: „De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a vrut să se socotească cu robii săi. A început să facă socoteala și i-au adus pe unul care îi datora zece mii de galbeni. Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vândă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui și tot ce avea, și să se plătească datoria. Robul s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și a zis: ‘Doamne, mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti tot.’ Stăpânul robului acela, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul și i-a iertat datoria. Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el și-l strângea de gât, zicând: ‘Plătește-mi ce-mi ești dator.’ Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga și zicea: ‘Mai îngăduie-mă, și-ți voi plăti.’ Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță până va plăti datoria. Când au văzut tovarășii lui cele întâmplate, s-au întristat foarte mult și s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute. Atunci, stăpânul a chemat la el pe robul acesta și i-a zis: ‘Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?’ Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor până va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.”

Vineri

21 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cine și ce trebuie să fie judecat în judecata dinainte de a doua venire?**
- 2. În ce sunt implicați cei 24 bătrâni și ce i-a pregătit?**
- 3. Ce tip de sentință este necesară și de ce este caracterul atât de important?**
- 4. Ca păcătoși, care este singura noastră speranță și cum poate fi atinsă aceasta?**
- 5. Ce parabolă arată în mod clar diferența dintre iertare și ștergerea păcatelor?**

Ștergerea păcatelor

Text de memorat: „De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.” (2 Timotei 4:8).

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului în sanctuarul de sus este la fel de esențială pentru planul de salvare, pe cum a fost moartea Sa pe cruce.”—*Marea luptă*, p. 489 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

Studiu recomandat: *Marea luptă*, p. 423-432 engl. (cap. 24, *În sfânta sfintelor*).

Duminică

23 iulie

1. TIMPUL ȘTERGERII PĂCATELOR

a. Raportat la timpul apostolilor, când are loc ștergerea păcatelor? Fapte 3:19, 20.

Fapte 3:19, 20: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos.”

„Lucrarea judecății de cercetare și de ștergere a păcatelor trebuie să fie încheiată înainte de a doua venire a Domnului. Întrucât cei morți trebuie să fie judecați după lucrurile scrise în cărți, este imposibil ca păcatele oamenilor să fie șterse până după judecata în care cazurile lor trebuie să fie investigate.”—*Marea luptă*, p. 485 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

b. Ce se întâmplă pe pământ în pregătirea pentru a doua venire, în timp ce păcatele noastre sunt șterse din cărțile cerului? Efeseni 5:25-27; 1 Ioan 3:2, 3.

Efeseni 5:25-27: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”

1 Ioan 3:2, 3: „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.”

„Cei care trăiesc pe pământ când mijlocirea lui Hristos se va încheia în sanctuarul de sus trebuie să stea în fața lui Dumnezeu fără un mijlocitor.

Hainele lor trebuie să fie fără pată, caracterele lor trebuie să fie purificate de păcat prin sângele stropirii. Prin harul lui Dumnezeu și propriul lor efort stăruitor, ei trebuie să fie învingători în bătălia cu răul. În timp ce judecata de cercetare se derulează în cer, în timp ce păcatele credincioșilor căiți sunt îndepărtate din sanctuar, trebuie să existe o lucrare specială de curățire, sau de îndepărtare a păcatelor, în poporul lui Dumnezeu de pe pământ.”—Ibid., p. 425 engl. (24, *În Sfânta Sfintelor*).

Luni

24 iulie

2. JUDECATA DE CERCETARE

a. Cum descrie Daniel scena judecății? Daniel 7:9, 10.

Daniel 7:9, 10: „Mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roțile lui, ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”

„[Daniel 7:9, 10]. Astfel a fost prezentată vederii profetului marea și solemnă zi când caracterele și viețile oamenilor urma să fi trecute în revistă înaintea Judecătorului întregului pământ, și fiecărui om i se va răsplăti ,conform faptelor sale.’ Cel Îmbătrânit de Zile este Dumnezeu Tatăl... El, Sursa a toate ființele și Fântâna tuturor legilor, este Cel care prezidează la judecată. Și îngerii sfinți ca slujitori și martori, zece mii de ori zece mii și mii de mii’ participă la acest mare tribunal.”—*Marea luptă*, p. 479 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

b. Cine se alătură în această judecată? Daniel 7:13, 14; Evrei 9:24.

Daniel 7:13, 14: „M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.”

Evrei 9:24: „Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână ome-nească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.”

„Venirea lui Hristos descrisă aici nu este a doua Sa venire pe pământ. El vine la Cel Îmbătrânit de zile pentru a primi domnia și slava și o împărăție,

care va fi dată Lui la sfârșitul lucrării Sale ca mijlocitor. Această venire, și nu a doua Sa venire pe pământ, a fost prezisă în profeție că va avea loc la încheierea celor 2300 zile, în 1844. În prezența sfinților îngeri, Marele nostru Preot intră în sfânta sfintelor și acolo apare în prezența lui Dumnezeu pentru a Se angaja în ultimele etape ale slujirii Sale în favoarea omului — pentru a îndeplini judecata de cercetare și a face o ispășire pentru toți cei care sunt dovediți a fi îndreptățiți să aibă parte la beneficiile ei.”—Ibid.

„[Dreptii morți] nu vor fi prezenți în persoană la tribunal când rapoartele lor sunt examinate și cazurile lor hotărâte.

Isus va apărea ca avocat al lor, pentru a pleda în favoarea lor înaintea lui Dumnezeu.”—Ibid., p. 482 engl. (cap. 24, *În Sfânta Sfintelor*).

c. De unde știm că această venire a lui Hristos este undeva în cer, mai degrabă decât pe acest pământ? Psalmi 11:4.

Psalmi 11:4: „Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul Își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.”

„Din Sfânta Sfintelor, se continuă marea lucrare de instruire. Îngerii lui Dumnezeu comunică cu oamenii. Hristos oficiază în sanctuar. Noi nu Îl urmăm pe Hristos în sanctuar așa cum ar trebui. Hristos și îngerii lucrează în inimile copiilor oamenilor. Biserica de sus, unită cu biserica de jos, duce lupta cea bună pe pământ. Trebuie să existe o curățire a sufletului aici pe pământ, în armonie cu curățirea sanctuarului din ceruri. Acolo vom vedea mai clar, așa cum suntem văzuți. Vom cunoaște, așa cum suntem cunoscuți.”
—*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 27.

Marți

25 iulie

3. ÎNAINTE DE VENIREA LUI HRISTOS

a. Căsătoria lui Hristos cu împărăția Sa are loc înainte sau după întoarcerea Sa pe pământ? Ce symbolism este folosit pentru a reprezenta biserica? Apocalipsa 21:2; Luca 12:35, 36; Apocalipsa 19:9.

Apocalipsa 21:2: „Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.”

Luca 12:35, 36: „Mijlocul să vă fie încins și făcliile, aprinse. Și să fiți ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă.”

Apocalipsa 19:9: „Apoi mi-a zis: „Scrie: Fericite de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!”

„Venirea mirelui, prezentată aici vederii, are loc înainte de nuntă. Căsătoria reprezintă primirea de către Hristos a Împărăției Sale. Cetatea Sfântă, Noul Ierusalim, care este capitala și reprezentanta împărăției, este numită ‚mireasa, soția Mielului.’ Îngerul i-a spus lui Ioan: ‚Vino aici, îți voi arăta mireasa, soția Mielului.’ ‚El m-a dus departe în duhul,’ spune profetul, ‚și mi-a arătat cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfânt, coborând din cer de la Dumnezeu.’ (Apocalipsa 21:9, 10). În mod clar, deci, biserica reprezintă Cetatea cea Sfântă, și fecioarele care ies să Îl întâlnească pe mire sunt un simbol al bisericii. În Apocalipsa, despre poporul lui Dumnezeu se spune că sunt oaspeți la cina de nuntă. (Apocalipsa 19:9). Dacă [sunt] oaspeți, ei nu pot fi reprezentați și ca mireasă. Hristos, după cum susține profetul Daniel, va primi de la Cel Îmbătrânit de zile din cer ‚stăpânirea, și slava și o împărăție;’ El va primi Noul Ierusalim, capitala împărăției Sale, ‚gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.’ (Daniel 7:14; Apocalipsa 21:2). După ce a primit împărăția, El va veni în slava Sa, ca Rege al regilor și Domn al domnilor, pentru mântuirea poporului Său, care vor ‚sedea cu Avraam, și Isaac și Iacov’ la masa Sa în împărăția Sa (Matei 8:11; Luca 22:30), pentru a participa la cina Mielului.” —*Marea luptă*, p. 426, 427 engl. (cap. 24, *În sfânta sfintelor*).

b. În ce rol vine Isus a doua oară? Apocalipsa 17:14; 19:16.

Apocalipsa 17:14: „*Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.*”

Apocalipsa 19:16: „*Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”*

„Isus iese ca un cuceritor puternic. Acum nu ca un ‚Om al Durerilor’, pentru a bea cupa amară a rușinii și vaiului, El vine, biruitor în cer și pe pământ, pentru a-i judeca pe cei vii și pe cei morți. ‚Credincios și Adevărat’, în neprihănire El judecă și face război.’ Și ‚oștirile care erau în cer’ (Apocalipsa 19:11, 14) Îl urmează. Cu imnuri de melodii cerești, îngerii cei sfinți, o mulțime vastă, nenumărată, Îl însoțesc pe calea Sa. Firmamentul pare umplut cu chipuri strălucitoare — ‚de zece mii de ori zece mii, și mii de mii.’ Nicio peniță nu poate zugrăvi scena; nicio minte muritoare nu este capabilă să cuprindă splendoarea ei... Când norul cel viu vine și mai aproape, fiecare ochi Îl privește pe Prințul vieții. Nicio cunună de spini nu mai vatămă acum capul acela sfânt; ci o diademă de slavă se odihnește pe fruntea Sa sfântă. Înfățișarea Sa întrece strălucirea orbitoare a soarelui de la amiază. ‚Și El are pe haina Sa și pe coapsa Sa un nume scris, Regele regilor, și Domnul domnilor.” —*Ibid.*, p. 641 engl. (cap. 40, *Poporul lui Dumnezeu salvat*).

4. RĂSPLATA HOTĂRĂTĂ

a. Când este hotărâtă răsplata pentru cei sfinți și când este ea dată, de fapt? Apocalipsa 11:18; 22:12; 2 Timotei 4:7, 8.

Apocalipsa 11:18: „Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi proroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!”

Apocalipsa 22:12: „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.”

2 Timotei 4:7, 8: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.”

„Prin examinarea de către rege a oaspeților de la sărbătoare este reprezentată o lucrare de judecată. Oaspeții la ospățul evangheliei sunt cei care susțin că Îi slujesc lui Dumnezeu, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții. Însă nu toți cei care pretind că sunt creștini sunt adevărați ucenici. Înainte să fie dată răsplata finală, trebuie decis cine este pregătit să aibă parte la moștenirea celor neprihăniți. Această decizie trebuie luată înainte de a doua venire a lui Hristos pe norii cerului; pentru că atunci când El vine, răsplata Sa este cu El, pentru a da fiecăruia după fapta lui. (Apocalipsa 22:12). Înaintea venirii Sale, deci, caracterul lucrării fiecăruia om va fi fost stabilit, și fiecăruia dintre urmașii lui Hristos răsplata le va fi fost alocată conform faptelor sale.”—*Parabolele Domnului*, p. 310 engl. (cap. 24, *Fără haina de nuntă*).

b. Întrucât oamenii sunt judecați după lege, ce era necesar să fie revelat înainte de începerea judecății? Apocalipsa 11:19; Fapte 17:30; Iacov 4:17.

Apocalipsa 11:19: „Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.”

Fapte 17:30: „Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască.”

Iacov 4:17: „Deci cine știe să facă bine și nu face săvârșește un păcat!”

„Îngerul a spus: ‚Dacă lumina vine, și acea lumină este dată la o parte sau respinsă, atunci vine condamnare și neplăcerea lui Dumnezeu; însă înainte de a veni lumina, nu există păcat, pentru că nu există nicio lumină pe care ei să o respingă.‛ —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 116 engl. (cap. 16, *Timpul pentru începerea Sabatului*).

c. Ce este înăuntrul chivotului legământului și ce aflăm despre sanctuarul ceresc? Evrei 9:4; 8:5.

Evrei 9:4: „El avea un altar de aur pentru tămâie (engl.: cădelniță de aur) și chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot erau un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron, care înfrunzise, și tablele legământului.”

Evrei 8:5: „Ei fac o slujbă care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă cortul: „Ia seama”, i s-a zis, „să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte.” ”

„În Sfânta Sfințelor am văzut un chivot; deasupra și lateral era aur din cel mai pur. La fiecare capăt al chivotului era un heruvim frumos, cu aripile sale întinse deasupra lui. Chipurile lor erau întoarse unul către celălalt, și ei priveau în jos. Între îngeri era o cădelniță de aur. Deasupra chivotului, unde stăteau îngerii, era o slavă extraordinară de strălucitoare, care arăta ca un tron unde stătea Dumnezeu. Isus stătea lângă chivot, și când rugăciunile sfinților se ridicau spre El, tămâia din cădelniță fumea, și El prezenta rugăciunile lor cu fumul tămâii Tatălui Său. În chivot era vasul de aur cu mană, toiagul lui Aaron care înmugurise, și tablele de piatră, care erau împachetate laolaltă ca o carte. Isus le-a deschis, și am văzut cele zece porunci scrise pe ele cu degetul lui Dumnezeu.” —*Experiențe și viziuni (Scrieri timpurii)*, p. 32 engl. (cap. *Viziuni ulterioare*).

Joi

27 iulie

5. ZIUA ISPĂȘIRII

a. Descrieți ziua ispășirii din sistemul levitic și explicați cum era simbolizată în aceasta ștergerea păcatelor. Levitic 16:29, 30; 23:27, 30.

Levitic 16:29, 30: „Aceasta să vă fie o lege veșnică: în luna a șaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele, să nu faceți nicio lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru. Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului.”

Levitic 23:27, 30: „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi Ziua Ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc...³⁰Pe oricine va face în ziua aceea vreă lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui.”

„Curățirea propriu-zisă a celui ceresc va fi realizată prin îndepărtarea sau ștergerea, păcatelor care sunt înregistrate acolo. Însă înainte ca aceasta să poată fi realizată, trebuie să existe o examinare a cărților de rapoarte pentru a determina cine, prin căință de păcat și credință în Hristos, are dreptul la beneficiile ispășirii Lui. Curățirea sanctuarului implică, de aceea, o lucrare de investigare — o lucrare de judecată. Această lucrare trebuie să fie îndeplinită înainte de venirea lui Hristos pentru a răscumpăra poporul Său; pentru că atunci când El vine, răsplata Sa este cu El pentru a da fiecărui om conform faptelor Sale (Apocalipsa 22:12).” — *Marea luptă*, p. 421, 422 engl. (cap. 23, *Ce este Sanctuarul?*).

b. Cum ar trebui să fie afectate alegerile noastre zilnice de cunoașterea acestei realități? 2 Corinteni 6:2.

2 Corinteni 6:2: „Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.”

„Cei care reduc la tăcere o conștiință vinovată, la gândul că pot să schimbe un curs greșit de acțiune atunci când doresc, că pot glumi cu invitațiile îndurării, și totuși să fie mereu și mereu impresionați, urmează acest curs punându-se în pericol. Ei cred că după ce și-au pus toată influența de partea marelui rebel, într-un moment extrem, când îi înconjoară pericolul, ei vor schimba conducătorii. Însă aceasta nu se întâmplă atât de ușor. Experiența, educația, disciplina unei vieți de îngăduință păcătoasă, a modelat atât de profund caracterul, încât ei nu mai pot primi atunci chipul lui Isus. Dacă nu ar fi strălucit nicio lumină pe calea lor, cazul lor ar fi fost diferit. Îndurarea ar putea, poate, să intervină, și să le dea o ocazie de a accepta propunerile ei, însă după ce lumina a fost atât de mult timp respinsă și disprețuită, ea va fi în cele din urmă retrasă.” — *Patriarhi și profeți*, p. 269 engl. (cap. 23, *Plăgile din Egipt*).

Vineri

28 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De unde știm că timpul ștergerii păcatelor trebuie să preceadă a doua venire a lui Isus?**
- 2. De unde știm că venirea lui Hristos din Daniel 7 are loc în Sfânta Sfințelor din cer mai degrabă decât pe acest pământ?**
- 3. Explicați cum căsătoria simbolizează acceptarea de către Hristos a împărăției Sale, mai degrabă decât căsătoria cu biserica Sa.**
- 4. Doar cum poate cineva să fie judecat în mod drept, dovedind astfel nevoia ca Sfânta Sfințelor să fie revelată înainte de judecată?**
- 5. Ce eveniment din Vechiul Testament prefigura ștergerea păcatelor?**

Sabat, 5 august 2023

Darul Sabatului Întâi pentru Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Acum, mai mult decât oricând, este nevoie de a investi în educația copiilor noștri. Asaltați din fiecare parte de lucrurile acestei lumi — cum sunt cei tineri —, este din ce în ce mai dificil să îi protejăm de vicleniile vrăjmașului. Ceea ce era cândva limitat în ce privește accesibilitatea, este acum în mod literal atașat de copiii noștri prin telefoanele „inteligente” sau prin alte aparate. Cum putem fi făcuți apți pentru lucrarea de evanghelizare, când copiii noștri nu pot fi pregătiți pentru aceasta?

„Adevărata educație este instruire misionară. Fiecare fiu și fiică a lui Dumnezeu este chemat să fie un misionar; suntem chemați în serviciul lui Dumnezeu și al semenilor noștri; și a ne pregăti pentru acest serviciu ar trebui să fie obiectivul educației noastre.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 395 engl. (cap. 34, *Adevărata educație, o instruire misionară*).

Într-o măsură crescândă, instituțiile de educație s-au îndepărtat de învățăturile fundamentale pentru a deveni centre de îndoctrinare în spirit lumesc sau mai rău de-atât. Mai mulți părinți îngrijorați au realizat ce influență mare are școala asupra copiilor lor și ni s-au adresat, întrebând cum își pot procura materiale care să îi ajute în a-i educa pe copiii lor spre onoarea și gloria lui Dumnezeu. De aceea, Departamentul de Educație al Conferinței Generale este în procesul de a crea un curriculum complet tocmai cu acest scop ca obiectiv. Aliindu-ne cu educatorii noștri și având contribuția diferitelor noastre uniuni și conferințe de câmp, lucrarea de pregătire a unei programe de la grădiniță până la clasa a douăsprezecea a înaintat bine.

În același timp, proiectul acesta este mai mare decât sumele disponibile. Avem nevoie de contribuții generoase la acest dar, pentru a realiza trei lucruri: a pregăti materialele cu ajutorul unor persoane capabile, a traduce materialele, și a le face accesibile celor din locuri sărace.

Sprrijinul vostru face posibil ca noi să pregătim materiale de cel mai înalt calibru, așa încât studenții care le folosesc în școlile bisericii noastre și în școlile de acasă să fie „calificați pentru utilitate în această viață și pentru serviciul lui Dumnezeu de-a lungul veșniciei.”—*Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 495 engl. (cap. 69, *O instruire misionară*).

Înțelegem că acest proiect este vast, dar merită din plin. Și știm că prin sprijinul vostru generos vom produce materiale începând de la matematică până la științe sociale, care îi vor echipa pe cei mai tineri dintre noi să prezinte mesajul evangheliei în întreaga lume.

Vă mulțumim anticipat, și Dumnezeu să binecuvânteze darurile și pe dăruitori.

Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Serviciu din cer preînchipuit prin umbre

Text de memorat: „Căci este un Dumnezeu, și un mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Isus Hristos” (1 Timotei 2:5).

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea noastră este aceea de a prezenta meritele Sale divine, oferindu-se pe Sine Tatălui ca înlocuitor și garant al nostru; căci El S-a înălțat pentru a face ispășire pentru păcatele noastre.”—*Credința și faptele*, p. 105 engl. (cap. 16, *Acceptați în Hristos*).

Duminică

30 iulie

1. MESAJE PRIN PROFETI

a. Cum revelează Dumnezeu omenirii voia Sa, și ce mesaj este menit în mod special pentru ultimele zile? Numeri 12:6; Daniel 8:1, 2.

Numeri 12:6: „Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”

Daniel 8:1, 2: „În anul al treilea al domniei împăratului Belșațar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte. Când am avut vedenia aceasta, mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam, și, în timpul vedeniei mele, mă aflam lângă râul Ulai.”

„Citiți cartea lui Daniel. Revedeți, punct cu punct, istoria împărățiilor reprezentate acolo. Priviți oamenii de stat, consiliile, armatele puternice, și vedeți cum a lucrat Dumnezeu pentru a umili mândria oamenilor și a pune slava omenească în țărână. Doar Dumnezeu este reprezentat ca fiind mareș. În viziunea profetului, El este văzut aruncând la pământ un conducător puternic, și instaurând un altul. El este revelat ca monarhul universului, gata să își instauraze împărăția cea veșnică — Cel Îmbătrânit de zile, Dumnezeul cel viu, Sursa a toată înțelepciunea, Conducătorul prezentului, Revelatorul viitorului. Citiți și înțelegeți cât de sărac, ce slab, cât de efemer, cât de greșit, cât de vinovat este omul când își înalță sufletul spre vanitate.”—*Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1166 engl. (cap. referitor la Daniel 1).

„Predicatori și oameni simpli au declarat că profețiile lui Daniel și ale Apocalipsei sunt mistere de neînțeles. Însă Hristos i-a îndrumat pe ucenicii Săi spre cuvintele profetului Daniel cu privire la evenimentele care urma

să aibă loc în timpul lor, și a spus: ‚Cine citește, să înțeleagă.‘ Matei 24:15. Iar afirmația că Apocalipsa este un mister de neînțeles este contrazisă de însuși titlul cărții: ‚Revelația (Descoperirea) lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, pentru a arăta servilor Săi ce urmează să se întâmple în scurt timp... Binecuvântat este cel care citește, și cei care ascultă cuvintele acestei prorocii, și țin acele lucruri care sunt scrise în ea: căci vremea este aproape.‘ —*Marea luptă*, p. 341 engl. (cap. 18, *Un reformator american*).

Luni

31 iulie

2. BERBECUL ȘI ȚAPUL

a. Ce simbolizează berbecul și cum a fost îndeplinită profeția? Daniel 8:3, 4, 20; Estera 1:1.

Daniel 8:3, 4, 20: *„Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt și cel mai înalt a crescut cel din urmă. Am văzut cum berbecul împunea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână, ci el făcea ce voia și a ajuns puternic...²⁰Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.”*

Estera 1:1: *„Era pe vremea lui Ahașveroș, a aceluia Ahașveroș care domnea de la India până în Etiopia, peste o sută douăzeci și șapte de ținuturi.”*

„În timp ce națiunile au respins principiile lui Dumnezeu, și prin această respingere și-au îndeplinit propria lor ruină, a fost totuși evident că scopul divin, care întrece totul, lucra prin toate mișcărilor lor...”

Fiecărei națiuni care a venit pe scena de acțiune i s-a permis să ocupe locul său pe pământ, ca să se vadă dacă va îndeplini scopul ‚celui Veghetor și al celui Sfânt‘. Profeția a trasat creșterea și căderea marilor imperii ale lumii — Babilon, Medo-Persia, Grecia și Roma. În cazul fiecăruia dintre acestea, la fel ca și în cazul națiunilor de o putere mai mică, istoria s-a repetat. Fiecare a avut perioada sa de testare, fiecare a eșuat, gloria i s-a ofilit, puterea i s-a îndepărtat, și locul i-a fost ocupat de un altul.” —*Educația*, p. 176, 177 engl. (cap. 17, *Poezia și cântecul*).

b. Ce simbolizează țapul foarte puternic și cum s-a împlinit această [profeție]? Daniel 8:5-8, 21, 22.

Daniel 8:5-8, 21, 22: *„Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi. A venit până la berbecul care avea coar-*

ne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încrunțat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui. Țapul însă a ajuns foarte puternic, dar, când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor...^{21, 22} Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.”

„Alexandru a găsit că e mult mai ușor să supună împărății, decât să își stăpânească propriul spirit. După cucerirea națiunilor, acest așa-numit om mare a căzut prin îngăduirea apetitului — o victimă a necumpătării.”
—*Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 29.

c. Deși Biblia relatează istoria imperiilor mondiale cu o acuratețe ce nu dă greș, ce cuvinte ale lui Isus ar trebui să menținem întotdeauna în minte? Ioan 18:36.

Ioan 18:36: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor, dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

„Cunoașterea este cea care stârnește simpatie, și simpatia este izvorul slujirii eficiente. Pentru a trezi în copii și tineri simpatie și spiritul sacrificiului pentru milioanele de suferinzi din ‚regiunile de dincolo,‘ faceți-i să se familiarizeze cu aceste țări și oamenii din ele. În acest domeniu, mult poate fi realizat în școlile noastre. În loc de a se ocupa cu expedițiile Alexandrilor și Napoleonilor din istorie, elevii să studieze viețile unor oameni ca apostolul Pavel și Martin Luther, Mofat, Livingstone și Carey, și istoria prezentă, care se desfășoară zilnic, a eforturilor misionare. În loc de a le împovăra memoriile cu un șir de nume și teorii care nu au nicio relevanță pentru viețile lor, și cărora odată ce au ieșit din sala de clasă rar le mai acordă vreun gând, să studieze toate țările în lumina eforturilor misionare și să se familiarizeze cu popoarele lor și nevoile lor.” —*Educația*, p. 269 engl. (cap. 31, *Lucrarea vieții*).

Martți

1 august

3. PUTERNICUL CORN MIC

a. Ce reprezintă puternicul corn mic și cum s-a împlinit această [profeție]? Daniel 8:9-12.

Daniel 8:9-12: „Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul locașului său celui sfânt. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.”

„Coroana îndepărtată de la Israel a trecut în mod succesiv la împărățiile Babilonului, Medo-Persiei, Greciei și Romei. Dumnezeu spune: „Nu va mai fi, până va veni Cel al cărui drept este; și Eu I-o voi da Lui!” —*Educația*, p. 179 engl. (cap. 19, *Istoria și profeția*).

„Alexandru și Cezar au găsit că e mai ușor să supună o lume decât să se supună pe ei înșiși.” —*Îndrumarea copilului*, p. 96 engl. (cap. 13, *Autocontrol*).

b. Cum sunt folosite cuvintele „puternic”, „foarte puternic” și „puternic de tot” pentru a ilustra comparațiile vaste dintre aceste împărății? Daniel 8:4, 8, 9. Ce semnifică „ridicarea împotriva oștirii cerului și a stelelor”? Daniel 8:10; Geneza 37:9-11.

Daniel 8:4, 8, 9: „Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână, ci el făcea ce voia și a ajuns puternic...^{8,9}Țapul însă a ajuns foarte puternic, dar, când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.”

Daniel 8:10: „S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.”

Geneza 37:9-11: „Iosif a mai visat un alt vis și l-a istorisit fraților săi. El a zis: „Am mai visat un vis! Soarele, luna și unsprezece stele se aruncau cu fața la pământ înaintea mea.” L-a istorisit tatălui său și fraților săi. Tatăl său l-a mustrat și i-a zis: „Ce înseamnă visul acesta pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni eu, mama ta și frații tăi să ne aruncăm cu fața la pământ înaintea ta?” Frații săi au început să-l pizmuiască, dar tatăl său a ținut minte lucrurile acestea.”

„Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă! (Apocalipsa 2:1). Aceste cuvinte sunt rostite învățătorilor din biserică — celor cărora Dumnezeu le-a încredințat responsabilități cu greutate. Cele mai dulci influențe care trebuie să fie din abundență în biserică sunt în legătură cu slujitorii lui Dumnezeu, care trebuie să manifeste dragostea lui Hristos. Stelele cerului sunt sub controlul Său. El le umple cu lumină. El conduce și direcționează mișcările lor. Dacă El nu ar face aceasta, ele ar deveni stele căzătoare. Tot la fel stau lucrurile cu predicatorii Săi. Ei sunt doar instru-

mente în mâinile Sale, și tot binele pe care ei îl îndeplinesc este îndeplinit prin puterea Sa. Prin ei trebuie să strălucească lumina Sa. Salvatorul trebuie să fie eficiența lor. Dacă ei vor privi la El, așa cum a privit El spre Tatăl, ei vor fi făcuți în stare să îndeplinească lucrarea Sa. În timp ce ei fac din Dumnezeu Cel de care depind, El le va da strălucirea Sa pentru a o reflecta în lume.” —*Istoria faptelor apostolilor*, p. 586, 587 engl. (cap. 57, *Apocalipsa*).

„Ioan evocă minunatele incidente la care a fost martor în viața lui Hristos. În imaginație, el se bucură din nou de oportunitățile prețioase cu care a fost favorizat cândva, și este foarte mângâiat. Dintr-odată, meditația sa este întreruptă; [cineva] i se adresează în tonuri distincte și clare. El se întoarce să vadă din ce parte vine vocea, și, iată! El Îl privește pe Domnul Său, pe care L-a iubit, cu care a umblat și a vorbit, și la ale cărui suferințe pe cruce a fost martor. Însă ce schimbată este înfățișarea Salvatorului! El nu mai este ‚un om al durerii, și obișnuit cu suferința’ (Isaia 53:3). El nu mai poartă semnele umilirii Sale. Ochii Săi sunt ca o flacără de foc; picioarele Sale sunt ca arama fină, care strălucește într-un foc. Tonurile vocii Sale sunt ca sunetul muzical al multor ape. Înfățișarea Sa strălucește asemenea soarelui în strălucirea sa de la amiază. În mâna Sa sunt șapte stele, care îi reprezintă pe slujitorii bisericilor.” —*The Sanctified Life*, p. 77, 78.

Miercuri

2 august

4. UN IMPOSTOR CA PREOT

a. Cine este prințul oștirii (VCDD: „căpetenia”) și cum s-a mărit micul corn împotriva Lui? Daniel 8:11, 25; Apocalipsa 19:16; 17:14.

Daniel 8:11, 25: „S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul locașului său celui sfânt....²⁵ Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenesti.”

Apocalipsa 19:16: „Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”.

Apocalipsa 17:14: „Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.”

„Linia profetică în care se găsesc aceste simboluri începe cu Apocalipsa 12, cu balaurul care căuta să Îl distrugă pe Hristos la moartea Sa. Se spune că balaurul este Satan (Apocalipsa 12:9); el este cel care l-a mișcat pe Irod să Îl dea la moarte pe Salvatorul. Însă agentul principal al lui Satan în războiul contra lui Hristos și a poporului Său în timpul primelor secole ale Erei

Creștine a fost Imperiul Roman, în care păgânismul era religia prevalentă. Astfel, în timp ce balaurul îl reprezintă în primul rând pe Satan, el este, într-un sens secundar, un simbol al Romei păgâne.”—*Marea luptă*, p. 438 engl. (cap. 25, *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

b. Întrucât Hristos nu a încheiat lucrarea finală de ispășire pe cruce (Romani 5:8-11), ce lucrare a continuat Isus ca o ispășire în sanctuarul din cer? Evrei 3:1; 8:1, 2; 9:8, 9, 21-26.

Evrei 3:1: „De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus.”

Evrei 8:1, 2: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului Preasfânt și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.”

Evrei 9:8, 9, 21-26: „Prin aceasta, Duhul Sfânt arăta că drumul în Locul Preasfânt nu era încă deschis câtă vreme stătea în picioare cortul dintâi. Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc daruri și jertfe care nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta la desăvârșirea cerută de cugetul lui...²¹⁻²⁶ De asemenea, a stropit cu sânge cortul și toate vasele pentru slujbă. Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare. Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decât acestea. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer; ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine Însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui, fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii, pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.”

„Marele nostru Preot a dus la bun sfârșit jertfa Sa, când a suferit în afara porții. Atunci a fost făcută o ispășire perfectă pentru păcatele popoului. Isus este Avocatul nostru, Marele nostru Preot, Mijlocitorul nostru.” —*Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol 7, p.913 engl. (cap. referitor la 1 Timotei 2).

c. După căderea Romei imperiale, cum a transferat papalitatea slujirea de mijlocire din sanctuarul din cer la propriile sale instituții de pe pământ? 2 Tesaloniceni 2:3, 4; 1 Timotei 2:5.

2 Tesaloniceni 2:3, 4: „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.”

1 Timotei 2:5: „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.”

„Tămâia care este adusă acum de oameni, liturgiile care se rostesc pentru eliberarea sufletelor din purgatoriu, nu sunt de nici cel mai mic folos la Dumnezeu. Toate altarele și sacrificiile, tradițiile și invențiile prin care oamenii speră să obțină salvarea, sunt eronate. Niciun sacrificiu nu trebuie să fie în afara [locului cel sfânt]; căci mărețul Mare Preot Își îndeplinește lucrarea în locul cel sfânt...

În mijlocirea Sa ca Avocat al nostru, Hristos nu are nevoie de virtutea niciunui om, sau de mijlocirea niciunui om. Hristos este singurul purtător de păcate, singura jertfă pentru păcat. Rugăciunea și mărturisirea trebuie să îi fie oferite doar Celui care a intrat odată pentru totdeauna în locul cel sfânt...

Așa-numita mijlocire a sfinților este cea mai mare falsitate care poate fi inventată. Preoții și conducătorii nu au niciun drept de a se interpune între Hristos și sufletele pentru care a murit El, ca și când ar fi investiți cu atributele Salvatorului, și în stare să ierte fărădelegea și păcatul. Ei înșiși sunt păcătoși.” —Ibid.

Joi

3 august

5. SANCTUARUL CERESC CURĂȚIT

a. Cum prezice profeția lui Daniel că slujirea zilnică a lui Hristos în sanctuarul ceresc urma să fie ascunsă și mânjită? Daniel 8:11, 12.

Daniel 8:11-12: „S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul locașului său celui sfânt. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.”

b. Cât timp urma ca această revoltă — același spirit revoltător care a încercat să devină egal cu Dumnezeu mai întâi în cer (Isaia 14:12-14) — să continue și să umbrească slujirea ispășitoare a lui Hristos în sanctuarul ceresc? Daniel 8:13, 14.

Daniel 8:13, 14: „Am auzit pe un sfânt vorbind și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când vor fi călcate în picioare Sfântul Locaș și oștirea?” Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!” ”

„Lucifer în ceruri dorea să fie primul în putere și autoritate; el dorea să fie Dumnezeu, să aibă guvernarea în cer; și pentru acest scop, el a câștigat

mulți îngeri de partea sa. Când împreună cu oastea sa rebelă el a fost aruncat din curțile lui Dumnezeu, lucrarea sa de rebeliune și de preocupare de sine a fost continuată pe pământ.”—*Asemenea lui Hristos*, p. 51 engl. (cap. 37, *Legea lui Dumnezeu este legea iubirii*).

„Salvatorul i-a strâns pe ucenicii Săi în jurul Său, și le-a spus: „Dacă dorește cineva să fie primul, acela să fie ultimul dintre toți, și servul tuturor...” Lupta pentru locul cel mai înalt a fost produsul aceluiași spirit care a fost începutul mării controversate din lumile de sus, și care îl adusese pe Hristos din ceruri să moară... Dacă Lucifer ar fi dorit cu adevărat să fie ca Cel Preaînalt, el nu ar fi părăsit niciodată locul său desemnat din cer; pentru că spiritul Celui Preaînalt se manifestă în slujire neegoistă. Lucifer dorea puterea lui Dumnezeu, însă nu caracterul Său. El a căutat pentru sine locul cel mai înalt, și fiecare ființă care este mână de spiritul său va face același [lucru]. Astfel înstrăinarea, discordia și lupta vor fi inevitabile. Stăpânirea devine premiul celui mai puternic. Împărăția lui Satan este o împărăție a forței; fiecare individ îl privește pe oricare altul ca pe un obstacol în calea propriei sale avansări, sau ca pe o treaptă pe care el poate urca spre un loc mai înalt.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 435, 436 engl. (cap. 48, *Cine este cel mai mare?*).

c. Ce vom înțelege noi atunci când cunoaștem sfârșitul celor 2300 de zile? Isaia 43:25; Apocalipsa 14:6, 7.

Isaia 43:25: „Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”

Apocalipsa 14:6, 7: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Te-meți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” ”

Vineri

4 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum putem identifica adevărații profeți care au un mesaj de la Dumnezeu?**
- 2. Descrieți semnificația berbecului și a țapului.**
- 3. Deosebiți între „mare”, „foarte mare” și „extrem de mare” în această profeție.**
- 4. Ce putere pământească a căutat să uzurpe lucrarea lui Hristos din sanctuarul de sus?**
- 5. Ce urma să se întâmple la sfârșitul celor 2300 de zile?**

„Apoi Sanctuarul va fi curățit”

Text de memorat: „Și el mi-a spus: Până vor trece două mii trei sute de zile; apoi sanctuarul va fi curățit” (Daniel 8:14).

„Prin suferința și moartea Fiului omului, salvarea omului a fost făcută posibilă. Dumnezeu intenționează ca prin intermediul Duhului Sfânt să fie restaurat chipul Său în omenire, ca un principiu de viață nou și viu să fie introdus în mințile care au devenit întunecate de păcat... Crucea lui Hristos trebuie să fie studiată. Ea trebuie să captiveze atenția și să mențină afecțiunile. Sângele care a fost revărsat acolo pentru păcate va curăța și purifica mințile și inimile de orice fel de egoism.”—*Mărturii pentru predicatori*, p. 377, 378 engl. (cap. 14, *Apeluri pentru adevăr și loialitate*).

Studiu recomandat: *Profeți și regi*, p. 681-702 engl. (cap. 58, *Venirea unui Eliberator*).

Duminică

6 august

1. ÎN RUGĂCIUNE CU POST

- a. Arătați cum Daniel, un profet mult onorat de Dumnezeu, nu a considerat că nu ar avea nevoie să studieze scrierile altor profeti. Daniel 9:2; Ieremia 29:10.**

Daniel 9:2: „În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuia să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.”

Ieremia 29:10: „Dar iată ce zice Domnul: ‘De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini față de voi făgăduința Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta.’”

„Împovărat pentru Israel, Daniel a studiat din nou profețiile lui Ieremia.”—*Profeți și regi*, p. 554 engl. (cap. 45, *Întoarcerea celor exilați*).

- b. Ce trebuie să fim dispuși să facem pentru a înțelege scrierile mesagerilor numiți ai lui Dumnezeu? Daniel 8:27; 9:3; 10:1-3.**

Daniel 8:27: „Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și ni meni nu știa.”

Daniel 9:3: „Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.”

Daniel 10:1-3: „În anul al treilea al lui Cirus, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Belșațar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta și a priceput vedenia. În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni.”

„Acest test urma să reveleze tăria celor care, cu credință reală, ascultaseră ceea ce credeau ei a fi învățătura cuvântului și a Spiritului lui Dumnezeu. Urma să îi învețe, așa cum doar o experiență putea să o facă, pericolul acceptării teoriilor și interpretărilor oamenilor, în loc de a face Biblia propriul ei interpret. Confuzia și întristarea rezultate din eroarea lor, urma să le ofere copiilor credinței corecția necesară. Ei urma să fie conduși la un studiu mai amănunțit al cuvântului profetic. Ei urma să fie învățați să examineze cu mai multă atenție temelia credinței lor, și să respingă orice nu era întemeiat pe scripturile adevărului, indiferent cât de acceptat [era] de lumea creștină.”
—Marea luptă, p. 354 engl. (cap. 19, Lumină prin întuneric).

Luni

7 august

2. DOUĂ MII TREI SUTE DE ZILE

- a. Ce a arătat că îngerul Gabriel a venit pentru a-l ilumina pe Daniel cu privire la o explicație a unei viziuni date anterior, pe care profetul nu o înțelesese? Daniel 9:20-23, 26, 27.**

Daniel 9:20-23, 26, 27: „Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel și îmi aduceam cererile înaintea Domnului Dumnezeului meu pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu; pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor, iute, omul Gavril, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară. El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să-ți vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte dar la cuvântul acesta și înțelege vedenia!...^{26,27}După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

„Printr-o altă viziune s-a oferit lumină suplimentară asupra evenimentelor viitoare; și la sfârșitul acestei viziuni Daniel a ‚auzit un sfânt vorbind, și un alt sfânt a spus aceluia sfânt anume care vorbea: ‚Cât de lungă va fi viziunea?’ Daniel 8:13. Răspunsul care a fost dat, ‚Până [vor trece] două mii trei sute de zile; apoi sanctuarul va fi curățit’ (versetul 14), l-a umplut de uimire. Cu seriozitate, el a căutat semnificația viziunii. El nu putea să înțeleagă relația dintre cei șaptezeci de ani de captivitate, așa cum au fost preziși prin Ieremia, și cei două mii trei sute de ani despre care el îl auzise în viziune pe vizitatorul ceresc declarând că urma să treacă înainte de curățirea sanctuarului lui Dumnezeu. Îngerul Gabriel i-a dat o interpretare parțială; totuși când profetul a auzit cuvintele ‚Viziunea... va fi pentru multe zile,’ el a leșinat.”—*Profeți și regi*, p. 554 engl. (cap. 45, *Întoarcerea celor exilați*).

„Gabriel, îngerul al doilea în rang după Fiul lui Dumnezeu, a fost cel care a venit cu mesajul divin la Daniel.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 234 engl. (cap. 23, *Împărăția lui Dumnezeu este aproape*).

b. Ce poruncă dată anterior profetului era încă incompletă, și despre ce era explicația neterminată? Daniel 8:16, 14.

Daniel 8:16, 14: „Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gavriile, tâlcuieste-i vedenia aceasta!”...¹⁴Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!”

„Îngerul fusese trimis la Daniel cu scopul expres de a-i explica punctul pe care el nu reușise să îl înțeleagă în viziunea din capitolul opt, afirmația privitoare la timp —,până [vor trece] două mii trei sute de zile; atunci sanctuarul va fi curățit.”—*Marea luptă*, p. 326 engl. (cap. 18, *Un reformator american*).

„Ca popor, ar trebui să fim studenți serioși ai profeției; nu ar trebui să ne odihnim, până când nu devenim cunoscători cu privire la subiectul sanctuarului, care este prezentat în viziunile lui Daniel și Ioan. Acest subiect aruncă o mare lumină asupra poziției și lucrării noastre prezente, și ne dă dovadă de netăgăduit că Dumnezeu ne-a condus în experiența noastră trecută. El explică dezamăgirea noastră din 1844, arătându-ne că sanctuarul de curățat nu era pământul, așa cum presupuseserăm noi, ci că Hristos a intrat atunci în încăperea preasfântă a sanctuarului ceresc, și că îndeplinește acolo lucrarea finală a slujbei Sale preoțești, ca împlinire a cuvintelor îngerului către profetul Daniel: ‚Până [vor trece] două mii trei sute de zile; apoi sanctuarul va fi curățit.’ ”—*Evanghelizarea*, p. 222, 223 engl. (cap. 8, *Predicând adevărurile distinctive*).

3. PRINCIPIUL O-ZI-PENTRU-UN-AN

a. Cum trebuie să înțelegem o zi profetică? Ezechiel 4:6; Numeri 14:33, 34.

Ezechiel 4:6: „După ce vei isprăvi aceste zile, culcă-te a doua oară pe coasta dreaptă și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; îți pun câte o zi pentru fiecare an.”

Numeri 14:33, 34: „Și copiii voștri vor rătăci patruzeci de ani în pustie și vor ispăși astfel păcatele voastre, până ce toate trupurile voastre moarte vor cădea în pustie. După cum în patruzeci de zile ați iscodit țara, tot așa, patruzeci de ani veți purta pedeapsa fărădelegilor voastre, adică un an de fiecare zi, și veți ști atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mâna de la voi.”

„O zi în profeție reprezintă pentru un an. Vezi Numeri 14:34. Ezechiel 4:6.—*Profeți și regi*, p. 698 engl. (cap. 58, *Venirea unui Eliberator*).

b. De unde știm că cele 70 de săptămâni din Daniel 9 sunt o parte din cele 2300 zile din Daniel 8, dincolo de motivul prezentat în întrebările de mai sus, și ce trebuia să se împlinească în această perioadă? Daniel 9:24-27.

Daniel 9:24-27: „Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorocii și până la ungerea Sfântului sfinților. Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cârmitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare. După aceste șizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

„După ce i-a poruncit lui Daniel să înțeleagă chestiunea și să considere viziunea, chiar primele cuvinte ale îngerului sunt: ‘Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte poporului tău și Cetății Sfinte.’ Cuvântul tradus aici prin ‘hotărâte’ semnifică literalmente ‘separate’. Șaptezeci de săptămâni, reprezentând 490 de ani, sunt declarate de înger a fi separate, ca aparținând în mod special evreilor. Dar din ce au fost tăiate? Întrucât cele 2300 zile sunt singura perioadă de timp menționată în capitolul 8, ea trebuie să fie perioada din

care cele șaptezeci de săptămâni sunt tăiate; cele șaptezeci de săptămâni trebuie, de aceea, să fie o parte din cele 2300 zile, și cele două perioade trebuie să înceapă concomitent. Cele șaptezeci de săptămâni au fost declarate de înger a începe de la darea poruncii pentru restaurarea și construirea Ierusalimului. Dacă data acestei porunci putea fi găsită, atunci punctul de pornire pentru această mare perioadă de 2300 zile ar fi stabilit în mod sigur.”—*Marea luptă*, p. 326 engl. (cap. 18, *Un reformator american*).

„Planul de mântuire avea locul său în sfaturile Celui Infinit din toată veșnicia. Evanghelia este revelația dragostei lui Dumnezeu pentru oameni, și înseamnă tot ce este esențial pentru fericirea și bunăstarea omenirii. Lucrarea lui Dumnezeu pe pământ este de o importanță imposibil de măsurat, și este scopul special al lui Satan de a o scoate din vedere și minte, pentru ca el să facă eficiente planurile sale înșelătoare de distrugere a celor pentru care a murit Hristos. Este scopul său de a face ca descoperirile oamenilor să fie înălțate deasupra înțelepciunii lui Dumnezeu. Când mintea este captivată de concepțiile și teoriile oamenilor, excluzând înțelepciunea lui Dumnezeu, ea este înfierată de idolatrie. Știința, pe nedrept numită astfel, a fost înălțată deasupra lui Dumnezeu, natura deasupra Făcătorului ei, și cum poate privi Dumnezeu asupra unei asemenea înțelepciuni?”—*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 186 engl. (cap. 24, *Știința salvării — întâia între științe*).

Miercuri

9 august

4. EXPLICAREA TERMENILOR

- a. **Cum a fost îndeplinită fraza „pentru a pune capăt păcatelor” sau „jertfelor pentru păcat”, așa cum sugerează originalul? Evrei 9:24-26; 7:26, 27.**

Evrei 9:24-26: „Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. ²⁵Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine Însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt (engl. KJV: „Locul Sfânt”) cu un sânge care nu este al lui, ²⁶fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii, pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.”

Evrei 7:26, 27: „Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri, care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine Însuși.”

„Atunci îngerul a spus: ‚El va întări legământul cu mulți pentru o săptămână [șapte ani]. Timp de șapte ani după ce Salvatorul a început slujirea Sa, evanghelia urma să fie predicată în special evreilor; timp de trei ani și jumătate, de către Hristos Însuși, și apoi de către apostoli. ‚La mijlocul săptămânii, El va face să înceteze jertfa și darurile de mâncare.‘ Daniel 9:27. În primăvara anului 31 d. Hr., Hristos, adevărata Jertfă, a fost jertfit pe Calvar. Atunci vâlul din templu a fost rupt în două, arătând că sacralitatea și semnificația serviciului de jertfe se îndepărtaseră.‘—*Profeți și regi*, p. 699 engl. (cap. 58, *Venirea unui Eliberator*).

„Cu marele sacrificiu adus pe Calvar s-a sfârșit sistemul de jertfe care indicase, timp de patru mii de ani, spre Mielul lui Dumnezeu. Tipul întâlnise antitipul, și toate sacrificiile și jertfele din sistemul ceremonial urma să înceteze.”—*Marea luptă*, p. 327, 328 engl. (cap. 18, *Un reformator american*).

b. Cum s-a făcut împăcarea pentru fărădelege? 2 Corinteni 5:19, 20.

2 Corinteni 5:19, 20: „că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!”

„Isus a plătit un preț infinit pentru a răscumpăra lumea, și rasa [umană] a fost dată în mâinile Sale; ei au devenit proprietatea Sa. El a sacrificat onoarea Sa, bogățiile Sale și căminul glorios din curțile regale și a devenit fiul lui Iosif și al Mariei. Iosif era unul dintre cei mai umili dintre muncitorii necalificați. Isus a muncit de asemenea; El a trăit o viață de greutate și trudă. Când a început slujirea Sa, după botezul Său, El a îndurat un post chinuitor de aproape șase săptămâni. Nu doar chinurile foamei ce rodea au fost cele care au făcut suferințele Sale inexprimabil de severe, ci vina păcatelor lumii, care apăsa atât de greu asupra Sa. Cel care nu a cunoscut păcat a fost făcut păcat pentru noi. Cu această povară teribilă a vinei asupra Sa din cauza păcatelor noastre, El a rezistat testului îngrozitor al apetitului, al dragostei de lume și de onoare, și al mândriei etalării care conduce la încumetare. Hristos a suferit aceste trei ispite importante și a biruit în favoarea omului, perfectând pentru el un caracter neprihănit, pentru că El știa că omul nu poate face aceasta de la sine însuși. El știa că în aceste trei puncte Satan urma să asalteze rasa umană. El îl biruise pe Adam, și el intenționa să continue lucrarea sa până când îndeplinea ruina omului. Hristos a intrat în câmp[ul de bătaie] în locul omului pentru a-l birui pe Satan în locul lui, pentru că a văzut că omul nu putea birui el însuși. Hristos a pregătit calea pentru răs-

cumpărarea omului, prin propria Sa viață de suferință, tăgăduire de sine, și sacrificiu de sine, și prin umilirea și moartea Sa finală. El a adus omului ajutor, ca acesta să poată, urmând exemplul lui Hristos, să biruiască pe cont propriu, la fel cum Hristos a biruit pentru el.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 372 engl. (cap. 32, *Apel către cei tineri*).

Joi

10 august

5. SLUIREA DIN CER — ÎNCEPUTĂ

a. Cum a fost asigurată neprihănirea veșnică? Naum 1:9.

Naum 1:9: „*Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.*”

„Întregul univers va fi devenit martor la natura și rezultatul păcatului. Și exterminarea completă a acestuia, care la început ar fi adus teamă îngerilor și dezonoare lui Dumnezeu, va răzbuna acum dragostea Sa și va fundamenta onoarea Sa în fața universului de ființe care se delectează în a face voia Sa, și în a căror inimă este legea Sa. Răul nu se va mai manifesta din nou. Cuvântul lui Dumnezeu spune: ‚Nenorocirea nu va veni a doua oară’ (Naum 1:9). Legea lui Dumnezeu, despre care Satan a prezentat reproșul că e un jug de sclavie, va fi onorată ca legea libertății.”—*Marea luptă*, p. 504 engl. (cap. 29, *Originea răului*).

„Orice putem face noi înșine este mântit de păcat. Însă Fiul lui Dumnezeu, S-a arătat pentru a îndepărta păcatele noastre; și în El nu este niciun păcat. Păcatul este definit ca ‚încălcarea legii.’ (1 Ioan 3:5, 4). Însă Hristos a fost ascultător de fiecare cerință a legii. El a spus despre Sine însuși: ‚Îmi place să fac voia Ta, O, Dumnezeul Meu; da, legea Ta este înăuntrul inimii mele.’ (Psalmi 40:8). Când era pe pământ, El a spus ucenicilor Săi: ‚Am păzit poruncile Tatălui Meu.’ (Ioan 15:10). Prin ascultarea Sa perfectă, El a făcut posibil pentru fiecare ființă umană să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Când ne supunem lui Hristos, inima este unită cu inima Sa, voința este cufundată în voința Sa, mintea devine una cu mintea Sa, gândurile sunt aduse în captivitatea Lui; noi trăim viața Sa. Aceasta înseamnă să fii îmbrăcat cu haina neprihănirii Sale.”—*Parabolele Domnului*, p. 311, 312 engl. (cap. 24, *Fără haina de nuntă*).

b. Înainte ca sanctuarul pământesc să își poată începe slujirea, tabernacolul trebuia să fie uns (Exodul 40:9). Ce a trebuit să sufere Isus înainte ca cele 70 de săptămâni să se încheie pentru a începe slujirea în sanctuarul ceresc? Daniel 9:24; Matei 3:13-17; Ioan 19:28-30; Evrei 8:1-5; 9:8, 9.

Daniel 9:24: „Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.”

Matei 3:13-17: „Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el. Dar Ioan căuta să-l oprească. „Eu”, zicea el, „am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci, Ioan L-a lăsat. De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Ioan 19:28-30: „După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.” Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet și l-au dus la gură. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și Și-a dat duhul.”

Evrei 8:1-5: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului Preasfânt (engl. KJV: „slujitor al sanctuarului”) și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul. Orice mare preot este pus să aducă lui Dumnezeu daruri și jertfe. De aceea era de trebuință ca și celălalt Mare Preot să aibă ceva de adus. Dacă ar fi pe pământ, nici n-ar mai fi preot, fiindcă sunt cei ce aduc darurile după Lege. Ei fac o slujbă, care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă cortul: „Ia seama”, i s-a zis, „să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte””

Evrei 9:8, 9: „Prin aceasta, Duhul Sfânt arăta că drumul în Locul Preasfânt nu era încă deschis câtă vreme stătea în picioare cortul dintâi. Aceasta era o asemănare pentru vremurile de acum, când se aduc daruri și jertfe care nu pot duce pe cel ce se închină în felul acesta la desăvârșirea cerută de cugetul lui.”

Vineri

11 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce tăgăduire de sine ar trebui să fim dispuși să exercităm pentru a înțelege profețiile importante pentru timpul nostru?
2. De unde știm că profețiile din Daniel 9 sunt în mod clar în legătură cu Daniel capitolul 8 și în special cu explicația versetului 14?
3. Când studiem profețiile, ce avem nevoie să realizăm despre perioadele de timp?
4. Explicați câteva lucruri care trebuia să se întâmple în timpul perioadei de timp de 70 de săptămâni.
5. Ce trebuia să se întâmple înainte ca Isus să-Și poată începe slujirea Sa cerească?

Sacrificiul suprem

Text de memorat: „Să știi de aceea și să înțelegi, că de la ieșirea poruncii de a restaura și de a construi Ierusalimul până la Mesia Prințul vor fi șapte săptămâni și șaiszeci și două de săptămâni; strada va fi construită din nou și zidul, chiar în timpuri de necaz.” (Daniel 9:25, BTF)

„Sângele lui Hristos, în timp ce urma să îl elibereze de condamnarea legii pe păcătosul căit, nu urma să anuleze păcatul; acesta urma să fie înregistrat în sanctuar până la ispășirea finală; astfel în simbol sângele jertfei pentru păcat îndepărta păcatul de la cel căit, însă acesta rămânea în sanctuar până la Ziua Ispășirii.” —*Patriarhi și profeți*, p. 357 engl. (cap. 30, *Sanctuarul și serviciile sale*).

Studiu recomandat: *Profeți și regi*, p. 607-627 engl.

(cap. 50, *Ezra, preot și cărturar*; cap. 51, *O înviurare spirituală*).

Duminică

13 august

1. ÎNCEPUTUL PROFEȚIEI

a. Când începe întreaga profeție despre cele 70 de săptămâni? Daniel 9:25.

Daniel 9:25: „Să știi de aceea și să înțelegi, că de la ieșirea poruncii de a restaura și de a construi Ierusalimul până la Mesia Prințul vor fi șapte săptămâni și șaiszeci și două de săptămâni; strada va fi construită din nou și zidul, chiar în timpuri de necaz.” (BTF)

b. Ce alte decrete au fost date, care nu au îndeplinit condițiile profeției? Ezra 1:1-4; 6:1-12; Neemia 2:1-8.

Ezra 1:1-4: „În cel dintâi an al lui Cirus, împăratul perșilor, ca să se împlinescă cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cirus, împăratul perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția lui: „Așa vorbește Cirus, împăratul perșilor: ‘Domnul Dumnezeu cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-I zidesc o casă la Ierusalim, în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeu lui să fie cu el și să se suie la Ierusalim, în Iuda, și să zidească acolo Casa Domnului Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim. Oriunde locuiesc rămășițe din poporul Domnului, oamenii din locul acela să le dea argint, aur, avere și vite, pe lângă daruri de bunăvoie pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim!’”

Ezra 6:1-12: „Atunci, împăratul Darius a dat poruncă să se facă cercetări în casa scrisorilor unde se puneau vistieriile în Babilon. Și s-a găsit la Ahmeta, capitala ținutului Mediei, un sul pe care era scrisă această aducere aminte: „În anul întâi al domniei împăratului Cirus, împăratul Cirus a dat această poruncă privitoare la Casa lui Dumnezeu din Ierusalim: ‘Casa să fie zidită iarăși, ca să fie un loc unde să se aducă jertfe, și să aibă temelii tari. Să aibă o înălțime de șaizeci de coți, o lățime de șaizeci de coți, trei rânduri de pietre cioplite și un rând de lemn nou. Cheltuielile vor fi plătite din casa împăratului. Mai mult, uneltele de aur și de argint ale Casei lui Dumnezeu pe care le luase Nebucadnețar din Templul de la Ierusalim și le adusese la Babilon să fie date înapoi, duse în Templul din Ierusalim, la locul unde erau, și puse în Casa lui Dumnezeu.’” „Acum, Tatnai, dregătorul de dincolo de râu, Șetar-Boznai și tovarășii voștri de slujbă din Afarsac, care locuiți dincolo de râu, depărtați-vă de locul acesta. Lăsați să meargă înainte lucrările acestei Case a lui Dumnezeu. Dregătorul iudeilor și bătrânii iudeilor s-o zidească iarăși pe locul unde era. Iată porunca pe care o dau cu privire la ce veți avea de făcut față de acești bătrâni ai iudeilor, pentru zidirea acestei Case a lui Dumnezeu: cheltuielile, luate din averile împăratului venite din birurile de dincolo de râu, să fie plătite îndată oamenilor acestora, ca să nu înceteze lucrul. Lucrurile trebuincioase pentru arderile-de-tot ale Dumnezeului cerurilor – viței, berbeci și miei, grâu, sare, vin și untdelemn – să li se dea, la cerere, preoților din Ierusalim zi de zi și fără nicio lipsă, ca să aducă jertfe de bun miros Dumnezeului cerurilor și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor lui. Și iată porunca pe care o dau cu privire la oricine va călca porunca aceasta: Să se scoată din casa lui o bârnă, s-o ridice ca să fie spânzurat pe ea, și casa să i se prefacă într-o grămadă de gunoi. Dumnezeul care a pus să locuiască în locul acela Numele Lui să răstoarne pe orice împărat și pe orice popor care ar întinde mâna să calce cuvântul meu, ca să nimicească această Casă a lui Dumnezeu din Ierusalim! Eu, Darius, am dat porunca aceasta. Să fie împlinită întocmai!”

Neemia 2:1-8: „În luna Nisan, anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxe, pe când vinul era înaintea lui, am luat vinul și l-am dat împăratului. Niciodată nu fusesem trist înaintea lui. Împăratul mi-a zis: „Pentru ce ai fața tristă? Totuși nu ești bolnav; nu poate fi decât o întristare a inimii.” Atunci m-a apucat o mare frică și am răspuns împăratului: „Trăiască împăratul în veac! Cum să n-am fața tristă când cetatea în care sunt mormintele părinților mei este nimicită și porțile ei sunt arse de foc?” Și împăratul mi-a zis: „Ce ceri?” Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor și am răspuns împăratului: „Dacă găsește cu cale împăratul și dacă robul tău îi este plăcut, trimite-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, ca s-o zidesc din nou.” Împăratul, lângă care ședea și împărăteasa, mi-a zis atunci: „Cât va ține călătoria ta și când te vei întoarce?” Împăratul a găsit cu cale să mă lase să plec și i-am hotărât o vreme. Apoi am zis împăratului: „Dacă găsește împăratul cu cale, să mi se dea scrisori pentru dregătorii de dincolo de râu, ca să mă lase să trec și să intru în Iuda, și o scrisoare pentru Asaf, păzitorul pădurii împăratului, ca să-mi dea lemne să fac grinzi pentru porțile cetățuiei de lângă casă, pentru zidul cetății și pentru casa în care voi locui.” Împăratul mi-a dat aceste scrisori, căci mâna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine.”

c. Care este singurul decret care îndeplinește condiția de a restaura întregul sistem al Iudeii — inclusiv autoritatea religioasă și judiciară, plus finanțele? Ezra 7:11-26.

Ezra 7:11-26: „Iată cuprinsul scrisorii date de împăratul Artaxerxe preotului și cărturarului Ezra, care învăța poruncile și legile Domnului cu privire la Israel: „Artaxerxe, împăratul împărățiilor, către Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, și așa mai departe: Am dat poruncă să se lase să plece aceia din poporul lui Israel, din preoții și din leviții lui care se află în împărăția mea și care vor să plece cu tine la Ierusalim. Tu ești trimis de împăratul și de cei șapte sfetnici ai lui să cercetezi în Iuda și Ierusalim, după Legea Dumnezeului tău, care este în mâinile tale, și să duci argintul și aurul pe care împăratul și sfetnicii săi l-au dăruit cu dragă inimă Dumnezeului lui Israel, a cărui locuință este la Ierusalim, tot argintul și aurul pe care-l vei găsi în tot ținutul Babilonului și darurile de bunăvoie făcute de popor și preoți pentru Casa Dumnezeului lor la Ierusalim. Ca urmare, vei avea grijă să cumperi cu argintul acesta viței, berbeci, miei și ce trebuie pentru darurile de mâncare și jertfele de băutură și să le aduci pe altarul Casei Dumnezeului vostru la Ierusalim. Cu celălalt argint și aur să faceți ce veți crede de cuviință, tu și frații tăi, potrivit cu voia Dumnezeului vostru. Pune înaintea Dumnezeului din Ierusalim uneltele care-ți vor fi încredințate pentru slujba Casei Dumnezeului tău. Să scoți din casa vistierii împăratului ce va trebui pentru celelalte cheltuieli pe care le vei avea de făcut cu privire la Casa Dumnezeului tău. Eu, împăratul Artaxerxe, dau poruncă tuturor vistiernicilor de dincolo de râu să dea îndată lui Ezra, preot și cărturar iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, tot ce vă va cere, până la o sută de talanți de argint, o sută de cori de grâu, o sută de bați de vin, o sută de bați de untdelemn și sare câtă va vrea. Tot ce este poruncit de Dumnezeu cerurilor să se facă întocmai pentru Casa Dumnezeului cerurilor, pentru ca să nu vină mânia Lui asupra împărăției, asupra împăratului și asupra fiilor săi. Vă facem cunoscut că nu puteți pune nici bir, nici dare, nici vamă de trecere peste niciunul din preoți, din leviți, din cântăreți, din ușieri, din slujitorii Templului și din slujitorii acestei Case a lui Dumnezeu. Și tu, Ezra, după înțelepciunea lui Dumnezeu pe care o ai, pune judecători și dregători care să facă dreptate la tot poporul de dincolo de râu, tuturor celor ce cunosc legile Dumnezeului tău și fă-le cunoscute celor ce nu le cunosc. Oricine nu va păzi întocmai Legea Dumnezeului tău și legea împăratului să fie osândit la moarte, la surghiun, la o gloabă sau la temniță.”

„În capitolul al șaptelea al cărții Ezra se găsește decretul. Versetele 12-26. În cea mai completă formă a sa, el a fost emis de Artaxerxes, regele Persiei, în [anul] 457 î.Hr. Însă în Ezra 6:14 se spune despre casa Domnului aflată la Ierusalim că a fost construită ‚conform poruncii [decretului, margine]’ lui Cir, și Darius, și Artaxerxes, regele Persiei. Acești trei regi, dând, reafirmând și completând decretul, l-au adus la desăvârșirea cerută de profeție pentru a marca cei 2300 de ani. Luând 457 î.Hr. ca timpul când decretul a fost completat, ca dată a poruncii, s-a văzut că fiecare specificație a profeției cu privire la cele șaptezeci de săptămâni s-a împlinit.”—*Marea luptă*, p. 326, 327 engl. (cap. 18)

2. MESIA REVELAT

- a. Când S-a revelat Mesia, arătând că începuse săptămâna a 70-a — și care era vârsta lui Isus atunci când a început această secvență cronologică? Ioan 1:29, 41; Matei 3:16, 17; Fapte 10:38; Luca 3:23.

Ioan 1:29, 41: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!... ⁴¹El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care, tâlmăcit, înseamnă: „Hristos”).”

Matei 3:16, 17: „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” ”

Fapte 10:38: „cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul, căci Dumnezeu era cu El.”

Luca 3:23: „Isus avea aproape treizeci de ani când a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli.”

„De la ieșirea poruncii de a restaura și construi Ierusalimul până la Mesia, Prințul, vor fi șapte săptămâni și șaiszeci și două de săptămâni”— adică, șaiszeci și nouă, sau 483 de ani. Decretul lui Artaxerxes a intrat în vigoare în toamna anului 457 î. Hr. De la această dată, 483 de ani se întind până la toamna anului 27 d. Hr. ... La acel moment, această profecie a fost îndeplinit. Cuvântul ‚Mesia’ înseamnă ‚Cel Uns’. În toamna anului 27 d. Hr., Hristos a fost botezat de Ioan și a primit ungera Duhului. Apostolul Petru mărturisește că ‚Dumnezeu l-a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere.’ Fapte 10:38... După botezul Său, El a mers în Galilea, ‚predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu, și spunând, ‚S-a împlinit timpul (vremea).’ (Marcu 1:14:15).”—Marea luptă, p. 327 engl. (18, *Un reformator american*).

- b. Cum a revelat această profecie un aspect cheie al slujirii Sale (Daniel 8 și 9) și al evangheliei veșnice? Marcu 1:14, 15; Evrei 4:15, 16.

Marcu 1:14, 15: „După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie.” ”

Evrei 4:15, 16: „Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

„Hristos Însuși îi trimisese [pe ucenici] cu solia: ‚S-a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia.’ (Marcu 1:15). Acela solie se baza pe profeția din Daniel 9.”—Ibid., p. 345 (cap. 19).

„La expirarea ‚timpului’— cele șaizeci și nouă de săptămâni din Daniel 9, care se întindeau până la Mesia, ‚Cel Uns’—Hristos primise ungerea Duhului după botezarea Sa de către Ioan în Iordan. Și ‚împărăția lui Dumnezeu’, despre care ei declaraseră că era aproape, a fost întemeiată de moartea lui Hristos. Această împărăție nu era, așa cum fuseseră ei învățați să creadă, o împărăție pământească. Nu era nici cea împărăție viitoare, nemuritoare, care va fi instaurată când ‚împărăția și stăpânirea, și măreția împărăției de sub întregul cer va fi dată poporului sfinților Celui Preaînalt;’ cea împărăție veșnică, în care ‚toate domniile Îi vor sluji și vor asculta de El.’ (Daniel 7:27). După cum este folosită în Biblie, expresia ‚împărăția lui Dumnezeu’ este utilizată pentru a face referire atât la împărăția harului, cât și la împărăția slavei... Tronul harului reprezintă împărăția harului; pentru că existența unui tron implică existența unei împărății. În multe dintre parabolele Sale, Hristos folosește expresia ‚împărăția cerului’ pentru a desemna lucrarea harului divin asupra inimilor oamenilor.”—Ibid., p. 347 engl. (cap. 19, *Lumină prin întuneric*).

Martți

15 august

3. ÎMPLINIREA PROFETIEI

a. Cu ce S-a preocupat Isus în timpul slujirii Sale și ce s-a întâmplat exact la timpul stabilit? Ioan 7:6-8; 19:16-18, 28-30; 20:30, 31.

Ioan 7:6-8: „Isus le-a zis: „Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică. Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele. Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea.”

Ioan 19:16-18, 28-30: „Atunci, L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus și L-au dus să-L răstignească. Isus, ducându-și crucea, a ajuns la locul zis al „Căpățâni”, care în evreiește se cheamă „Golgota”. Acolo a fost răstignit și, împreună cu El, au fost răstigniți alți doi, unul de o parte și altul de alta, iar Isus la mijloc...²⁸⁻³⁰ După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să îplinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.” Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet și I l-au dus la gură. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și Și-a dat duhul.”

Ioan 20:30, 31: „Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.”

„Timpul primei veniri și al unora dintre principalele evenimente care erau în legătură cu lucrarea vieții Salvatorului a fost făcut cunoscut de îngerul Gabriel lui Daniel. ‚Șaptezeci de săptămâni,‘ a spus îngerul, ‚sunt hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte, pentru a sfârși fărâdele-ga, și a pune capăt păcatelor, și pentru a face împăcare pentru nelegiuire, și pentru a aduce dreptatea veșnică și pentru a sigila viziunea și profeția, și a unge pe Cel Preasfânt.‘ (Daniel 9:24).” —*Profeți și regi*, p. 698 engl. (cap. 58)

„Hristos venise exact la timpul și în modul prezis de profeție. Mărturia Scripturii se împlinise în fiecare detaliu al slujirii Sale. El predicase mesajul salvării, și ‚cuvântul Său era cu putere.‘ Inimile ascultătorilor Săi mărturisiseră că acesta era din Cer. Cuvântul și Spiritul lui Dumnezeu au atestat misiunea divină a Fiului Său.” —*Marea luptă*, p. 346 engl. (cap. 19, *Lumină prin întuneric*).

b. Cum revelează această profeție în mod similar anul exact al împlinirii restului celor 2300 zile? Daniel 9:24.

Daniel 9:24: „*Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărâdelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.*”

„Moartea lui Hristos — tocmai evenimentul spre care ucenicii priviseră ca distrugerea finală a speranței lor — a fost ceea ce a asigurat-o pentru veșnicie. În timp ce le adusesse o dezamăgire cruntă, ea a fost dovada supremă că ceea ce crezuseră fusese corect. Evenimentul care îi umpluse de jale și disperare a fost [cel] care a deschis ușa speranței pentru fiecare copil al lui Adam, și în care s-a centrat viața viitoare și fericirea veșnică a tuturor celor credincioși ai lui Adam în toate secolele.” —*Ibid.*, p. 348 engl. (cap. 19, *Lumină prin întuneric*).

„Până aici fiecare specificație din profeție este împlinită în mod uimitor, și începutul celor șaptezeci de săptămâni este fixat dincolo de orice întrebare în 457 î.Hr., și încheierea lor în anul 34 d. Hr. De la această dată nu există nicio dificultate în a găsi sfârșitul celor 2300 de zile. Cele șaptezeci de săptămâni — 490 de zile — fiind tăiate din cele 2300, mai rămâneau 1810 zile. După sfârșitul celor 490 zile, cele 1810 zile trebuia încă să se împlinească. Din 34 d.Hr, cei 1810 ani ajung până în 1844. Ca urmare, cele 2300 de zile din Daniel 8:14 se încheie în 1844. La expirarea acestei mari perioade profetice, conform mărturiei îngerului lui Dumnezeu, ‚sanctuarul va fi curățit.‘ Astfel, timpul curățirii sanctuarului — care se credea în mod aproape universal că va avea loc la a doua venire — a fost în mod clar indicat.” —*Ibid.*, p. 328 engl. (18, *Un reformator american*).

4. INTRARE PE DREPT

a. De ce este nevoie pentru a intra în Sfânta Cetate? Apocalipsa 21:27; 22:14.

Apocalipsa 21:27: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.”

Apocalipsa 22:14: „Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”

„Moartea lui Hristos pe cruce a făcut sigură distrugerea celui care are puterea morții, care a fost cel în care și-a avut originea păcatul. Când Satan va fi distrus, nu va exista nimeni care să ispitească la rău; ispășirea nu va fi nevoie să se repete; și nu va mai fi niciun pericol de vreo altă rebeliune în universul lui Dumnezeu. Singurul lucru care poate împiedica în mod eficient de la păcat în această lume, va împiedica păcatul în cer. Semnificația morții lui Hristos va fi văzută de sfinți și de îngeri. Oamenii căzuți nu ar putea avea un cămin în paradisul lui Dumnezeu, fără Mielul ucis de la întemeierea lumii. Nu vom înălța, atunci, noi crucea lui Hristos? Îngerii îi atribuie onoare și glorie lui Hristos, pentru că nici chiar ei nu sunt siguri, decât dacă privesc la suferințele Fiului lui Dumnezeu. Prin eficacitatea crucii sunt păziți îngerii din cer de apostazie. Fără cruce, ei nu ar fi mai siguri contra răului decât au fost îngerii înainte de căderea lui Satan. Perfecțiunea îngerească a dat greș în cer. Perfecțiunea umană a dat greș în Eden, paradisul de fericire. Toți cei care doresc siguranță pe pământ sau în cer trebuie să privească spre Mielul lui Dumnezeu. Planul de mântuire, făcând evidente dreptatea și dragostea lui Dumnezeu, oferă o siguranță veșnică împotriva răzvrătirii în lumile necăzute, precum și între cei care vor fi răscumpărați prin sângele Mielului. Singura noastră speranță este încrederea perfectă în sângele Celui care îi poate salva în mod desăvârșit pe toți cei ce vin la Dumnezeu prin El. Moartea lui Hristos pe crucea Calvarului este singura noastră speranță în această lume, și va fi tema noastră în lumea care va veni. O, noi nu înțelegem valoarea ispășirii! Dacă am înțelege-o, am vorbi mai mult despre ea. Darul lui Dumnezeu în Fiul Său iubit a fost expresia unei dragoste imposibil de cuprins cu mintea. Era lucrul suprem pe care îl putea face Dumnezeu pentru a păstra onoarea legii Sale, și a salva totuși pe călcătorul legii. De ce nu ar studia omul tema răscumpărării? Este cel mai mare subiect care poate antrena mintea umană. Dacă oamenii ar contempla dragostea lui Hristos, manifestată pe cruce, credința lor ar fi întărită pentru a-și însuși meritele sângelui Său vărsat, și ei ar fi curățiți și

salvați din păcat. Există mulți care vor fi pierduți, pentru că depind de o religie a legii, sau simpla căință de păcat. Însă doar căința de păcat nu poate îndeplini salvarea niciunui suflet. Omul nu poate fi salvat prin propriile sale fapte. Fără Hristos, este imposibil ca el să ofere ascultare perfectă de legea lui Dumnezeu; și cerul nu poate fi câștigat printr-o ascultare imperfectă; pentru că aceasta ar pune tot cerul în primejdie, și ar face posibilă o a doua rebeliune.” – *The Signs of the Times*, 30 decembrie 1889.

**b. Care va fi starea tuturor celor care intră în Cetatea cea Sfântă?
Efeseni 5:27; Isaia 43:25.**

Efeseni 5:27: „ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”

Isaia 43:25: „Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”

Joi

17 august

5. JUDECATA DE CERCETARE FACE PARTE DIN EVANGHELIE

**a. Cum este solia despre cele 2300 de zile și judecata de cercetare o parte din mesajul evangheliei de prezentat lumii?
Apocalipsa 14:6, 7, 12.**

Apocalipsa 14:6, 7, 12: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” ...¹² Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

„Lucrarea de judecată care a început în anul 1844 trebuie să continue până când cazurile tuturor sunt decise, atât ale celor vii, cât și ale celor morți; ca urmare, se va extinde până la încheierea timpului de probă al oamenilor. Pentru ca oamenii să fie pregătiți să stea la judecată, solia le poruncește să se teamă de Dumnezeu și să Îi dea slavă, și să se închine Celui care a făcut cerul, și pământul, și marea, și izvoarele apelor... Pentru ca să fie pregătiți pentru judecată, este necesar ca oamenii să țină legea lui Dumnezeu. Legea va fi standardul de caracter la judecată.” —*Marea luptă*, p. 435, 436 engl. (cap. 25, *Legea lui Dumnezeu—de neschimbat*).

b. Cum indică începutul judecății în toamna anului 1844, împlinirea curățirii sanctuarului? Daniel 8:14.

Daniel 8:14: „Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!” ”

„Mesajul salvării a fost predicat în toate secolele; însă acest mesaj este o parte a evangheliei care putea fi proclamată doar în ultimele zile, pentru că doar atunci ar fi fost adevărat că a sosit ceasul judecății.”—Ibid., p. 356 engl. (cap. 20, *O mare redeșteptare religioasă*).

c. Ce ar trebui să facem în lumina solemnității timpurilor în care trăim? Marcu 13:33; Apocalipsa 3:3; 22:11.

Marcu 13:33: „Luați seama, vegheați și rugați-vă, căci nu știți când va veni vremea aceea.”

Apocalipsa 3:3: „Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.”

Apocalipsa 22:11: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este înținat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” ”

„Solemne sunt scenele în legătură cu lucrarea finală a ispășirii. Însemnate sunt interesele implicate în aceasta. Lucrarea se desfășoară în sancționarul de sus. Timp de mulți ani, această lucrare a fost în desfășurare. Cu-rând — nimeni nu știe câte de curând — ea va trece la cazurile celor vii. În prezența înfricoșată a lui Dumnezeu, viețile noastre vor fi trecute în revistă.

Când lucrarea judecății de cercetare (investigare) se încheie, destinul tuturor va fi fost decis pentru viață sau moarte.”—Ibid., p. 490 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

Vineri

18 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce marchează anul 457 î. Hr. începutul celor 70 de săptămâni?**
- 2. De unde știm că botezul lui Hristos a marcat începutul celei de-a 70-a săptămâni?**
- 3. Cum determină evenimentele celei de-a 70-a săptămâni sfârșitul celor 2300 zile?**
- 4. Ce tip de caracter trebuie să ne formăm pentru a intra în Noul Ierusalim?**
- 5. Numiți o parte esențială a soliei evangheliei veșnice de împărtășit astăzi.**

Datoria adunării

Text de memorat: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (Evrei 10:25).

„Fiecare eșec din partea copiilor lui Dumnezeu se datorează lipsei lor de credință.”—*Patriarhi și profeți*, p. 657 engl. (cap. 64, *David fugar*).

Duminică

20 august

1. CERINȚE

- a. **În ziua ispășirii în sistemul simbolic, de unde știm că oamenii nu erau judecați ca grup, ci în mod individual? Leviticul 23:29, 30.**

Leviticul 23:29, 30: „Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit din poporul lui. Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui.”

- b. **Cum putem noi să participăm la acest serviciu atunci când slujirea lui Hristos este în sanctuarul ceresc? Evrei 11:6; 1 Ioan 5:4.**

Evrei 11:6: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.” (engl. KJV „pe cei ce-l caută cu stăruință”).

1 Ioan 5:4: „pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.”

- c. **Ce trebuie să se întâmple cu acest tip de credință? Romani 3:31; Iacov 2:17.**

Romani 3:31: „Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.”

Iacov 2:17: „Tot așa și credința, dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.”

„Dumnezeu cere omagiul unui suflet sfințit, care s-a pregătit, prin exercitarea credinței care lucrează prin dragoste, pentru a-l sluji. El susține în fața noastră cel mai înalt ideal, chiar perfecțiunea. El ne cere să fim în mod absolut și complet pentru El în această lume, la fel cum El este pentru noi în prezența lui Dumnezeu.”—*Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 566 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

„Prin miracolul harului divin, mulți pot fi pregătiți pentru vieți de utilitate. Disprețuiți și părăsiți, ei au devenit complet descurajați; ei pot părea stoici și neimpresionabili. Însă, sub influența Duhului Sfânt, amorțeala care face ca ridicarea lor să pară atât de lipsită de speranță, va trece. Minte amorțită, întunecată, se va trezi. Sclavul păcatului va fi eliberat. Viciul va dispărea, și ignoranța va fi depășită. Prin credința care lucrează prin dragoste, inima va fi purificată și mintea va fi iluminată.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 169 engl. (cap. 10, *Ajutându-i pe cei ispitiți*).

d. Numiți lucrurile specifice care trebuia făcute în ziua ispășirii. Leviticul 23:27-30.

Leviticul 23:27-30: „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi Ziua Ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. Să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, căci este Ziua Ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru. Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit din poporul lui. Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui.”

Luni

21 august

2. PURIFICARE

a. Întrucât Marele nostru Preot lucrează activ în cer (Evrei 10:21; 3:1), de ce tip de oameni este nevoie acum pe pământ? Evrei 10:22; Tit 2:14.

Evrei 10:22: „să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată.”

Tit 2:14: „El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

„Cei care trăiesc pe pământ când mijlocirea lui Hristos va înceta în sanctuarul de sus, vor sta în fața unui Dumnezeu sfânt fără un mijlocitor. Hainele lor trebuie să fie fără pată, caracterele lor trebuie să fie purificate de păcat prin sângele stropit. Prin harul lui Dumnezeu și prin propriile lor eforturi stăruitoare, ei trebuie să fie victorioși în bătălia contra răului. În timp ce judecata de cercetare continuă în cer, în timp ce păcatele credincioșilor căiți sunt îndepărtate din sanctuar, există o lucrare specială de purificare, sau de îndepărtare a păcatului, din poporul lui Dumnezeu de pe pământ.”—*Marea luptă*, p. 425 engl. (cap. 24, *În Sfânta Sfintelor*).

**b. Care este tendința noastră naturală când suntem lipsiți de păr-
tășia bisericii? Deuteronom 12:8; Judecători 17:6; Proverbe 12:15.**

Deuteronom 12:8: „Să nu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place.”

Judecători 17:6: În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea.”

Proverbe 12:15: „Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile.”

„Când frații noștri lipsesc în mod intenționat de la întâlnirile religioase, când Dumnezeu nu este în gândurile lor și nu au reverență [pentru El], când El nu este ales ca sfătuitor al lor și puternicul lor turn de apărare, cât de curând pătrund gândurile lumești și necredința rea, încrederea vanitoasă și filozofia iau locul încrederii umile, pline de credință neîntrebătoare.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 426, 427 engl. (cap. 49, *Afacerile și Religia*).

„Niciodată nu nutriți gândul că puteți fi creștini, și totuși să vă retrageți în voi înșivă. Fiecare este parte din marea țesătură a umanității, și natura și calitatea experienței voastre vor fi în mare parte determinate de experiențele celor cu care vă asociați voi.” —*Ibid.*, vol. 7, p. 190 engl. (secțiunea 4, *Lucrarea de publicații*, subcap. *Datoria editurilor față de biserică*).

**c. Cum suntem noi curățiți, și de ce există o astfel de putere în
agentul de curățire? Ioan 15:3. Explicați cum se întâmplă
aceasta. Apocalipsa 1:5; 7:14.**

Ioan 15:3: „Acum voi sunteți curați din pricina cuvântului pe care vi l-am spus.”

Apocalipsa 1:5: „Și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel Întâi Născut din morți, Domnul împăraților pământului! Ale Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său.”

Apocalipsa 7:14: „Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.”

„În cer există ordine perfectă, ascultare perfectă, pace și armonie perfecte. Cei care nu au avut respect pentru ordine și disciplină în această viață nu ar avea niciun respect pentru ordinea care se respectă în cer. Ei nu pot fi admiși niciodată în cer, pentru că toți cei care sunt demni să intre acolo vor iubi ordinea și vor respecta disciplina. Caracterele formate în această viață vor determina destinul veșnic. Când va veni Hristos, El nu va schimba caracterul niciunui individ. Timpul prețios de probă este oferit pentru a fi folosit pentru spălarea hainelor caracterului și a le albi în sângele Mielului. A îndepărta pe-tele păcatului reclamă o lucrare de o viață întregă. Zilnic sunt necesare eforturi reînnoite de a restrânge și tăgădui eul.” —*Ibid.*, vol. 4, p. 429 engl. (cap. 38).

3. O ADUNARE SFÂNTĂ

a. Care este scopul adunărilor religioase? Evrei 10:23, 24.

Evrei 10:23, 24: „Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune.”

„În mod special ai pierdut mult prin [faptul că] nu ți-ai ocupat locul în adunări religioase pentru a te așeza sub cele mai sănătoase influențe, în canalul de lumină. Oportunitățile prețioase de a mărturisi pentru Hristos nu trebuie să pară niciodată neesențiale. Știi tu că atunci când poporul lui Dumnezeu se adună pentru a se închina Lui, ca martori serioși activi, ei primesc o binecuvântare abundentă? Ei sunt reprezentanții lui Hristos, și El este în mijlocul lor pentru a da binecuvântare.”—*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1683.

„Gândește-te la Domnul Isus, și meritele Sale și dragostea Sa, însă nu căuta să găsești defecte și să te ocupi cu greșelile pe care le-au făcut alții. Rememorează lucrurile demne de recunoaștere și de apreciere din partea ta; și dacă ești ager în a discerne erori în alții, fii mai ager în a recunoaște binele și a aprecia binele. Poți, dacă te critici pe tine, să găsești lucruri la fel de demne de obiecții ca cele pe care le vezi la alții. Atunci să lucrăm în mod constant pentru a ne întări unul pe altul în cea mai sfântă credință.”—*Înalta noastră chemare*, p. 232 engl. (cap. 226, *De ce să căutăm greșeli?*).

b. Când sunt cel mai urgent necesare întâlniri ale celor ce cred la fel? Evrei 10:25.

Evrei 10:25: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

„Lucrați pentru cei care își petrec viața lenevind, realizând doar jumătate din ceea ce ar putea face pentru Stăpânul. Luptați să îi treziți la un sentiment al responsabilității lor. Rugați-vă unul pentru altul și îndemnați-vă unul pe altul, și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie. Fratele să îi spună fratelui, și sora surorii: ‚Vino, conlucrătorul meu, să depunem toată seriozitatea în lucrul nostru, căci noaptea este aproape, când nimeni nu mai poate lucra.‘ Nimeni să nu piardă minute vorbind, când ar trebui să lucreze.”—*Evanghelizarea*, p. 653 engl. (cap. 19, *Lucrătorul și calificările sale*).

c. Cu cine ar trebui să ne întâlnim, și cu ce scop? Matei 18:19, 20; Iuda 1:3.

Matei 18:19, 20: „Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu, care este în ceruri. Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”

Iuda 1:3: „Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.”

„Cei cărora le este prezentat mesajul adevărului rareori întrebă ,Este adevărat?, ci ,De cine este susținut?’ Mulțimi îl evaluează după numărul [celor care] îl acceptă; și se pune încă întrebarea: ,A crezut cineva dintre cei învățați sau oamenii religioși?’ Oamenii nu sunt acum mai favorabili evlaviei reale decât în zilele lui Hristos. Ei caută la fel de țintit binele pământesc, în detrimentul bogățiilor eterne; și nu este un argument contra adevărului faptul că un mare număr nu este gata să îl accepte, sau că acesta [adevărul] nu este primit de oamenii mari ai lumii, sau chiar de liderii religioși.”
—*Hristos, Lumina lumii*, p. 459, 460 engl. (cap. 50, *Printre curse*).

Miercuri

23 august

4. SMERIND SUFLETUL

a. Care este singura cale prin care putem răbda suferința din această lume? Evrei 12:2; 3:1.

Evrei 12:2: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuirii rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

Evrei 3:1: „De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiti-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus.”

„ ,Ei bine,’ spune cineva, ,voi abandona. Voi ieși, și altcineva poate să vină în locul meu.’ Mai bine nu fă aceasta, dacă nu te-ai decis cu totul că nu vei menține o legătură strânsă cu Dumnezeu. Dacă lași spațiu între tine și Isus, în care să pătrundă Satan, el [Satan] va fi bogat în sugestii. Va exista o abundență de lucruri mecanice și o încredere în activități mecanice, lăsându-L însă afară pe Singurul care poate să te umple cu Duhul Său cel Sfânt și în timp de pericol poate să înalțe un standard pentru tine contra vrăjmașului. Nu va fi suficient să depinzi de înțelepciunea ta finită, pentru că în cel mai bun caz ai doar o experiență limitată, și nu știi nici pe jumătate atât de mult cu privire la administrarea sigură și înțeleaptă a lucrării din mâinile tale, pe cât crezi că știi.”—*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 932.

b. De unde știm că întristarea sufletului prezentată în Leviticul 23, este o zi de post în ziua ispășirii? Leviticul 23:28, 29; Neemia 9:1, 2; Estera 4:3; Ioel 2:12, 13.

Leviticul 23:28, 29: „Să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, căci este Ziua Ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru. Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimic din poporul lui.”

Neemia 9:1, 2: „În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, copiii lui Israel s-au adunat, îmbrăcați în saci și presărați cu țărână, pentru ținerea unui post. Cei ce erau din neamul lui Israel, despărțindu-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit păcatele lor și fărădelegile părinților lor.”

Estera 4:3: „În fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui, a fost o mare jale printre iudei: posteau, plângeau și se boceau și mulți se culcau în sac și cenușă.”

Ioel 2:12, 13: „Dar chiar acum”, zice Domnul, „întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet!” Sfâșiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul Dumnezeu vostru! Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și-I pare rău de relele pe care le trimite.”

„Întreaga ceremonie era rânduită să îi impresioneze pe Israeliți cu sfințenia lui Dumnezeu și cu repulsia Sa față de păcat; și, în plus, să le arate că ei nu puteau veni în contact cu păcatul fără a deveni mânjiți. Fiecărui om i se cerea să își întristeze sufletul în timp ce lucrarea aceasta de ispășire continua. Toate îndeletnicirile trecătoare trebuia să fie lăsate la o parte, și întreaga adunare a lui Israel trebuia să petreacă întreaga zi în umilință profundă în fața lui Dumnezeu, cu rugăciune, post și cercetare adâncă a inimii.” —*Marea luptă*, p. 419 engl. (cap. 23, *Ce este sanctuarul?*).

c. Cât de important este să ții corpul sub control, chiar cu asemenea lucruri ca postul? Iacov 3:2; Romani 6:12; 1 Corinteni 9:27.

Iacov 3:2: „Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”

Romani 6:12: „Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui.”

1 Corinteni 9:27: „Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.”

„Apostolul se compară cu un om care aleargă într-o cursă, încordând fiecare nerv pentru a câștiga premiul... Pentru a nu alerga în nesiguranță sau

la întâmplare în alergarea creștină, Paul s-a supus la antrenamente severe. Cuvintele „mi țin în stăpânire trupul” înseamnă literalmente a respinge, prin disciplină severă: dorințele, impulsurile, și pasiunile.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 314 engl. (cap. 30, *Chemat pentru a ajunge la un standard mai înalt*).

„Suntem sub obligații solemne față de Dumnezeu de a menține spiritul pur și trupul sănătos, pentru ca să putem fi o binecuvântare pentru omenire și a-I aduce lui Dumnezeu un serviciu perfect.”—*Căminul adventist*, p. 123 engl. (cap. 18, *Datoriile și privilegiile maritale*).

Joi

24 august

5. POSTUL ÎN VREMEA SFÂRȘITULUI

a. Descrieți marea nevoie a bisericii lui Dumnezeu în ultimele zile. Matei 17:19-21; Ioel 2:15.

Matei 17:19-21: „Atunci, ucenicii au venit la Isus și I-au zis deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?” „Din pricina puținei voastre credințe”, le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici colo’, și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință. Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post.”

Ioel 2:15: „Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!”

„Credința [ucenicilor] trebuia să fie întărită prin rugăciune aprinsă, prin post, și umilință a inimii. Ei trebuia să fie goliți de sine, și umpluți de Duhul și puterea lui Dumnezeu. Doar cereri serioase, perseverente adresate lui Dumnezeu în credință — credință care conduce la dependență completă de Dumnezeu, și consacrare fără rezerve față de lucrarea Sa — pot să le aducă oamenilor ajutorul Duhului Sfânt în bătălia contra stăpânilor și puterilor, conducătorilor întunericului acestei lumi, și a duhurilor răutății din locurile înalte.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 431 engl. (cap. 47, *Slujirea*).

„Dumnezeu ar dori ca toată importanța și toate coordonatele adevărului să fie cercetate cu amănunțime și perseverență, cu rugăciune și post. Credincioșii nu trebuie să stea liniștiți cu presupuneri și idei slab-definite cu privire la ceea ce constituie adevărul. Credința lor trebuie să fie ferm întemeiată pe cuvântul lui Dumnezeu, așa încât atunci când va veni timpul de încercare, și ei sunt aduși înaintea consiliilor pentru a răspunde pentru credința lor, ei să poată fi în stare să dea un motiv pentru speranța care este în ei, cu blândețe și teamă.”—*Slujitorii evangheliei*, p.299 engl. (cap. 8, *Pericole*, subcap. *Pericolul respingerii luminii*).

b. Despre ce zi vorbește Ioel, în mod specific? Ioel 2:28-32. Deși s-a împlinit parțial în zilele apostolilor, cum se referă [aceasta] la timpul sfârșitului? Fapte 2:17-20.

Ioel 2:28-32: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum; soarele se va preface în întuneric și luna, în sânge înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. Atunci, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași pe care-i va chema Domnul.”

Fapte 2:17-20: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, ‘voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci. Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întuneric, și luna, în sânge înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.’”

„19 mai 1780 rămâne în istorie ca ‚Ziua întunecată’. De pe vremea lui Moise nu a fost înregistrată niciodată vreo perioadă de întuneric egală în intensitate, extindere și durată. Descrierea acestui eveniment, așa cum este făcută de martori oculari, este doar ecoul cuvintelor Domnului, înregistrate de profetul Ioel cu două mii cinci sute de ani înainte de vremea împlinirii lor: [Ioel 2:31 citat].”—*Marea luptă*, p. 308 engl. (cap. 17, *Vestitorii dimineții*).

Vineri

25 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce este necesară o experiență personală când ne apropiem de sfârșitul timpului?**
- 2. În timp ce curățirea sanctuarului are loc în ceruri, ce lucrare corespunzătoare are loc în adevăratul popor al lui Dumnezeu?**
- 3. De ce este importantă adunarea celor ce cred la fel, pe măsură ce ne apropiem de sfârșit?**
- 4. De ce este stăpânirea trupului asociată cu creșterea creștină?**
- 5. De ce trebuie să asociem cu rugăciunea postul adecvat?**

Darul Sabatului Întâi pentru Rampart View Ranch, Colorado, SUA

Rampart View Ranch (RVR) este localizat la o oră distanță de Denver, Colorado, SUA. Orașul Denver se ridică pe suprafața largă, plană, a Great Plains (Marile Câmpii) și este amplasat ca un cuib în fața lanțului frontal al Rocky Mountains (Munții Stâncoși). Cunoscut ca „Orașul de la înălțimea de o Milă”, situat la o altitudine de 1609 metri deasupra nivelului mării, regiunea metropolitană Denver are o populație de peste 3 milioane. Dată fiind localizarea sa centrală în America de Nord și un aeroport internațional foarte accesat, orașul este ajuns cu ușurință și reprezintă o destinație de călătorie globală populară.

RVR este amplasat pe vârful Munților Stâncoși din Colorado și este o adevărată binecuvântare pentru biserica noastră din regiunea Nord-Americană. De-a lungul anilor, această facilități a găzduit numeroase adunări de tineret, seminare de familie și proiecte de colportaj, precum și întâlniri de conferință și ale lucrătorilor. Frumoasa proprietate oferă o izolare și liniște fără egal, având aproape 200 acri de teren muntos, toate fiind făcute posibile prin călăuzirea credincioasă și providența uimitoare ale lui Dumnezeu.

„În repetate rânduri, Domnul ne-a instruit că trebuie să lucrăm în orașe venind din centrele noastre din exterior. În aceste orașe trebuie să avem case de închinare, ca memoriale pentru Dumnezeu; însă instituțiile pentru publicarea literaturii noastre, pentru vindecarea bolnavilor, și pentru instruirea lucrătorilor, trebuie să fie întemeiate în afara orașelor. În special, este important ca tinerii să fie ocrotiți de ispitele vieții de oraș.”—*Solii alese*, vol. 2, p. 358 engl. (cap. 45, *O chemare spre locuirea la țară*).

RVR a fost cumpărat de la trustul governmental pentru terenuri ale Statelor Unite, printr-un proces care a durat aproape o decadă până la finalizare. Terenul conținea acri de formațiuni stâncoase, copaci, și pustie, însă nicio clădire sau drumuri. De-a lungul anilor, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu lucrarea generoasă a voluntarilor, RVR a crescut până la actuala sa capacitate de slujire. O capelă și o structură ce servește ca sală de mese sunt acum proeminente pe proprietate, împreună cu cabanele și dormitoare. În ciuda îmbunătățirilor aduse, RVR suferă din cauza cantității insuficiente de rezerve de apă proaspătă. Capacitatea proprietății de a sluji și a se dezvolta este limitată de lipsa de apă. Știm că Domnul are încă planuri mari pentru aceasta proprietate pentru a binecuvânta biserica Sa și lumea din jurul nostru. Cu ajutorul vostru generos și prin harul lui Dumnezeu, putem strânge fondurile pentru a săpa o fântână nouă, permițând acestei facilități să slujească generațiilor care vor veni. Domnul să binecuvânteze darurile și pe dăruitori!

Frații voștri din Câmpul Central al Statelor Unite

Considerente privitoare la dietă

Text de memorat: „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi Ziua Ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.” (Leviticul 23:27).

„Adevăratul post care ar trebui recomandat tuturor este abținerea de la orice tip de aliment stimulant, și folosirea adecvată a hranei simple, sănătoase, pe care Dumnezeu a pus-o la dispoziție din abundență. Oamenii au nevoie să se gândească mai puțin la ce vor mânca și bea, la hrana temporală, și mult mai mult la hrana din cer, care va da tonus și vitalitate întregii experiențe religioase.”—*Dietă și hrană*, p. 90 engl. (cap. 4, *Dietă adecvată*).

STUDIU RECOMANDAT: *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 117-121.

Duminică

27 august

1. ZIUA ACEEA

a. Ce zi specială este identificată în profeție? Isaia 22:12, 20, 22.

Isaia 22:12, 20, 22: „Și totuși Domnul Dumnezeul oștirilor vă cheamă în ziua aceea să plângeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac...²⁰În ziua aceea, zice Domnul, ‘voi chema pe robul Meu Eliachim, fiul lui Hilchia...²²Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: când va deschide el, nimeni nu va închide, și când va închide el, nimeni nu va deschide.”

b. Cum reflectă Noul Testament lumină asupra acelei zile, punând-o în legătură cu evenimentele [desfășurate] chiar înainte de a doua venire a lui Hristos? Apocalipsa 3:7-11.

Apocalipsa 3:7-11: „Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: ‘Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, Cel ce închide și nimeni nu va deschide: «Știu faptele tale: iată ți-am pus înainte o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu. Iată că îți dau din cei ce sunt în sinagoga Satanei, care zic că sunt iudei și nu sunt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale și să știe că te-am iubit. Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pământului. Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.”

„[Apocalipsa 3:7, 8]. Hristos deschisese ușa, sau slujirea, Sfintei sfintelor, lumina strălucea de la acea ușă deschisă a sanctuarului din cer, și porunca a

patra a fost arătată ca fiind inclusă în legea care este cuprinsă în el.”—*Marea luptă*, p. 435 engl. (cap. 25, *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

„Când Satan acuză poporul lui Dumnezeu privitor la păcatele lor, Domnul îi permite să îi încerce la extrem. Încrederea lor în Dumnezeu, credința și fermitatea lor, vor fi testate în mod sever. În timp ce ei își revizuiesc trecutul, speranțele lor scad; pentru că în întreaga lor viață ei nu pot vedea decât puțin bine....

Dacă ar putea avea asigurarea iertării, ei nu s-ar da înapoi de la tortură sau moarte; însă dacă s-ar dovedi nedemni, și și-ar pierde viețile din cauza propriilor lor defecte de caracter, atunci numele sfânt al lui Dumnezeu ar suferi reproș.”—*Ibid.*, p. 618, 619 engl. (cap. 39, *Timpul de strămtorare*).

Luni

28 august

2. ZIUA ANTITIPICĂ A ISPĂȘIRII

- a. În timp ce citim contextul despre ușa deschisă, de unde știm că aceasta are legătură cu templul lui Dumnezeu din cer?
Apocalipsa 3:12.**

Apocalipsa 3:12: „Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer, de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.»”

„Am văzut că Isus închisese ușa locului sfânt, și nimeni nu putea să o deschidă; și că El deschisese ușa spre Sfânta sfintelor, și niciun om nu o poate închide (Apocalipsa 3:7, 8); și că, de când Isus a deschis ușa spre locul cel mai sfânt, care conține chivotul, poruncile au strălucit pentru poporul lui Dumnezeu, și ei sunt testați cu privire la chestiunea Sabatului.”—*Experiențe și viziuni*, p. 42 engl. (cap. *Ușa deschisă și ușa închisă*).

- b. Întrucât Hristos aduce cu El o răsplată la venirea Sa ca rezultat al judecății de cercetare (Apocalipsa 22:12; 11:18), ce trebuie să fie deschis în cer, arătând autoritatea Celor Zece Porunci?
Apocalipsa 11:19.**

Apocalipsa 11:19: „Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.”

„Am văzut că testul actual despre Sabat nu ar putea veni până când mijlocirea lui Hristos în sfânta nu era încheiată și El trecuse dincolo de a doua perdea; de aceea, creștinii care au adormit înainte ca ușa să fi fost deschisă spre sfânta sfintelor, când strigătul de la miezul nopții a fost încheiat, în luna

a șaptea, 1844, și care nu ținuseră adevăratul Sabat, acum se odihnesc în speranță; pentru că ei nu au avut lumina și testul cu privire la Sabat, pe care noi îl avem acum, de când ușa aceea a fost deschisă. Am văzut că Satan îi ispita pe unii din poporul lui Dumnezeu cu privire la acest punct. Pentru că atât de mulți buni creștini au adormit în triumfurile credinței și nu au păzit Sabatul, ei se îndoiau dacă acesta este un test pentru noi acum.”—Ibid., p. 42, 43 engl. (cap. *Ușa deschisă și ușa închisă*).

c. Ce tip de restricție în dietă vedem în timpul acestei zile antitipice a ispășirii? Isaia 22:12, 13.

Isaia 22:12, 13: „Și totuși Domnul Dumnezeul oștirilor vă cheamă în ziua aceea să plângeți și să vă bateți în piept, să vă radeți capul și să vă încingeți cu sac. Dar iată, în schimb, veselie și bucurie! Se înjunghie boi și se taie oi, se mănâncă la carne și se bea la vin: „Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!””

„Mereu și mereu mi-a fost arătat că Dumnezeu încearcă să ne conducă înapoi, pas cu pas, spre planul Său inițial — ca omul să trăiască din produsele naturale ale pământului. Între cei care așteaptă venirea Domnului, mâncarea de carne va fi în cele din urmă abandonată; carnea nu va forma o parte a dietei lor. Ar trebui să ținem întotdeauna acest obiectiv în vedere, și să ne străduim să lucrăm în mod constant spre acesta. Nu pot să cred că în practica mâncării de carne suntem în armonie cu lumina pe care Dumnezeu a binevoit să ne-o dea. Toți cei care sunt în legătură cu instituțiile noastre de sănătate în special ar trebui să se educe să trăiască din fructe, cereale și vegetale. Dacă acționăm din principiu în aceste lucruri, dacă noi ca reformatori creștini ne educăm propriul gust, și aducem dieta noastră la planul lui Dumnezeu, atunci putem exercita o influență asupra altora în această chestiune, ceea ce va fi plăcut lui Dumnezeu.”—*Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 119.

Marți

29 august

3. ABSTINENȚA

a. Dincolo de tipul de mâncare pe care o mâncăm, care sunt câteva alte considerații, în timp ce ne pregătim pentru a doua venire? Luca 21: 34-36.

Luca 21: 34-36: „Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”

„Predicatorii, învățătorii și studenții nu devin așa de pricepuți precum ar trebui cu privire la nevoia de exercițiu fizic în aerul liber. Ei neglijează această datorie, care este esențială pentru păstrarea sănătății. Ei își dedică mințile în mod strict cărților, și mănâncă porția convenită unui om care trudește fizic. Cu asemenea obiceiuri, unii devin corpolenți, pentru că sistemul este îmbâcsit. Alții devin slabi, lipsiți de forță și putere, pentru că puterile lor vitale sunt epuizate în eliminarea hranei în exces; ficatul devine împovărat și incapabil de a se debarasa de impuritățile din sânge, și boala este rezultatul. Dacă exercițiul fizic ar fi combinat cu exercițiul mintal, sângele ar fi înviorat în circulația sa, acțiunea inimii ar fi mai bună, materiile reziduale ar fi eliminate, și viață nouă și vigoare nouă ar fi experimentate în fiecare parte a corpului.”—*Sfaturi pentru sănătate*, p. 572 engl. (secțiunea VII, *Exemple turmei*).

„Nu ar trebui să pregătim pentru Sabat o cantitate mai mare sau o varietate mai diversă de alimente decât pentru celelalte zile. În loc de aceasta, hrana ar trebui să fie mai simplă, sau ar trebui să se mănânce mai puțin, pentru ca mintea să fie clară și viguroasă pentru a înțelege lucrurile spirituale. Mâncatul peste măsură înțeșează mintea. Cele mai prețioase cuvinte pot fi auzite și să nu fie apreciate, pentru că mintea este făcută confuză printr-o dietă neadecvată. Mâncând prea mult în Sabat, mulți au făcut mai mult decât cred ei pentru a-L dezonora pe Dumnezeu.”—*Îndrumarea copilului*, p. 532 (cap. 69)

b. Cum sunt asociate în Biblie mâncarea peste măsură și băutura? Proverbe 23:20, 21, 31, 32.

Proverbe 23:20, 21, 31, 32: „Nu fi printre cei ce beau vin, nici printre cei ce se îmbuibă cu carne! Căci bețivul și cel ce se dedă la îmbuibare sărăcesc, și ațipirea te face să porți zdrențe...^{31,32} Nu te uita la vin când curge roșu și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilisc.”

„Multe mame care deplâng necumpătarea care există pretutindeni nu privesc suficient de adânc pentru a vedea cauza. Ele pregătesc zilnic o varietate de feluri și alimente foarte condimentate, care ispitesc apetitul și încurajează mâncarea peste măsură... Oricine își va îngădui apetitul în a mânca prea des, și hrană de o calitate nesănătoasă, își slăbește puterea de a se împotrivi cerințelor apetitului și pasiunii în alte privințe, în proporția în care și-a întărit tendința spre obiceiuri incorecte de mâncare. Mamele au nevoie să fie impresionate cu obligația față de Dumnezeu și de lume de a oferi societății copii care au caractere bine dezvoltate. Bărbații și femeile care vin pe câmpul de acțiune cu principii ferme vor fi făcuți în stare să stea nemânjiți în mijlocul murdăriei morale din acest veac stricat. Este datoria mamelor de a folosi ocaziile lor de aur pentru a-i educa în mod corect pe copiii lor pentru utilitate și datorie.”—*Sfaturi pentru sănătate*, p. 606, 607 engl. (secțiunea XIII, *Sfințirea vieții*, subcap. *Părinții ca reformatori*).

4. HRISTOS A BIRUIT

a. Cum a fost implicată dieta în păcatul din Eden? Geneza 2:16, 17; 3:1-6.

Geneza 2:16, 17: „Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” ”

Geneza 3:1-6: „Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ‘Să nu mâncați din toți pomii din grădină?’” Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.’” Atunci, șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.”

„[Satan în forma șarpelui] a tresăltat că Adam și Eva în Eden nu au putut rezista insinuărilor sale, atunci când el a făcut apel la apetitul lor. Pe locuitorii vechii lumi, el i-a biruit în același mod, prin îngăduirea apetitului pofticios și a pasiunilor corupte. Prin satisfacerea apetitului, el i-a doborât pe Israeliți... Pe David și Solomon, care fuseseră în mod special favorizați de Dumnezeu, el îi condusese prin îngăduirea apetitului și pasiunii să își atragă neplăcerea lui Dumnezeu. Și el se fălea că va putea să aibă succes încă și în zădărnicierea scopului lui Dumnezeu de mântuire a omului prin Isus Hristos.”—*Confrontation*, p. 33, 34.

b. În ce punct a fost ispitit Hristos în mod similar, și cum a biruit El în mod hotărât? Matei 4:3, 4.

Matei 4:3, 4: „Ispititorul s-a apropiat de El și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’”

„Tăria ispitei de a îngădui apetitul poate fi măsurată doar prin suferința inexprimabilă a Răscumpărătorului nostru în acel post lung din pustie. El știa că îngăduirea apetitului pervertit urma să amorțească într-atât percepțiile omului, încât lucrurile sfinte nu puteau fi înțelese. Adam a căzut prin îngăduirea apetitului; Hristos a biruit prin tăgăduirea apetitului. Și singura noastră speranță de a recâștiga Edenul este prin autocontrol ferm. Dacă puterea apetitului îngăduit era atât de mare asupra rasei umane,

încât, pentru a frânge strânsoarea ei, Fiul divin al lui Dumnezeu a trebuit să îndure, în favoarea omului, un post de aproape șase săptămâni, ce lucrare stă înaintea creștinului! Totuși, oricât de mare ar fi lupta, el poate birui. Prin ajutorul acelei puteri divine care a rezistat la cele mai aprige ispite pe care le putea inventa Satan, și el poate avea în mod complet succes în războiul său contra răului, și în cele din urmă poate purta în împărăția lui Dumnezeu cununa biruitorului.”—*Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 54.

„În pustia ispitirii, Hristos a fost fără hrană timp de patruzeci de zile. Cu ocazii speciale, Moise a trăit la fel de mult timp fără hrană. Însă el nu a simțit chinurile foamei. El nu era ispitit și hărțuit de un vrăjmaș vicelan și puternic, la fel cum s-a întâmplat cu Fiul lui Dumnezeu.”—*Confrontation*, p. 34.

„Omul are acum un avantaj în plus față de Adam în lupta sa contra lui Satan; pentru că el are experiența lui Adam de neascultare și căderea care a urmat, pentru a-l avertiza să evite exemplul său. Omul are, de asemenea, exemplul lui Hristos de biruire a apetitului și a multelor ispite ale lui Satan, de învingere a puternicului vrăjmaș în fiecare punct și de obținere a biruinței în fiecare luptă. Dacă omul se împiedică și cade sub ispitele lui Satan, el este fără scuză; pentru că el are neascultarea lui Adam ca avertizare, și viața Răscum-părătorului lumii ca exemplu de ascultare și tăgăduire de sine.”—*Ibid.*, p. 64.

Joi

31 august

5. CURĂȚIREA

a. **Ce se întâmplă dacă mai folosim încă alimente cu carne și mai consumăm băuturi alcoolice în ziua actuală a ispășirii? Isaia 22:14.**

Isaia 22:14: „Domnul oștirilor mi-a descoperit și mi-a zis: „Nu, nelegiuirea aceasta nu vi se va ierta până nu veți muri”, zice Domnul Dumnezeul oștirilor.”

„Când vine solia la acei care nu au auzit adevărul pentru acest timp, ei văd că o mare reformă trebuie să aibă loc în dieta lor. Ei înțeleg că trebuie să dea la o parte mâncarea de carne, pentru că aceasta creează o poftă pentru băuturi alcoolice, și umple organismul de boală. Prin mâncarea de carne, puterile fizice, mintale și morale sunt slăbite. Omul este format din ceea ce mănâncă. Pasiunile animalice dețin controlul ca rezultat al mâncării de carne, al folosirii tutunului și al consumului de băuturi alcoolice. Domnul va da poporului său înțelepciune pentru a pregăti din ceea ce rodește pământul alimente care vor lua locul cărnii. Combinațiile simple de nuci, cereale și fructe, pregătite cu gust și îndemânare, se vor recomanda ele însele celor necredincioși. Însă, de obicei, prea multe nuci sunt folosite în combinațiile făcute.”—*Dietă și hrană*, p. 268, 269 engl. (cap. 15, *Alimentele sănătoase ...*)

„Se aduce o vătămare evidentă organismului prin mâncarea continuă de carne. Nu există nicio scuză pentru aceasta, decât un apetit depravat, pervertit. Poate vei întreba: ‚Vrei să dai cu totul la o parte mâncarea de carne? Răspund: ‚Se va ajunge în cele din urmă la aceasta, însă nu suntem pregătiți pentru acest pas chiar acum. Mâncarea de carne va fi în cele din urmă abandonată. Carnea animalelor nu va mai face parte din dieta noastră; și vom privi cu dezgust spre o măcelărie. Mereu și mereu mi-a fost arătat că Dumnezeu își aduce poporul înapoi la planul Său inițial, adică de a nu trăi cu hrana animalelor moarte. ’—*Testimony Studies on Diet and Foods*, p. 69.

b. Ce se va întâmpla cu noi dacă ne vom conforma condițiilor în ziua ispășirii? Leviticul 16:29, 30.

Leviticul 16:29, 30: „Aceasta să vă fie o lege veșnică: în luna a șaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele, să nu faceți nicio lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru. Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului.”

c. Ce sentință finală este rostită asupra celor credincioși, chiar înainte de a veni Isus — și spre ce ar trebui să ne conducă aceasta? Apocalipsa 22:11-14; 2 Petru 1:10.

Apocalipsa 22:11-14: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”

2 Petru 1:10: „De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră, căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.”

Vineri

1 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce legătură recunoaștem între Isaia 22 și ziua ispășirii?
2. Ce s-a întâmplat când Isus a deschis ușa spre locul Prea Sfânt?
3. De ce este atât de important să ne controlăm corpul, inclusiv în mâncare și băutură?
4. De ce a fost necesar ca Hristos să fie ispitit și să biruie în punctul apetitului?
5. De unde știm că mâncarea de carne nu poate face parte din dieta poporului lui Dumnezeu care așteaptă a doua venire a lui Hristos?

Istoric al dietei

Text de memorat: „Prea iubitele, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.” (3 Ioan 2).

„Când oamenii își predau inimile necredinței, ei se așază sub controlul lui Satan, și nimeni nu poate spune cât de departe îi va conduce el.” — *The Review and Herald*, 29 octombrie 1903.

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 293-297, 377-382 (cap. 26, *De la Marea Roșie la Sinai*, cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

Duminică

3 septembrie

1. RESTAURARE

- a. De unde știm că înainte ca Hristos să vină trebuie să existe o restaurare a principiilor așa cum au fost date la început? Fapte 3:20, 21; Ieremia 6:16.

Fapte 3:20, 21: „și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor – despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.”

Ieremia 6:16: „Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!” Dar ei răspund: „Nu vrem să umblăm pe ele!” ”

- b. Care a fost dieta inițială și de ce au devenit necesare ierburile? Geneza 1:29; 3:17, 18; Psalmi 104:14.

Geneza 1:29: „Și Dumnezeu a zis: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.”

Geneza 3:17, 18: „Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: ‘Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp.”

Psalmi 104:14: „Tu faci să crească iarba pentru vite și verdețuri pentru nevoie omului, ca pământul să dea hrană.”

„Trebuie să studiem planul original al lui Dumnezeu pentru dieta omului. Cel care l-a creat pe om și care înțelege nevoile sale, i-a prescris lui Adam alimentația sa. [Geneza 1:29 citat.] Când a părăsit Edenul pentru a-și câștiga existența lucrând pământul sub blestemul păcatului, omul a primit permisiunea de a mânca, de asemenea, iarba de pe câmp.’ (Geneza 3:18).

Cerealele, fructele, nucile și vegetalele constituie dieta aleasă pentru noi de Creatorul nostru. Aceste alimente, preparate într-un mod pe cât de simplu și de natural posibil, sunt cele mai sănătoase și mai hrănitoare. Ele oferă o tărie, o putere de rezistență, și o vigoare a intelectului, care nu sunt oferite de o dietă mai complexă și mai stimulantă.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p.295, 296 engl. (cap. 23, *Dieta și sănătatea*).

c. De unde știm că nu era voia lui Dumnezeu să permită alimentele din carne? Ezechiel 20:24, 25; Deuteronom 12:20; Psalmi 106:14, 15; Romani 7:7.

Ezechiel 20:24, 25: „pentru că n-au împlinit poruncile Mele și au lepădat învățăturile Mele, au pângărit Sabatele mele și și-au întors ochii spre idoli părinților lor. Ba încă le-am dat și legi care nu erau bune și porunci prin care nu puteau să trăiască.”

Deuteronom 12:20: „Când Domnul Dumnezeuul tău îți va lărgi hotarele, cum ți-a făgăduit, și dorința să mănânci carne te va face să zici: Aș vrea să mănânc carne! vei putea să mănânci după dorința ta.”

Psalmi 106:14, 15: „ci i-a apucat pofta în pustie și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate. El le-a dat ce cereau, dar a trimis o molimă printre ei.”

Romani 7:7: „Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftesti!”

„Îndepărtându-se de planul divin prescris pentru dieta lor, Israelii au suferit o mare pierdere.”—*Ibid.*, p. 312 engl. (cap. 24, *Carnea ca aliment*).

d. De ce a interzis Dumnezeu consumul de grăsime și sânge? Leviticul 3:17; 17:11; Fapte 15:20.

Leviticul 3:17: „Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile unde veți locui. Cu niciun chip să nu mâncați nici grăsime, nici sânge.”

Leviticul 17:11: „Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sângele ispășire.”

Fapte 15:20: „ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idoloilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.”

Luni

4 septembrie

2. GATA PENTRU ISUS?

a. De ce au fost nimiciți atât de mulți evrei în pustie? 1 Corinteni 10:5-10; Evrei 3:19.

1 Corinteni 10:5-10: „Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.” Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi. Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul.”

Evrei 3:19: „Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.”

„Veghetorii de pe zidurile Sionului ar fi trebuit să fie primii care să prindă vestea venirii Salvatorului, primii care să își ridice vocea pentru a proclama [faptul] că El [e] aproape, primii care să îi avertizeze pe oameni să se pregătească pentru venirea Sa. Însă ei erau comozi, visând la pace și siguranță, în timp ce oamenii erau adormiți în păcatele lor. Isus a văzut biserica Sa, asemenea smochinului fără rod, acoperit de frunze pline de pretenții, totuși lipsit de rod prețios. Exista o respectare plină de lăudăroșie a formelor religiei, în timp ce lipsea spiritul adevăratei umilințe, căințe și credințe — singurul care putea să facă acceptabil serviciul pentru Dumnezeu. În locul atributelor Duhului se manifestau mândrie, formalism, vanitate, egoism, asuprire. O biserică ce aluneca în apostazie își închidea ochii față de semnele timpurilor. Dumnezeu nu i-a părăsit, nici nu a îngăduit credințioșiei Sale să dea greș; însă ei s-au îndepărtat de El, și s-au separat de dragostea Sa. În timp ce ei refuzau să se conformeze cu condițiile, promisiunile Sale nu s-au împlinit față de ei.” — *Marea luptă*, p. 315, 316 engl. (cap. 17, *Vestitori dimineții*).

„Să ne amintim că timpul este scurt. Spuneți oamenilor că oportunitățile pentru slujire sunt neglijate. Toate națiunile trebuie să fie avertizate și instruite să Îl caute pe Domnul fără întârziere; pentru că acel înger puternic, care a înșelat atât de mulți din oastea îngerească, lucrează neobosit pentru a pune la lucru vicleșugurile sale seducătoare, cu care el dorește să înșele întreaga lume. Lucrarea despre care scrie profetul Zaharia, este un tip de restaurare spirituală care trebuie îndeplinită pentru Israel înainte de sfârșitul timpului.” — *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 315.

b. Cum se aplică aceasta la noi, în timp ce ne pregătim pentru a doua venire? 1 Corinteni 10:11.

1 Corinteni 10:11: „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

„Pentru a pregăti un popor să stea în ziua lui Dumnezeu, trebuie îndeplinită o mare lucrare de reformă. Dumnezeu a văzut că mulți din pretinsul Său popor nu lucrau pentru eternitate, și în îndurarea Sa El urma să le trimită un mesaj de avertizare pentru a-i trezi din amorțeala lor și a-i conduce să se pregătească pentru venirea Domnului.” — *Marea luptă*, p. 311 engl. (cap. 17).

„Istoria vechiului Israel este o ilustrație uimitoare pentru experiența din trecut a grupului de adventiști. Dumnezeu a condus poporul Său în mișcarea adventă, la fel cum i-a condus pe copiii lui Israel din Egipt. În marea dezamăgire, credința lor a fost testată la fel cum a fost [testată] cea a evreilor la Marea Roșie. Dacă se încredeau în continuare în mâna călăuzitoare care fusese cu ei în experiența lor trecută, ei urma să vadă mântuirea lui Dumnezeu.”—Ibid., p.457, 458 engl. (cap. 26, *O lucrare de reformă*).

Marti

5 septembrie

3. URCIORUL CU MANĂ

a. După plecarea din Egipt, ce au cerut la scurt timp evreii și ce a făcut Dumnezeu referitor la acest lucru? Exodul 16:3, 13-15.

Exodul 16:3, 13-15: „Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ai adus în pustia aceasta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.”...¹³⁻¹⁵Seara au venit niște prepelițe și au acoperit tabăra, și dimineața s-a așezat un strat gros de rouă în jurul taberei. Când s-a luat roua aceasta, pe fața pustiei era ceva mărunț ca niște grăunțe, mărunț ca bobitele de gheață albă pe pământ. Copiii lui Israel s-au uitat la ea și au zis unul către altul: „Ce este aceasta?” căci nu știau ce este. Moise le-a zis: „Este pâinea pe care v-o dă Domnul ca hrană.””

„În timpul sclaviei lor în Egipt, israeliții fuseseră constrânși să subziste cu cea mai nepretențioasă și simplă mâncare; însă atunci, apetitul puternic indus de lipsă și de munca grea o făcuseră gustoasă. Însă mulți dintre egiptenii care erau acum între ei fuseseră obișnuiți cu o dietă luxuoasă; și aceștia au fost primii care să se plângă. Când a fost dată mana, chiar înainte ca Israel să ajungă la Sinai, Domnul le oferise carne ca răspuns la cererile lor gălăgioase; dar le-a fost oferită doar pentru o singură zi.

Dumnezeu ar fi putut la fel de ușor să îi aprovizioneze cu carne, ca și cu mană, însă a fost pusă o restricție asupra lor spre binele lor. Scopul Său era de a le furniza hrană mai potrivită pentru nevoile lor, decât dieta cauzatoare de agitație și febră, cu care mulți fuseseră obișnuiți în Egipt. Apetitul perversit trebuia adus într-o stare mai sănătoasă, pentru ca ei să se poată bucura de hrana pusă inițial la dispoziție pentru om — roadele pământului, pe care Dumnezeu li le-a dat lui Adam și Evei în Eden. Pentru acest motiv israeliții fuseseră privați, într-o mare măsură, de hrană de origine animală.”—*Patriarhi și profeți*, p. 377, 378 engl. (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

b. Cum le-au pregătit îngerii o dietă mai bună? Psalmi 78:25.

Psalmii 78:25: „Au mâncat cu toții pâinea celor mari (engl. hrana îngerilor) și le-a trimis mâncare să se sature.”

„Timp de patruzeci de ani li s-a amintit zilnic prin această măsură minunată de grija neîntreruptă și dragostea gingașă a lui Dumnezeu. În cuvintele psalmistului, Dumnezeu le-a dat „din grânele cerului. Omul a mâncat hrana îngerilor” (Psalmi 78:24, 25 engl. KJV) — adică hrană pusă lor la dispoziție de către îngeri.” —Ibid., p. 297 engl. (cap. 26, *De la Marea Roșie la Sinai*).

c. Cum a fost creat un memorial al acestei alimentații? Exodul 16:32, 33; Evrei 9:4.

Exodul 16:32, 33: „Moise a zis: „Iată ce a poruncit Domnul: ‘Să se păstreze un omer plin cu mană pentru urmașii voștri, ca să vadă și ei pâinea pe care v-am dat-o s-o mâncați în pustie, după ce v-am scos din țara Egiptului.’” Și Moise a zis lui Aaron: „Ia un vas, pune în el un omer plin cu mană și așază-l înaintea Domnului, ca să fie păstrat pentru urmașii voștri.”

Evrei 9:4: „El avea un altar de aur pentru tămâie și chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot erau un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron, care înfrunzise, și tablele legământului.”

„În sfânta sfintelor am văzut un chivot; deasupra și pe lateral era din aur pur. La fiecare capăt al chivotului era un heruvim frumos, cu aripile întinse deasupra lui. Fețele lor erau întoarse una spre cealaltă, și ei priveau în jos. Între îngeri era o cădelniță de aur. Deasupra chivotului, unde stăteau îngerii, era o slavă foarte strălucitoare, care părea ca un tron unde stătea Dumnezeu. Isus stătea lângă chivot, și când rugăciunile sfinților se înălțau spre El, tămâia din cădelniță fumea și El oferea rugăciunile lor cu fumul tămâiei spre Tatăl Său. În chivot era urciorul cu mană, toiagul lui Aaron care înmugurise, și tablele de piatră care erau împăturate laolaltă ca o carte. Isus le-a deschis, și am văzut cele zece porunci scrise pe ele cu degetul lui Dumnezeu.” —*Experiențe și viziuni*, p. 32 engl. (cap. *Viziuni ulterioare*).

Miercuri

6 septembrie

4. OALELE CU CARNE DIN EGIPT

a. Cine au fost primii care s-au plâns de dieta lor? Care era tipul specific de carne și cum știm că ei nu doreau doar celelalte feluri de mâncare care erau preparate pe lângă ea? Numeri 11:4-6, 9-13.

Numeri 11:4-6, 9-13: „Adunăturii de oameni care se aflau în mijlocul lui Israel i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă și să zică: „Cine ne va da carne să mâncăm? Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt și care nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praji, de ceapă și de usturoi. Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd decât mana aceasta...”⁹⁻¹³ Când cădea roua noaptea în tabără, cădea și mana. Moise a auzit pe

popor plângând, fiecare în familia lui și la ușa cortului lui. Mânia Domnului s-a aprins cu tărie. Moise s-a întristat și a zis Domnului: „Pentru ce mâhnești Tu pe robul Tău și pentru ce n-am căpătat eu trecere înaintea Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg? Oare eu am zămislit pe poporul acesta? Oare eu l-am născut, ca să-mi zici: ‘Poartă-l la sânul tău, cum poartă doica pe copil, până în țara pe care ai jurat părinților lui că i-o vei da?’ De unde să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei plâng la mine, zicând: ‘Dă-ne carne ca să mâncăm!’”

„[Evreii] au ajuns sătui de hrana pregătită pentru ei de îngerii, și trimisă lor din Cer. Ei știau că era exact hrana pe care Dumnezeu dorea ca ei să o aibă, și că aceasta era sănătoasă pentru ei și pentru copiii lor. În ciuda greutăților lor din pustie, nu exista niciun om slab în toate semințiile lor. Satan, autorul bolii și al nenorocirilor, se va apropia de poporul lui Dumnezeu acolo unde poate avea cel mai mare succes. El a controlat apetitul într-o mare măsură de la timpul experimentului său de succes cu Eva, conducând-o să mănânce din fructul interzis. El a venit cu ispitele sale mai întâi la mulțimea amestecată, egiptenii care mărturiseau a crede, și i-a ațâțat la murmurări răsculătoare. Ei nu erau mulțumiți cu hrana sănătoasă pe care Dumnezeu le-o pusese la dispoziție. Apetitul lor depravat tânjea după o varietate mai mare, în special alimente din carne.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 281.

b. Cum a îndeplinit Dumnezeu cererea lor, și care a fost rezultatul de această dată, ținând cont de faptul că ei erau instruiți mai bine decât atunci la început când au părăsit Egiptul? Numeri 11:18-20; Psalmi 78:27-31.

Numeri 11:18-20: „Să spui poporului: ‘Sfințiți-vă pentru mâine și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului și ați zis: «Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!» Domnul vă va da carne și veți mânca. Aveți să mâncați carne nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile, ci o lună întregă, până vă va ieși pe nări și vă veți scârbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru și pentru că ați plâns înaintea Lui, zicând: «Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?»”

Psalmi 78:27-31: „A plouat peste ei carne ca pulberea și păsări înaripate cât nisipul mării; le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor. Ei au mâncat și s-au săturat din destul: Dumnezeu le-a dat ce doriseră. Dar n-apucaseră să-și astâmpere bine pofta, mâncarea le era încă în gură, când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari dintre ei și a doborât pe tinerii lui Israel.”

„Cu această ocazie, Domnul a dat poporului ceea ce nu era pentru cel mai mare bine al lor, pentru că ei doreau să îl aibă. Ei nu doreau să se supună pentru a primi de la Dumnezeu doar acele lucruri care urma să se dovedească spre binele lor. Ei s-au pornit pe murmurări răzvrătite împotriva lui Moise, și

împotriva lui Dumnezeu, pentru că nu au primit acele lucruri care s-ar fi dovedit o pagubă pentru ei. Poftele lor depravate îi controlau, și Dumnezeu le-a dat mâncare de carne, așa cum doreau ei, și i-a lăsat să sufere rezultatele satisfacerii apetitului lor pofticios. Febră arzătoare a secerat un număr foarte mare de oameni. Cei care fuseseră cei mai vinovați în murmurările lor, au fost uciși imediat ce au gustat carnea după care poftiseră. Dacă s-ar fi supus să Îl lase pe Domnul să aleagă pentru ei hrana lor, și ar fi fost recunoscători, și mulțumiți cu hrana din care puteau mânca nestingherit fără a fi vătămați, ei nu ar fi pierdut favoarea lui Dumnezeu, și nu ar fi fost pedepsiți pentru murmurările lor rebele, un număr mare dintre ei fiind uciși.”—Ibid., vol. 1, p. 284, 285.

**c. Cum trebuie să numim acest act deliberat de rebeliune?
Psalmi 78:17, 32.**

Psalmi 78:17, 32: „Dar ei tot n-au încetat să păcătuiască împotriva Lui, n-au încetat să se răzvrătească împotriva Celui Preaînalt în pustie...³²Cu toate acestea, ei n-au încetat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui.”

Joi

7 septembrie

5. SCRISE PENTRU TIMPUL NOSTRU

a. De unde știm că această avertizare cu privire la consecințele spirituale a fost scrisă anume pentru noi astăzi? 1 Corinteni 10:11; Psalmi 106:14, 15.

1 Corinteni 10:11: „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

Psalmi 106:14, 15: „ci i-a apucat pofta în pustie și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate. El le-a dat ce cereau, dar a trimis o molimă printre ei.”

„Trebuie să avem grijă să nu suferim aceeași soartă ca vechiul Israel. Istoria neascultării și căderii lor a fost înregistrată pentru instruirea noastră, ca să putem evita să facem ce au făcut și ei. A fost scrisă pentru învățătura noastră, asupra căroră a venit sfârșitul lumii.’ Dacă trecem pe lângă aceste avertismente și muștrări, dezvoltând aceleași trăsături de caracter dezvoltate de israeliți, ce scuză putem invoca?”—*The Review and Herald*, 10 iulie 1900.

b. Când se pregăteau să intre în Canaanul pământesc, era păcat ca ei să își dorească să mănânce carne. Prezentați contrastul dintre aceasta și viața de pe noul pământ. Isaia 11:6; 65:25.

Isaia 11:6: „Atunci, lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună și le va mâna un copilaș.”

Isaia 65:25: „Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul și șarpele se va hrăni cu țărână. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt”, zice Domnul.”

c. Ce oportunitate a dat Dumnezeu la granița țării promise și cât de mulți au intrat de fapt în ea? Deuteronom 30:19; Numeri 26:63-65.

Deuteronom 30:19: „Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta.”

Numeri 26:63-65: „Aceștia sunt aceia dintre copiii lui Israel a căror numărătoare au făcut-o Moise și preotul Eleazar în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Între ei, nu era niciunul din copiii lui Israel a căror numărătoare o făcuse Moise și preotul Aaron în pustia Sinai. Căci Domnul zisese: „Vor muri în pustie și nu va rămâne niciunul din ei, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.”

„Dumnezeul care în pustie a dat copiilor lui Israel mana din cer încă trăiește și domnește...”

Avem nevoie să privim spre cer în credință. Noi nu trebuie să fim descurajați din cauza aparentului eșec, nici nu ar trebui să ne pierdem inima din cauza amânării. Ar trebui să lucrăm cu voioșie, cu speranță, cu recunoștință, crezând că pământul deține în sânul său comori bogate pe care să le strângă lucrătorul credincios, depozite mai bogate decât aur sau argint. Munții și dealurile se schimbă; pământul îmbătrânește ca o haină; însă binecuvântarea lui Dumnezeu, Cel care întinde pentru poporul Său o masă în pustie, nu va înceta niciodată.” —*Pe urmele Marelui Medic*, p.200 engl. (cap. 12, *Ajutor pentru șomeri și pentru cei lipsiți de adăpost*).

Vineri

8 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce vrea Dumnezeu ca poporul său să își restaureze viața după felul din Eden?
2. Cum are legătură experiența evreilor din pustie cu noi acum?
3. De ce a creat Dumnezeu în chivot un memorial al manei?
4. Ce se întâmplă când acționăm în mod deliberat contra voinței lui Dumnezeu?
5. De unde știm că este păcat să insistăm să mâncăm alimente din carne în aceste zile?

Profeți inspirați

Text de memorat: „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.” (Evrei 1:1, 2).

„Mesajele de sfat și muștrare date prin profeții care au prezentat în mod clar scopul Său etern în favoarea omenirii, sunt de o valoare specială pentru biserica lui Dumnezeu — păzitorii viei — de pe pământ de astăzi.” — *My Life Today*, p. 40.

STUDIUL RECOMANDAT: *Marea luptă*, p. v-xii (Introducerea).

Duminică

10 septembrie

1. COMUNICÂND CU OMENIREA

a. Cum a comunicat Dumnezeu cu omenirea după ce a intrat păcatul? Evrei 1:1,2.

Evrei 1:1, 2: „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.”

„Înainte de intrarea păcatului, Adam s-a bucurat de comuniune deschisă cu Creatorul său; însă întrucât omul s-a despărțit de Dumnezeu prin încălcare[a legii], rasa umană a fost separată de acest înalt privilegiu. Prin planul de răscumpărare, însă, s-a deschis o cale prin care locuitorii pământului pot încă să mai aibă legătură cu cerul.” — *Marea luptă*, v. engl. (Introducere).

b. Cum a comunicat Dumnezeu în mod personal cu omenirea? 1 Timotei 3:16; Coloseni 2:9.

1 Timotei 3:16: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

Coloseni 2:9: „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.”

„De când a păcătuit Adam, rasa umană a fost separată de comuniunea cu Dumnezeu; interacțiunea dintre cer și pământ a avut loc prin Hristos; însă acum că Isus venise, în asemănarea cărnii păcătoase (Romani 8:3), Tatăl Însuși a vorbit. El comunicase înainte cu omenirea prin Hristos; acum El comunica cu omenirea în Hristos.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 116 engl. (cap. 12, *Ispitirea*).

c. Ce a fost necesar după ce Isus S-a întors la Tatăl și care a fost scopul Său? Ioan 14:6, 26; 15:26; 16:7, 12-14; Fapte 2:16-18.

Ioan 14:6, 26: „Isus i-a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine...²⁶ Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

Ioan 15:26: „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

Ioan 16:7, 12-14: „Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite...¹²⁻¹⁴ Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.”

Fapte 2:16-18: „Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.”

Luni

11 septembrie

2. DARUL PROFETIEI

a. Până la venirea lui Hristos, în ce măsură sunt vitale toate darurile spirituale? 1 Corinteni 1:4-8.

1 Corinteni 1:4-8: „Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.”

b. Prin ce este identificată biserica finală a lui Dumnezeu și darul mărturiei lui Isus, pe care îl are ea? Apocalipsa 12:17; 19:10; 1 Tesaloniceni 5:2-5, 19-21.

Apocalipsa 12:17; 19:10: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”^(19:10) Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!” (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)”

1 Tesaloniceni 5:2-5, 19-21: „Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădanie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului...¹⁹⁻²¹ Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.”

„În fața noastră sunt timpuri periculoase. Oricine are o cunoaștere a adevărului, ar trebui să se trezească, și să se pună pe sine, trup, suflet și spirit, sub disciplina lui Dumnezeu. Vrajmașul este pe urma noastră. Trebuie să fim foarte treji, în gardă împotriva lui. Trebuie să îmbrăcăm toată armura lui Dumnezeu. Trebuie să urmăm indicațiile date prin Duhul profeției. Trebuie să iubim și să ascultăm adevărul pentru acest timp. Aceasta ne va feri de acceptarea de înșelăciuni puternice. Dumnezeu ne-a vorbit prin cuvântul Său. El ne-a vorbit prin mărturiile către comunitate, și prin cărțile care au ajutat la clarificarea datoriei noastre prezente și a poziției pe care trebuie să o ocupăm noi acum. Avertizările care ne-au fost date, rînd după rînd, precept după precept, ar trebui să fie ascultate. Dacă le desconsiderăm, ce scuză putem oferi?” — *Slujitorii evangheliei*, p. 308 engl. (cap. 8)

c. În loc de a merge la mijlocitori spirituali falși, încotro ar trebui să ne îndreptăm? Isaia 8:16, 19.

Isaia 8:16, 19: „Învește această mărturie, pecetluiește această descoperire între ucenicii Mei!” ...¹⁹ Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc!”, răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii?”

„[În providența lui Dumnezeu] sunt revelate cursele și schemele lui Satan, importanța desăvârșirii caracterului creștin, și mijloacele prin care se poate obține acest rezultat. Astfel Dumnezeu indică ce este necesar pentru a ne asigura binecuvântarea Sa. Există o dispoziție din partea multora de a lăsa ca sentimentele rebele să se stârneasă, dacă păcatele lor sunt mustrate. Spiritul acestei generații este: „Vorbiți-ne lucruri blânde.” Însă spiritul profetic vorbește doar adevărul. Nelegiuirea abundă, și dragostea multora care pretind că Îl urmează pe Hristos se răcește. Ei sunt orbi față de răutatea propriilor lor inimi și nu simt starea lor slabă și neajutorată. Dumnezeu în îndurare ridică vălul și le arată că există un ochi în spatele scenelor, care discernе vina lor ascunsă și motivele acțiunilor lor.” — *Mărturie pt. comunitate*, vol. 4, p. 13 engl. (cap.1, *Bibliografii biblice*).

„În providența Sa, Domnul a văzut de cuviință să învețe și să avertizeze oamenii în diferite moduri. Prin poruncă directă, prin scrierile sfinte, și prin spiritul profetic, El le-a făcut cunoscută voia Sa.

În vremurile din vechime, Dumnezeu a vorbit oamenilor prin gura profeților și apostolilor. În aceste zile, El le vorbește prin Mărturiile Spiritului Său. Nu a existat niciodată un timp când Dumnezeu Și-a instruit poporul într-un mod mai serios decât îi instruieste acum cu privire la voia Sa și la cursul pe care El dorește ca ei să îl urmeze.” — *My Life Today*, p. 40.

Martți

12 septembrie

3. TESTAT DE SCRIPTURĂ

a. Care este testul fundamental al unui adevărat profet? **Isaia 8:20.**

Isaia 8:20: „La lege și la mărturie!” Căci, dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.”

„Mărturiile nu trebuie să reducă din însemnătatea Cuvântului lui Dumnezeu, ci să îl înalțe și să atragă mințile spre el.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 665 engl. (cap. 82, *Natura și influența Mărturiilor*).

b. Ce trebuie să facem dacă cineva se dovedește profet mincinos? **Deuteronom 13:1-5; Romani 16:17; 2 Ioan 1:9-11.**

Deuteronom 13:1-5: „Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: ‘Haidem după alți dumnezei – dumnezei pe care tu nu-i cunoști – și să le slujim!’; să n-ascuți cuvintele acelui proroc sau visător de vise, căci Domnul Dumnezeuul vostru vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul Dumnezeuul vostru din toată inima voastră și din tot sufletul vostru. Voi să mergeți după Domnul Dumnezeuul vostru și de El să vă temeți; poruncile Lui să le păziți; de glasul Lui să ascultați; Lui să-I slujiți și de El să vă alipiți. Prorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răzvrătire împotriva Domnului Dumnezeului vostru, care v-a scos din țara Egiptului și v-a izbăvit din casa robiei, și a voit să te abată de la calea în care ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să umbli. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.”

Romani 16:17: „Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei.”

2 Ioan 1:9-11: „Oricine o ia înainte și nu rămâne în învățatura lui Hristos n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățatura aceasta are pe Tatăl și pe Fiul. Dacă vine cineva la voi și nu vă aduce învățatura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: „Bun venit!” Căci cine-i zice: „Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele.”

„[Dumnezeu] mi-a dat un mesaj de prezentat poporului Său. Timp de treizeci de ani, am primit cuvintele lui Dumnezeu și le-am rostit poporului Său. Am tremurat în fața responsabilității, pe care am acceptat-o cu multă rugăciune și meditație. Am stat ca ambasador al lui Dumnezeu, implorând în lo-

cul lui Hristos sufletele să fie împăcate cu Dumnezeu. Am avertizat cu privire la pericol, când Dumnezeu a prezentat în fața mea pericolele poporului Său. Lucrarea mi-a fost dată de Dumnezeu. Atunci, care va fi starea acelor care refuză să asculte cuvintele pe care Dumnezeu li le-a trimis, pentru că [acestea] le blochează calea sau le mustră păcatele?.. Dumnezeu fie Își învață biserica, muștrându-le păcatele și întărindu-le credința, sau nu o face. Lucrarea aceasta fie e de la Dumnezeu, sau nu este. Dumnezeu nu face nimic în parteneriat cu Satan. Lucrarea mea în ultimii treizeci de ani poartă fie sigiliul lui Dumnezeu, fie pe cel al vrăjmașului. Nu există jumătate de măsură în această chestiune. Mărturiile sunt de la Duhul lui Dumnezeu, sau de la diavolul.”—Ibid., vol. 4, p. 229, 230 engl. (cap. 21, *Opoziția față de avertizări credincioase*).

„[Printul răului] depune acum ultimele sale eforturi pentru o luptă finală împotriva lui Hristos și a urmașilor Săi. Ultima mare înșelăciune se va deschide curând în fața noastră. Antihrist va îndeplini lucrările sale miraculoase în fața privirii noastre. Contrafacerea va semăna atât de mult cu adevărul, încât va fi imposibil să distingi între ele, fără Sfintele Scripturi. Prin mărturia acestora trebuie să fie testată fiecare afirmație și fiecare minune.”—*Marea luptă*, p. 593 engl. (cap. 37, *Scripturile, o apărare sigură*).

c. Cum sunt testați toți profeții noi și de ce? 1 Cor. 14:32; Ioan 10:27.

1 Corinteni 14:32: „Duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor.”

Ioan 10:27: „Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine.”

„Unii care pretind că fac din cuvântul lui Dumnezeu obiectul lor de studiu, sunt găsiți trăind în opoziție directă cu cele mai simple învățături ale sale. Atunci, pentru a-i lăsa pe bărbați și femei fără scuză, Dumnezeu dă mărturii clare și directe, aducându-i înapoi la cuvântul pe care ei au neglijat să îl urmeze.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 663 engl. (cap. 82, *Natura și influența, Mărturiilor*).

„Nu este scos un adevăr nou; ci, Dumnezeu a simplificat prin Mărturii adevăratele deja date, și în modul Său propriu, le-a adus înaintea oamenilor pentru a trezi și a impresiona mintea cu ele, ca toți să poată fi fără scuze.”—Ibid., p. 665 engl. (cap. 82, *Natura și influența, Mărturiilor*).

Miercuri

13 septembrie

4. ÎMPĂRĂȚIA DINĂUNTRU

- a. De ce este important să credem într-un Salvator personal în viața noastră chiar acum, nu doar într-o figură istorică? Explicați. 1 Ioan 4:1-3; Efeseni 3:17; Coloseni 1:27; Ioan 15:4, 5.**

1 Ioan 4:1-3: „Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul antihristului, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum..”

Efesenii 3:17: „așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelgia puse în dragoste.”

Colosenii 1:27: „căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

Ioan 15:4, 5: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

„Hristos învăța și, ca de obicei, alții în afară de ucenicii Săi se adunaseră în jurul Său. El vorbea ucenicilor despre scenele în care ei aveau în curând să îndeplinească un rol. Ei urma să vestească departe adevărurile pe care El li le încredințase, și ei urma să fie aduși în conflict cu conducătorii acestei lumi. De dragul Său ei urma să fie chemați în curțile de judecată, și în fața magistraților și regilor. El le dăduse asigurarea unei înțelepciuni pe care nimeni nu o putea combate. Propriile Sale cuvinte, care au mișcat inimile mulțimilor, și au adus confuzie vrăjmașilor Săi vicleni, dădeau mărturie despre puterea celui Duh care locuia în interior, pe care El Îl promisese urmașilor Săi.” —*Parabolele Domnului*, p. 252 engl. (cap. 20, *Câștig care este pierdere*).

„Locuirea interioară a Duhului se va vedea prin revărsarea dragostei cerești. Plinătatea divină va curge prin agentul uman consacrat, pentru a fi dată mai departe altora.” —*Ibid.*, p. 419 engl. (cap. 29, *În întâmpinarea Mirelui*).

„O propoziție din Scriptură este de o valoare mai mare decât zece mii de idei sau argumente ale omului. Cei care refuză să urmeze calea Domnului vor primi în cele din urmă sentința: „Depărtați-vă de la Mine! Însă când ne supunem căii lui Dumnezeu, Domnul Isus conduce mințile noastre și umple buzele noastre cu siguranță. Putem fi puternici în Domnul și în puterea tăriei Lui. Primindu-L pe Hristos, noi suntem îmbrăcați cu putere. Un Salvator interior face din puterea Sa proprietatea noastră. Adevărul devine marfa noastră de pus în circulație. Nicio nelegiuire nu se vede în viață. Suntem capabili să rostim cuvinte la timp pentru cei care nu cunosc adevărul. Prezența lui Hristos în inimă este o putere vitalizantă, întărind întreaga ființă.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 71 engl. (secțiunea II, subcap. *Înalta chemare a lucrătorilor din Sanatoriul nostru*).

b. Cum a recunoscut Moise nevoia după prezența personală a lui Hristos? Exodul 33:13-16.

Exodul 33:13-16: „Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta. Și gândește-Te că neamul acesta este poporul Tău!” Domnul a răspuns: „Voi merge Eu Însuși cu tine și îți voi da odihnă.” Moise i-a zis: „Dacă nu mergi Tu Însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici. Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău? Oare nu când vei merge Tu cu noi și când prin aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele de pe fața pământului?” ”

„Moise avea un sentiment profund al prezenței personale a lui Dumnezeu. El nu privea doar de-a lungul secolelor spre manifestarea lui Hristos în trup, ci L-a văzut pe Hristos într-un mod special însoțind copiii lui Israel în toate călătoriile lor. Dumnezeu era real pentru el, întotdeauna prezent în gândurile lui. Când era înțeles greșit, când era chemat să înfrunte pericol și să suporte insulte de dragul lui Hristos, el a suportat fără murmure. Moise credea în Dumnezeu ca în unul de care el avea nevoie și care urma să îl ajute din cauza nevoii sale. Dumnezeu era pentru el un ajutor prezent.”—Ibid., vol. 5, p. 651 engl. (cap. 81, *Prezența lui Dumnezeu — o realitate*).

Joi

14 septembrie

5. MĂRTURIA DIRECTĂ

a. Care este perspectiva lui Dumnezeu cu privire la spiritul lumesc? 1 Ioan 4:5; Iacov 4:4.

1 Ioan 4:5: „Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume și lumea îi ascultă.”

Iacov 4:4: „Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmașie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.”

„Lumea nu trebuie introdusă în biserică și căsătorită cu biserica, formând o legătură de unire. Prin acest mijloc, biserica va deveni într-adevăr coruptă.”—*Mărturii pentru predicatori*, p. 265 engl. (cap. 10, *Metodele corecte*, subcap. *Nevoia de discernământ spiritual*).

„Se poate pune întrebarea: Nu trebuie să avem nicio uniune, de niciun fel, cu lumea? Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie ghidul nostru. Orice legătură cu cei infideli și cei necredincioși, care ne-ar identifica cu ei, este interzisă de Cuvânt. Trebuie să ieșim dintre ei, și să fim separați. În niciun caz nu trebuie să ne aliem cu ei în planurile lor de lucru. Însă nu trebuie să trăim vieți izolate. Trebuie să facem celor din lume tot binele care este posibil.”—*Slujitorii evangheliei*, p. 394 engl. (cap. 9, *Metode*, subcap. *Despărțiți-vă*).

b. De ce este unirea cu lumea o imposibilitate — și care este scopul unui profet în această privință? 2 Corinteni 6:14-18; Ezechiel 44:23.

2 Corinteni 6:14-18: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.” De aceea: „Leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul. Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fice, zice Domnul cel Atotputernic.”

Ezechiel 44:23: „Vor învăța pe poporul Meu să deosebească ce este sfânt de ce nu este sfânt și vor arăta deosebirea dintre ce este necurat și ce este curat.”

„Întrebarea care trebuie pusă acum este: Se conformează pretenșii urmași ai lui Hristos condițiilor cu care este rostită binecuvântarea? Se separă ei în spirit și în practică de lume? Cât de greu [este] să ieși și să fii separat de obiceiurile și practicile lumesti. Să avem mare grijă, însă, ca Satan să nu ne ademenească și să ne înșele prin reprezentări greșite. Sunt în joc aici interese veșnice. Cerințele lui Dumnezeu trebuie să aibă prioritate; cerințele Sale trebuie să primească prima noastră atenție. Fiecare copil al lui Adam cel căzut trebuie, prin harul transformator al lui Hristos, să devină ascultător de toate cerințele lui Dumnezeu. Mulți își închid ochii față de cele mai clare învățături ale cuvântului Său pentru că le stă direct în cale crucea. Dacă ar ridica-o, ar apărea ciudați în ochii lumii; și ei ezită, și pun întrebări, și caută ceva scuză prin care să poată evita crucea. Satan este întotdeauna gata, și el prezintă motive plauzibile pentru care nu ar fi cel mai bine să ascuți de cuvântul lui Dumnezeu exact așa cum scrie. Astfel, suflete sunt înșelate în mod fatal.”—*The Review and Herald*, 25 august 1885.

Vineri

15 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce este comunicarea atât de importantă în viața unui credincios?**
- 2. Care este scopul spiritului profeției?**
- 3. Cum testăm profeții și cum trebuie să procedăm în urma rezultatelor?**
- 4. Cum afectează locuirea lui Hristos în noi experiența noastră creștină?**
- 5. Cum îl învață adevărații profeți ai lui Dumnezeu pe poporul Său să se separe de lume?**

Testându-i pe profeți

Text de memorat: „Și printr-un profet a scos Domnul pe Israel din Egipt, și printr-un profet a fost păstrat el” (Osea 12:13).

„Predicarea este o mică parte a lucrării care trebuie făcută pentru salvarea sufletelor. Spiritul lui Dumnezeu îi convinge pe păcătoși de adevăr, și El îi pune în brațele bisericii. Predicatorii trebuie să își îndeplinească partea lor, însă ei nu pot îndeplini niciodată lucrarea pe care trebuie să o facă biserica.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 69 engl. (cap. 7, *Conlucrători cu Dumnezeu*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 227-246 engl. (cap. 21, *Împotrivirea față de avertizările credincioase*).

Duminică

17 septembrie

1. PERSECUȚIE ȘI SACRIFICIU

a. Ce trebuie să îndure adevărații profeți și de ce? Iacov 5:10; 1 Împărați 18:17, 18.

Iacov 5:10: „Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului.”

1 Împărați 18:17, 18: „Abia l-a zărit Ahab pe Ilie și i-a zis: „Tu ești acela care nenorocеști pe Israel?” Ilie a răspuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și v-ați dus după baali.”

„Isaia, căruia Domnul i-a permis să vadă lucruri minunate, a fost tăiat în două cu fierăstrăul, pentru că a mustrat cu credincioșie păcatele națiunii iudaice. Profeții care au venit să îngrijească via Domnului au fost într-adevăr bătuți și uciși. Au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigonți, munciți’ — oameni de care lumea nu era vrednică. Ei au fost tratați în mod crud, și alungați din lume.”—*Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White], vol.4, p. 1137 (cap. Referitor la Isaia 1).

b. Ce confirmă existența adevăraților profeți până la sfârșitul timpului și cum trebuie testați ei? Matei 7:15-20; 1 Ioan 2:4.

Matei 7:15-20: „Păziți-vă de proroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele,

nici pomul rău nu poate face roade bune. Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc. Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.”

1 Ioan 2:4: „Cine zice: „Îl cunosc” și nu păzește poruncile Lui este un mincinos și adevărul nu este în el.”

c. De ce este un adevărat profet o binecuvântare în biserică? Efeseni 4:8, 11-16.

Efeseni 4:8, 11-16: „De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.” ...¹¹⁻¹⁶ Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El, tot trupul, bine încheat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.”

„O unire a credincioșilor cu Hristos va avea ca rezultat natural o unitate cu alții, legătură de unire care este cea mai durabilă de pe pământ.... Doar prin unire personală cu Hristos, prin comuniune cu El zilnic, oră de oră, putem noi să avem roadele Duhului Sfânt.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 47, 48 engl. (cap. 5, *Mărturie importantă*).

„Unitatea este rezultatul sigur al desăvârșirii creștine.”—*The Sanctified Life*, p.85.

Luni

18 septembrie

2. ÎNDEPLINIREA DE MINUNI

a. Este îndeplinirea de minuni un test al unui adevărat profet? Luca 7:26-28; Ioan 10:41.

Luca 7:26-28: „Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc. El este acela despre care este scris: 'Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.' Vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu este niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.”

Ioan 10:41: „Mulți veneau la El și ziceau: „Ioan n-a făcut niciun semn, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta era adevărat.” ”

„Prin intermediul îngerilor, va exista o comuniune constantă între cer și pământ. Și Satan, înconjurat de îngerii răi, și pretinzând a fi Dumnezeu, va îndeplini minuni de toate felurile, pentru a înșela, dacă este posibil, chiar pe

cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu își va găsi siguranța în îndeplinirea de minuni, pentru că Satan va contraface minunile care vor fi făcute. Poporul încercat și testat al lui Dumnezeu își va găsi puterea în semnul despre care se vorbește în Exodul 31:12-18. Ei trebuie să își bazeze poziția pe cuvântul cel viu: „Stă scris: Aceasta este singura temelie pe care ei pot sta în siguranță. Cei care au rupt legământul lor cu Dumnezeu vor fi în acea zi fără Dumnezeu și fără speranță.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 16 engl. (secțiunea I, *Pentru venirea Regelui*, subcap. *Ultima criză*).

b. Cine va profita cel mai mult de îndeplinirea minunilor în ultimele zile? Apocalipsa 19:20; 13:14.

Apocalipsa 19:20: „Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă.”

Apocalipsa 13:14: „Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.”

„Satan veghează îndeaproape evenimentele, și când descopere că cineva are un spirit deosebit de puternic de împotrivire contra adevărului lui Dumnezeu, el îi va descoperi chiar evenimente viitoare neîmplinite, ca să poată să își asigure într-un mod mai ferm un loc în inima lui. Cel care nu a ezitat să se avânte într-un conflict cu Cel care ține creația în mâna Sa, are răutatea de a persecuta și a înșela. El îi ține pe muritori în cursele lui în acest timp.” —*Ibid.*, vol. 2, p. 171, 172 engl. (cap. 26, *Purtătorii de poveri în biserică*).

c. De ce trebuie să facem atât de multe teste astăzi? 2 Corinteni 11:14.

2 Corinteni 11:14: „Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefăce într-un înger de lumină.”

„Pe măsură ce spiritismul imită tot mai mult creștinismul cu numele din zilele de astăzi, el are o putere mai mare de a înșela și de a prinde în cursă. Satan însuși este convertit, după ordinea modernă a lucrurilor. El va apărea în caracterul unui înger de lumină. Prin intermediul spiritismului, se vor îndeplini minuni, cei bolnavi vor fi vindecați, și se vor îndeplini multe minuni de netăgăduit. Și întrucât spiritele vor mărturisi credința în Biblie, și vor manifesta respect pentru instituțiile bisericii, lucrarea lor va fi acceptată ca o manifestare a puterii divine.” —*Marea luptă*, p. 588 engl. (cap. 36).

„Trăim în timpuri periculoase, și nu se cade să acceptăm orice se pretinde a fi adevăr, fără a-l examina temeinic; nu ne putem permite nici să respingem orice poartă roadele Duhului lui Dumnezeu; ci ar trebui să fim ușor de învățat, blânzi și cu inima umilă. Există unii care se opun oricărui

lucru care nu este în armonie cu propriile lor idei, și făcând aceasta ei pun în pericol interesele lor veșnice în mod la fel de real ca națiunea iudaică prin respingerea de către ei a lui Hristos.” — *Counsels to Writers and Editors*, p. 35, 36.

Marți

19 septembrie

3. PROFETII ÎMPLINITE

a. Cum vorbește Dumnezeu ființelor umane? Numeri 12:6.

Numeri 12:6: „Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”

„În primii două mii cinci sute de ani ai istoriei omenirii, nu a existat nicio revelație scrisă. Cei care fuseseră învățați de Dumnezeu, comunicau altora cunoștințele lor, și acestea erau date mai departe din tată în fiu, prin generații succesive. Pregătirea cuvântului scris a început în timpul lui Moise. Revelații inspirate au fost atunci încorporate într-o carte inspirată. Această lucrare a continuat în lunga perioadă de șaisprezece secole—de la Moise, istoricul creațiunii și al legii, la Ioan, cronicarul celor mai sublime adevăruri ale evangheliei...”

Scrise în diferite secole, de bărbați care s-au deosebit mult în rang și ocupație, și în înzestrări mintale și spirituale, cărțile Bibliei prezintă un contrast marcant în stil, precum și o diversitate în natura subiectelor revelate. Diferite forme de exprimare sunt folosite de diferiți scriitori; adesea același adevăr este prezentat mai izbitor de către unul decât de un altul și în timp ce câțiva scriitori prezintă un subiect sub diferite aspecte și relații, poate părea, pentru cititorul superficial, neglijent, sau cu prejudecăți, că există discrepanță sau contradicție, acolo unde studentul contemplativ, plin de reverență, cu o pătrundere clară, discerne armonia care le stă la bază.

După cum este prezentat de diferite persoane individuale, adevărul este scos la suprafață în aspectele sale variate. Un scriitor este impresionat mai puternic de o etapă a subiectului; el surprinde acele puncte care se armonizează cu experiența sa, sau cu puterea sa de percepție și apreciere; un altul surprinde o altă fază; și fiecare, sub conducerea Duhului Sfânt, prezintă ceea ce impresionează mai puternic mintea sa — un aspect diferit al adevărului în fiecare, însă o armonie perfectă străbătând totul. Și adevărurile revelate astfel se unesc pentru a forma un întreg perfect, adaptat pentru a ieși în întâmpinarea nevoilor oamenilor în toate circumstanțele și experiențele vieții.” — *Marea luptă*, pp. v-vi (*Introducere*).

b. La ce trebuie să ne așteptăm atunci când un profet face o prezicere? Ieremia 28:9. Când vedem protestantismul unindu-se astăzi cu catolicismul, ce prezicere se împlinește, care a fost făcută cu mai mult de un secol în urmă?

Ieremia 28:9: „...Dar, dacă un proroc prorocește pacea, numai după împlinirea celor ce prorocește se va cunoaște că este cu adevărat trimis de Domnul.”

„Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna puterii Romane, când ea se va întinde peste abis pentru a da mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniuni, țara noastră va respinge fiecare principiu al constituției sale ca o guvernare protestantă și republicană, și va lua măsuri pentru răspândirea minciunilor și înșelăciunilor papale, atunci putem ști că a venit timpul pentru lucrarea miraculoasă a lui Satan și că sfârșitul este aproape.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 451 engl. (cap. 52, *Criza care vine*).

Miercuri

20 septembrie

4. SCOPUL SPIRITULUI PROFEȚIEI

a. La ce trebuie să ne așteptăm pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului—și cum trebuie să administrăm aceste pericole? 2 Timotei 3:1; Isaia 59:19, 20.

2 Timotei 3:1: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.”

Isaia 59:19, 20: „Atunci se vor teme de Numele Domnului cei de la apus, și de slava Lui, cei de la răsăritul soarelui. Când va năvăli vrăjmașul ca un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă. „Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov care se vor întoarce de la păcatele lor”, zice Domnul.”

„Trăim în timpuri primejdioase. În mijlocul scenelor în schimbare, când erezie și doctrine false care pătrund vor testa credința tuturor, casa clădită pe stâncă solidă nu poate fi zgduită. Însă când furtuna și vijelia pe mare și pe uscat vor veni, casa clădită pe nisip va cădea, și mare va fi căderea ei.

Să luăm, ca urmare, seama, cum clădim. Nimeni să nu construiască neînțelept. Cuvântul Domnului este singura noastră temelie. Fiecare gen de eroare va veni asupra noastră. Unele dintre aceste erori vor fi foarte plauzibile dar false, și atrăgătoare, însă dacă sunt permise, vor da la o parte stâlpii temeliei pe care a așezat-o Hristos, și vor întemeia o structură construită de om... Sub călăuzirea lui Satan, ei pregătesc temelii false pentru mințile umane.”—*Slujirea medicală*, p. 87 engl. (secțiunea V, *Avertizare împotriva sofistăriei spiritiste*, subcap. *Clădind pe stâncă*).

b. Cum ajută profeții biserica? 2 Regi 6:8-12; 1 Cor. 14:22; Efes. 4:12.

2 Împărați 6:8-12: „Împăratul Siriei era în război cu Israel. Și, într-un sfat pe care l-a ținut cu slujitorii săi, a zis: „Tabăra mea va fi în cutare loc.” Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună împăratului lui Israel: „Ferește-te să treci pe lângă locul acela, căci acolo sunt ascunși sirienii.” Și împăratul lui Israel a trimis niște oameni

să stea la pândă spre locul pe care i-l spusese și despre care îl înștiințase omul lui Dumnezeu. Aceasta s-a întâmplat nu o dată, nici de două ori. Împăratului Siriei i s-a tulburat inima. A chemat pe slujitorii săi și le-a zis: „Nu voiți să-mi spuneți care din noi este pentru împăratul lui Israel?” Unul din slujitorii săi a răspuns: „Nimeni, împărate, domnul meu, dar prorocul Elisei, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care le rostesti în odaia ta de culcare.”

1 Corinteni 14:22: „Prin urmare, limbile sunt un semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși. Prorocia, dimpotrivă, este un semn nu pentru cei necredincioși, ci pentru cei credincioși.”

Efeseni 4:12: „pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.”

„Dumnezeu mi-a dat o experiență însemnată, solemnă, în legătură cu lucrarea Sa; și puteți fi siguri că atât timp cât îmi va fi cruțată viața, nu voi înceta să ridic vocea de avertizare după cum sunt impresionată de Duhul lui Dumnezeu, fie că oamenii vor asculta sau că se vor da înapoi. Nu am nicio înțelepciune specială în mine însămi; sunt doar un instrument în mâinile Domnului pentru a face lucrarea pe care El m-a pus să o fac. Instrucțiunile pe care le-am dat prin instrumentul de scris sau prin voce au fost o expresie a luminii pe care Dumnezeu mi-a dat-o. Am încercat să pun în fața voastră principiile pe care Spiritul lui Dumnezeu le-a imprimat în mintea mea și le-a scris în inima mea.

Și acum, fraților, vă implor să nu vă interpuneți între mine și popor, și să abateți lumina pe care Dumnezeu dorește să ajungă la ei. Nu scoateți prin critica voastră toată forța, toată puterea și mesajul din Mărturii. Să nu simțiți că puteți să le disecați pentru a vi se potrivea ideilor voastre, pretinzând că Dumnezeu v-a dat abilitatea de a discerne care este lumina din cer și care este doar o expresie a înțelepciunii omenești. Dacă Mărturiile nu vorbesc conform cuvântului lui Dumnezeu, respingeți-le. Hristos și Belial nu pot fi uniți. De dragul lui Hristos, nu faceți mințile oamenilor confuze prin sofistărie omenească și scepticism, și nu faceți fără efect lucrarea pe care Dumnezeu dorește să o facă. Nu faceți, prin lipsa voastră de discernământ spiritual, din acest agent al lui Dumnezeu o piatră de poticnire prin care mulți să fie făcuți să se împiedice și să cadă.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 691 engl. (cap. 82, *Natura și influența Mărturiilor*).

Joi

21 septembrie

5. LA ÎNCEPUT

a. Cine trebuie să testeze profeții? 1 Corinteni 12:28.

1 Corinteni 12:28: „Și Dumnezeu a rânduit în Biserică întâi apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi.”

b. Poate același profet să fie și adevărat și fals? Explicați. Iacov 3:11.

Iacov 3:11: „Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce, și apă amară?”

„Sunt unii preinși creștini care acceptă anumite părți din Mărturii ca mesaj al lui Dumnezeu, în timp ce resping acele părți care condamnă lucrurile favorite pe care și le îngăduie ei. Astfel de persoane lucrează contra propriei lor bunăstări și contra bunăstării bisericii. Este esențial să umblăm în lumină cât timp avem lumina. Cei care pretind a crede reforma sănătății, și care totuși lucrează contra principiilor ei în practica vieții de zi cu zi, își vatămă propriile suflete și lasă impresii greșite asupra minților credincioșilor și necredincioșilor.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 154 engl. (secțiunea 4, *Lucrarea sanitară, subcap. Responsabilitatea personală*).

c. Ce trebuie să facem când recunoaștem că un profet este trimis de Dumnezeu? 2 Cronici 20:20; Osea 12:13; Psalmi 34:8.

2 Cronici 20:20: „A doua zi, au pornit dis-de-dimineață spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.”

Osea 12:13: „Dar printr-un proroc a scos Domnul pe Israel din Egipt și printr-un proroc a fost păzit Israel.”

Psalmi 34:8: „Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!”

„Dumnezeu a dat suficiente dovezi, așa încât toți cei care doresc să se poată lămuri cu privire la caracterul Mărturiilor; și, recunoscând că ele sunt de la Dumnezeu, este datoria lor de a accepta mustrarea, chiar dacă nu înțeleg ei înșiși păcătoșenia cursului lor. Dacă și-ar da seama în mod complet de starea lor, ce nevoie ar avea de mustrare? Deoarece ei nu o cunosc, Dumnezeu o prezintă în fața lor în mod plin de îndurare, așa încât ei să se poată căi și reforma înainte să fie prea târziu.” —*Ibid.*, vol. 5, p. 682 engl. (cap. 82, *Natura și influența, Mărturiilor*’).

„Lucrarea mea în ultimii treizeci de ani poartă fie sigiliul lui Dumnezeu, fie sigiliul vrăjmașului. Nu există jumătate de măsură în această chestiune. Mărturiile sunt de la Duhul lui Dumnezeu, sau de la diavolul.” —*Ibid.*, vol. 4, p. 320 engl. (cap. 27, *Cuvânt adresat predicatorilor*).

Vineri

22 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce înfruntă adesea persecuție cei care predică adevărul curat?**
- 2. De ce nu sunt minunile un test în aceste ultime zile?**
- 3. Ce metodă folosește Dumnezeu pentru a comunica cu profeții?**
- 4. De ce avem nevoie de spiritul profeției astăzi?**
- 5. Ce trebuie să facem când recunoaștem un profet al lui Dumnezeu?**

Mărturia lui Isus

Text de memorat: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17).

„Cunoașterea de Dumnezeu, așa cum este descoperită în Hristos, este cunoașterea pe care trebuie să o aibă toți cei care sunt salvați. Ea este cunoașterea care lucrează transformarea caracterului. Această cunoaștere, primită, va re-crea sufletul după chipul lui Dumnezeu. Ea va da întregii ființe o putere spirituală care este divină.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 425 engl. (cap. 35, *O adevărată cunoaștere de Dumnezeu*).

Studiu recomandat: *Marea luptă*, p. 593-602 engl. (cap. 37, *Scripturile, o apărare sigură*).

Duminică

24 septembrie

1. COMUNICARE

- a. Cum a comunicat Dumnezeu cu omenirea la început și ce a făcut ca aceasta să înceteze? Geneza 3:8-10; Isaia 59:2. De ce este importantă aceasta? Ioan 17:3.**

Geneza 3:8-10: „Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.””

Isaia 59:2: „ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să v-asculte!”

Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

- b. Cum a dat Dumnezeu mesaje pe care să le transmită profeții — și de ce sunt necesare acestea? Geneza 18:18, 19; 2 Petru 1:21; 1 Corinteni 1:18-24.**

Geneza 18:18, 19: „Căci Avraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit.”

2 Petru 1:21: „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

1 Corinteni 1:18-24: „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.” Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.”

„Biblia desfășoară adevărul cu o simplitate și o adaptare perfectă la nevoile și năzuințele inimii umane, care a uimit și a încântat cele mai cultivate minți, în timp ce îi face în stare pe cei simpli și necultivați să discearnă calea mântuirii. Și totuși aceste adevăruri, rostite în mod simplu, se ocupă cu subiecte atât de înălțătoare, atât de vaste și care trec atât de mult peste puterea de pricepere a minții omenești, încât le putem accepta doar pentru că Dumnezeu le-a rostit. În felul acesta, planul de mântuire ne este înfățișat lămurit, așa încât orice suflet să poată vedea ce pași trebuie să facă în pocăință față de Dumnezeu și în credința Domnului nostru Isus Hristos, spre a fi mântuit pe calea rânduită de Dumnezeu; totuși, sub aceste adevăruri, atât de ușor de înțeles, se află taine care ascund slava Sa, – mistere care trec peste puterea de cercetare a minții, dar care îl inspiră pe cercetătorul sincer după adevăr cu reverență și credință. Cu cât cercetează Biblia mai mult, cu atât mai adâncă devine convingerea sa că ea este Cuvântul viului Dumnezeu.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 700 engl. (cap. 85, *Misterele Bibliei—o dovadă a inspirației ei*).

c. Cât de mulți din poporul lui Dumnezeu ar fi trebuit să fie profeți? Numeri 11:24-29.

Numeri 11:24-29: „Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați din bătrânii poporului și i-a pus în jurul cortului. Domnul S-a coborât în nor și a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni. Și de îndată ce duhul s-a așezat peste ei, au început să procească, dar după aceea n-au mai prorocit. Doi oameni, unul numit Eldad și altul Medad, rămăseseră în tabără, și duhul s-a așezat și peste ei, căci erau dintre cei scriși, măcar că nu se duseseră la cort. Și au început să procească și ei în tabără. Un tânăr a alergat și a dat de știre lui Moise, zicând: „Eldad și Medad prorocesc în tabără.” Și Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinerețea lui, a luat cuvântul și a zis: „Domnule Moise, oprește-i.” Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din proroci și Domnul să-și pună Duhul Lui peste ei!” ”

2. MUNTELE SINAI

a. Când a venit timpul ca legea să le fie dată Israelitilor, cum a comunicat Dumnezeu cu ei? Deuteronomul 5:22-24.

Deuteronomul 5:22-24: „Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului, din nori și din negură deasă, și le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a scris pe două table de piatră și mi le-a dat. Când ați auzit glasul acela din mijlocul întunericului și pe când tot muntele era aprins, căpeteniile semințiilor voastre și bătrânii voștri s-au apropiat toți de mine și ați zis: 'Iată că Domnul Dumnezeuul nostru ne-a arătat slava și mărirea Lui și noi l-am auzit glasul din mijlocul focului; astăzi, am văzut că Dumnezeu a vorbit unor oameni, și totuși au rămas vii.'”

„[Dumnezeu] nu a încredințat nici măcar atunci preceptele Sale memoriei unui popor care era înclinat spre a uita cerințele Sale, ci le-a scris pe table de piatră. El dorea să îndepărteze de la Israel orice posibilitate de a amesteca tradițiile păgâne cu preceptele Sale sfinte, sau de a confunda cerințele Sale cu rânduielele sau obiceiurile omenești. Însă nu s-a oprit la darea preceptelor Decalogului. Poporul se dovedise atât de ușor condus pe căi greșite, încât El nu avea să lase nepăzită nicio ușă a ispitei. Lui Moise i s-a poruncit să scrie, așa cum îi porunca Dumnezeu, judecați și legi, dând instrucțiuni amănunțite cu privire la ce se cerea. Aceste indicații cu privire la datoria poporului față de Dumnezeu, unii față de alții și față de străin, erau doar cele zece principii ale Celor Zece Porunci dezvoltate și prezentate într-un mod exact, ca nimeni să nu greșească. Ele erau menite să păstreze caracterul sacru al celor zece porunci gravate pe tablele de piatră.

„Dacă omul ar fi ținut legea lui Dumnezeu, așa cum a fost dată lui Adam după cădere, păstrată de Noe și respectată de Avraam, nu ar fi fost nevoie de rânduiala circumciziei. Iar dacă urmașii lui Avraam ar fi ținut legământul pentru care circumcizia era un semn, ei n-ar fi fost seduși în idolatrie, nici nu ar fi fost necesar ca ei să sufere o viață de sclavie în Egipt; ei ar fi ținut legea lui Dumnezeu în minte, și nu ar fi fost nevoie ca aceasta să fie proclamată de pe Sinai sau gravată în table de piatră. Și dacă poporul ar fi practicat cele Zece Porunci, nu ar fi fost nevoie de alte directive date lui Moise.” — *Patriarhi și profeți*, p. 364 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

b. Unde urma să locuiască legea? Deuteronom 5:29; 6:5; 2 Cor. 3:3.

Deuteronom 5:29: „O, de ar rămâne ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!”

Deuteronom 6:5: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.”

2 Corinteni 3:3: „Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.”

c. Ce nu a reușit poporul să realizeze în lege? Exodul 20:13; 1 Ioan 3:15.

Exodul 20:13: „Să nu ucizi.” **1 Ioan 3:15:** „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.”

„Ca urmare a încălcării constante [a ei], legea morală a fost repetată în grandoare înfricoșătoare de pe Sinai. Hristos a dat lui Moise precepte religioase care trebuia să guverneze viața de fiecare zi. Aceste statute erau date în mod explicit pentru a păzi cele zece porunci. Ele nu erau simboluri umbrite, care să fie înlăturate la moartea lui Hristos. Ele urma să fie obligatorii pentru oamenii din fiecare secol, atât cât urma să dureze timpul. Aceste porunci au fost impuse prin puterea legii morale, și ele au explicat în mod clar și definit acea lege.”—*Comentarii biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White], vol. 1, p. 1104 engl. (cap. referitor la Exodul 20).

Marti

26 septembrie

3. MAI MULȚI PROFETI

a. De ce aveau Israelii în mod continuu nevoie de mai mulți profeti? Iudecători 6:7-10.

Iudecători 6:7-10: „Când copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian, Domnul a trimis copiilor lui Israel un proroc. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: ‘Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei. V-am scăpat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă apăsau, i-am izgonit dinaintea voastră și v-am dat vouă țara lor. V-am zis: «Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți.» Dar voi n-ați ascultat glasul Meu.”

„Până când s-a stins acea generație care primise instrucțiuni de la Iosua, idolatria a înaintat doar puțin; dar părinții pregătiseră calea pentru apostazia copiilor lor. Desconsiderarea restricțiilor Domnului din partea acelorora care au luat în stăpânire Canaanul a semănat semințele răului care au continuat să aducă roade amare timp de multe generații. Obiceiurile simple ale evreilor le asiguraseră sănătate fizică; însă asocierea cu păgânii i-a condus la îngăduirea apetitului și a pasiunii, care a redus treptat tăria fizică și le-a slăbit puterile mintale și morale. Prin păcatele lor, Israelii au fost separați de Dumnezeu; tăria Lui a fost îndepărtată de la ei, și ei nu mai puteau să aibă putere asupra vrăjmașilor lor. Astfel ei au fost aduși în supunere față de însuși națiunile pe care prin Dumnezeu ei le-ar fi putut supune...”

Totuși, El nu Și-a părăsit complet poporul. A existat întotdeauna o rămășiță care a fost loială lui Iehova; și, din timp în timp, Domnul a ridicat oameni credincioși și viteji, care să doboare idolatria și să îi scape pe Israelii de vrăjmașii lor. Însă când eliberatorul murea, și oamenii erau liberi de autoritatea sa, ei se întorceau treptat la idoli lor. Și astfel istoria alunecării și a pedepsei, a mărturisirii și a eliberării, era repetată din nou și din nou.”—*Patriarhi și profeti*, p.544, 545 engl. (cap. 53, *Primii judecători*).

b. Ce s-a întâmplat când ei au coborât prea adânc în apostazie— și de ce? Ezechiel 3:4-7; 1 Samuel 28:6; 2 Cronici 36:14-16; Luca 11:47-51.

Ezechiel 3:4-7: „*El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel și spune-le cuvintele Mele! Căci nu ești trimis la un popor cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ci la casa lui Israel. Nu la niște popoare mari, cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ale căror cuvinte să nu le poți pricepe. Negreșit, dacă te-aș trimite la ele, te-ar asculta! Dar casa lui Israel nu va voi să te asculte, pentru că nu vrea să M-asculte, căci toată casa lui Israel are fruntea încruntată (engl. KJV: este lipsită de respect) și inima împietrită.”*

1 Samuel 28:6: „*Saul a întrebat pe Domnul, și Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim, nici prin proroci.”*

2 Cronici 36:14-17: „*Toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit și ei fărădelegile după toate urâciunile neamurilor și au pângărit Casa Domnului, pe care o sfințise El în Ierusalim. Domnul Dumnezeuul părinților lor a dat din vreme trimișilor Săi însărcinarea să-i înștiințeze, căci voia să cruțe pe poporul Său și locașul Său. Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele și au râs de prorocii Lui, până când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac. Atunci, Domnul a făcut să se suie împotriva lor împăratul haldeenilor și a ucis cu sabia pe tinerii lor în casa locașului lor celui sfânt. N-a cruțat nici pe tânăr, nici pe tânără, nici pe bătrân, nici pe omul gârbov sub povara perilor albi, ci a dat totul în mâna lui.”*

Luca 11:47-51: „*Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor pe care i-au ucis părinții voștri. Prin aceasta mărturișiți că încuviințați faptele părinților voștri, căci ei au ucis pe proroci, iar voi le zidiți mormintele. De aceea Întelepțiunea lui Dumnezeu a zis: ‘Le voi trimite proroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prizoni, ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor care a fost vărsat de la întemeierea lumii: de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu’; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!”*

„Domnul nu a respins niciodată un suflet care a venit la El în sinceritate și umilință. De ce l-a respins El atunci pe Saul? Regele pierduse prin propriul său act beneficiile tuturor metodelor de a-L întreba pe Dumnezeu. El respinse sfatul lui Samuel profetul; el îl exilase pe David, alesul lui Dumnezeu; el ucisese preoții Domnului. Putea el să aștepte să îi răspundă Dumnezeu, când el întrerupsese canalele de comunicare pe care le rânduisese Cerul? El alungase

prin păcătuire Spiritul îndurării, și, putea să i se răspundă prin vise și descoperiri de la Domnul? Saul nu s-a întors la Dumnezeu cu umilință și căință. Nu iertare pentru păcat, nici împăcare cu Dumnezeu era ceea ce căuta el, ci eliberare de dușmanii săi. Prin propria sa încăpățănare și rebeliune, el se separase de Dumnezeu.”—Ibid., p. 676 engl. (cap. 66, *Moartea lui Saul*).

c. Ce a profetit ultimul profet al Vechiului Testament și cum s-a împlinit aceasta parțial, după o perioadă de aproape 400 de ani în care nu a fost niciun profet? Maleahi 4:5, 6; Matei 11:11, 14.

Maleahi 4:5, 6: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”

Matei 11:11, 14: „Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală pun mâna pe ea. Căci până la Ioan au prorocit toți prorocii și Legea. Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.”

Miercuri

27 septembrie

4. NOUL TESTAMENT

a. De ce nu a fost nicio nevoie de profetii obișnuiți, cât timp a fost Isus pe pământ? Evrei 1:1, 2; 1 Timotei 3:16; Matei 1:23.

Evrei 1:1, 2: „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.”

1 Timotei 3:16: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

Matei 1:23: „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-l vor pune numele Emanuel”, care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi””

„Preotul nu se gândea că acest prunc era Cel despre care scrisese Moise: ‚Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.’ (Fapte 3:22). El nu se gândea că acest prunc era Cel a cărui slavă ceruse Moise să o vadă. Însă unul mai mare decât Moise Se afla în brațele preotului; și când el a înregistrat numele copilului, el înregistrează numele Celui care era temelia întregului sistem religios iudaic. Acel nume urma să fie sentința sa de moarte; pentru că sistemul de sacrificii și jertfe îmbătrânea; tipul aproape își atinsese antitipul, urma—substanța.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 52 engl. (cap. 5, *Consacrarea*).

„Înainte de aceasta, Duhul fusese în lume; chiar de la începutul lucrării de mântuire, El mișcase inimile oamenilor. Însă în timp ce Hristos era pe pământ, ucenicii nu își doriseră niciun alt ajutor. Până când ei nu erau lipsiți de prezența Sa, ei nu simțeau nevoia de Duhul, și după aceea El urma să vină.” —Ibid., p. 699 engl. (cap. 75, *Înainte de Ana și la curtea lui Caiafa*).

b. Cum este Noul Testament în comparație cu Vechiul, și care ar trebui să fie atitudinea noastră, ținând cont de aceasta? 2 Corinteni 3:8; Ioel 2:28, 29; Fapte 2:16-18; 1 Tesaloniceni 5:19, 20.

2 Corinteni 3:8: „cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului?”

Ioel 2:28, 29: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robii și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea.”

Fapte 2:16-18: „Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: ‘În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.’”

1 Tesaloniceni 5:19, 20: „Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți prorociile.”

„Tipurile și umbrele sistemului de jertfe, cu profețiile, a dat lui Israel o imagine neclar conturată, acoperită de un văl, despre îndurarea și harul care urma să fie aduse lumii la revelarea lui Hristos. Lui Moise i-a fost desfășurată semnificația tipurilor și umbrelor ce indicau spre Hristos. El a văzut până la sfârșitul acelor [lucruri] care urma să fie înlăturate când, la moartea lui Hristos, tipul a întâlnit antitipul. El a văzut că doar prin Hristos poate omul să țină legea morală. Prin încălcarea acestei legi omul a adus păcatul în lume, și cu păcatul a venit moartea. Hristos a devenit jertfa de ispășire pentru păcatul omului. El a oferit perfecțiunea caracterului Său în locul păcătoșeniei omului. El a luat asupra Lui blestemul neascultării. Sacrificiile și jertfele indicau înspre viitor spre sacrificiul pe care urma să îl facă El. Mielul ucis Îl reprezenta pe Mielul care urma să îndepărteze păcatul lumii..

Fără Hristos, călcătorul [legii] era lăsat sub blestemul ei, fără nicio speranță de iertare. Serviciul nu avea nicio glorie în sine însuși, dar Salvatorul promis, revelat în tipurile și umbrele legii ceremoniale, a făcut glorioasă legea morală.” —*Solii alese*, vol. 1, p. 237.

Joi

28 septembrie

5. ULTIMELE ZILE

a. De unde știm că Ioel vorbea despre rămășița finală a lui Dumnezeu, și cum repetă Noul Testament nevoia de spiritul profetic? Ioel 2:32; Apocalipsa 19:10.

Ioel 2:32: „Atunci, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe Muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași (engl. KJV: „rămășița”) pe care-i va chema Domnul.”

Apocalipsa 19:10: „Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!” (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)”

„[Dumnezeu] mi-a dat un mesaj de prezentat poporului Său. Timp de treizeci de ani, am primit cuvintele lui Dumnezeu și le-am rostit poporului Său. Am tremurat în fața responsabilității, pe care am acceptat-o cu multă rugăciune și meditație. Am stat ca ambasador al lui Dumnezeu, implorând în locul lui Hristos sufletele să fie împăcate cu Dumnezeu. Am avertizat cu privire la pericol, când Dumnezeu a prezentat în fața mea pericolele poporului Său. Lucrarea mi-a fost dată de Dumnezeu. Atunci, care va fi starea acelor care refuză să asculte cuvintele pe care Dumnezeu li le-a trimis, pentru că [acestea] le blochează calea sau le mustră păcatele? Dacă sunteți temeinic convinși că Dumnezeu nu a vorbit prin mine, de ce să nu acționați în armonie cu credința voastră și să nu mai aveți nimic de-a face cu un popor care este sub o așa de mare înșelăciune, ca poporul acesta? Dacă ați acționat în armonie cu ceea ce v-a dictat Spiritul lui Dumnezeu, atunci voi aveți dreptate și eu sunt greșită. Dumnezeu fie își învață biserica, muștrându-le păcatele și întărindu-le credința, sau nu o face. Lucrarea aceasta fie e de la Dumnezeu, sau nu este. Dumnezeu nu face nimic în parteneriat cu Satan. Lucrarea mea în ultimii treizeci de ani poartă fie sigiliul lui Dumnezeu sau pe cel al vrăjmașului. Nu există jumătate de măsură în această chestiune. Mărturiile sunt de la Duhul lui Dumnezeu, sau de la diavolul. Poziționându-vă împotriva servilor lui Dumnezeu, voi faceți o lucrare fie pentru Dumnezeu sau pentru diavolul. „După roadele lor îi veți cunoaște.” Ce sigiliu poartă lucrarea voastră? Se va merita să priviți în mod critic asupra rezultatului cursului vostru.”—Ibid., vol. 4, p. 229, 230 engl. (cap. 21, *Opoziția față de avertizări credincioase*).

Vineri

29 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce este atât de important să avem comunicare cu Dumnezeu?
2. Cum a fost revelată intenția lui Dumnezeu ca oamenii să înțeleagă o semnificație mai profundă decât doar cuvintele elementare scrise ale legii?
3. În ce moment în timp a trimis Dumnezeu mai multe informații prin profeți, și ce s-a întâmplat când poporul a continuat să îi respingă?
4. Cum trebuie să fie primit Noul Testament comparativ cu manifestarea glorioasă a lui Dumnezeu în Vechiul Testament?
5. Ce trebuie să așteptăm de la Dumnezeu în ultimele zile, chiar înainte de sfârșitul lumii?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Marea Luptă / Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

Iulie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 1 — Capitolul 40: *Poporul lui Dumnezeu salvat (prima parte)*
- 8 — Capitolul 40: *Poporul lui Dumnezeu salvat (a doua parte)*
- 15 — Capitolul 41: *Pustiirea pământului*
- 22 — Capitolul 42: *Sfârșitul luptei (prima parte)*
- 29 — Capitolul 42: *Sfârșitul luptei (a doua parte)*

August — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 5 — *Adevăratul medic misionar*
- 12 — *Zile de slujire (prima parte)*
- 19 — *Zile de slujire (a doua parte)*
- 26 — *Cu natura și cu Dumnezeu*

Septembrie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 2 — *Atingerea credinței (prima parte)*
- 9 — *Atingerea credinței (a doua parte)*
- 16 — *Vindecarea sufletului (prima parte)*
- 23 — *Vindecarea sufletului (a doua parte)*
- 30 — *Mântuit pentru a sluji*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Iulie

- 7. B: 21:02; CT: 20:51; IS: 21:07; SV: 21:14; MS: 21:17; CJ: 21:21; SM: 21:29; AR: 21:28
- 14. B: 20:58; CT: 20:47; IS: 21:03; SV: 21:10; MS: 21:12; CJ: 21:17; SM: 21:24; AR: 21:24
- 21. B: 20:53; CT: 20:42; IS: 20:56; SV: 21:04; MS: 21:06; CJ: 21:11; SM: 21:18; AR: 21:18
- 28. B: 20:46; CT: 20:35; IS: 20:48; SV: 20:55; MS: 20:59; CJ: 21:03; SM: 21:10; AR: 21:10

August

- 4. B: 20:37; CT: 20:27; IS: 20:39; SV: 20:46; MS: 20:49; CJ: 20:54; SM: 21:00; AR: 20:01
- 11. B: 20:28; CT: 20:17; IS: 20:28; SV: 20:35; MS: 20:39; CJ: 20:43; SM: 20:49; AR: 20:51
- 18. B: 20:17; CT: 20:06; IS: 20:16; SV: 20:23; MS: 20:27; CJ: 20:31; SM: 20:37; AR: 20:39
- 25. B: 20:05; CT: 19:55; IS: 20:04; SV: 20:10; MS: 20:15; CJ: 20:19; SM: 20:24; AR: 20:27

Septembrie

- 1. B: 19:53; CT: 19:42; IS: 19:50; SV: 19:56; MS: 20:02; CJ: 20:06; SM: 20:10; AR: 20:14
- 8. B: 19:40; CT: 19:30; IS: 19:37; SV: 19:42; MS: 19:48; CJ: 19:52; SM: 19:56; AR: 20:01
- 15. B: 19:27; CT: 19:17; IS: 19:23; SV: 19:28; MS: 19:34; CJ: 19:38; SM: 19:42; AR: 19:47
- 22. B: 19:14; CT: 19:04; IS: 19:08; SV: 19:14; MS: 19:20; CJ: 19:24; SM: 19:27; AR: 19:33
- 29. B: 19:01; CT: 18:51; IS: 18:54; SV: 18:59; MS: 19:07; CJ: 19:10; SM: 19:13; AR: 19:20

Darurile Sabatului Întâi

1 iulie

pentru
Școala
Misionară
a Regiunii
Sud-Africane

(vezi p. 4)

5 august

pentru
Departamentul
de Educație
al Conferinței
Generale

(vezi p. 46)

2 septembrie

pentru
Rampart View
Ranch, Colorado,
SUA

(vezi p. 81)

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

Simboluri din
Sanctuarul Ceresc

COMORI DE ADEVĂR (III)

iulie - septembrie 2023